

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2017. gada 31. janvārī
(OR. en)

5766/17

LIMITE

EPPO 5
EUROJUST 14
CATS 10
FIN 52
COPEN 21
GAF 6
CSC 30

Starpiestāžu lieta:
2013/0255 (APP)

"A" PUNKTA PIEZĪME

Sūtītājs:	Prezidentvalsts
Saņēmējs:	Padome
Temats:	Priekšlikums – Regula par Eiropas Prokuratūras izveidi – Regulas projekts

Pielikumā ir pievienots stabilizētais teksts projektam – Regula par Eiropas Prokuratūras izveidi.

Projekts
PADOMES REGULA
par Eiropas Prokuratūras izveidi

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība ir izvirzījusi sev mērķi izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (2) Iespēja izveidot Eiropas Prokuratūru ir paredzēta Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD), proti, sadaļā par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (3) Gan Savienībai, gan dalībvalstīm ir pienākums aizsargāt Savienības finanšu intereses pret noziedzīgiem nodarījumiem, kas katru gadu rada ievērojamus finansiālus zaudējumus. Tomēr pašlaik valstu krimināljustīcijas iestādes šos nodarījumus ne vienmēr pienācīgi izmeklē un uzsāk kriminālvajāšanu.
- (4) Saskaņā ar LESD 86. pantu Eiropas Prokuratūra būtu jāizveido no *Eurojust*. Tas nozīmē, ka šai regulai starp tām būtu jāizveido ciešas attiecības, pamatojoties uz savstarpēju sadarbību.
- (5) Līgumā ir paredzēts, ka Eiropas Prokuratūras kompetences materiālā darbības joma saskaņā ar šo regulu ir jāattiecina tikai uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas apdraud Savienības finanšu intereses. Eiropas Prokuratūras uzdevumi tādējādi būtu veikt izmeklēšanu un kriminālvajāšanu un celt apsūdzību pret tiem, kas izdarījuši nodarījumus pret Savienības finanšu interesēm, kuri paredzēti Direktīvā 2017/xx/ES, un nodarījumus, kas ar tiem nesaraunami saistīti. Jebkādam šādas kompetences paplašināšanai, iekļaujot smagus noziegumus ar pārrobežu dimensiju, ir nepieciešams vienprātīgs Eiropadomes lēmums.

- (6) Saskaņā ar subsidiaritātes principu noziegumu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, apkarošanu tās vērīenā un seku dēļ labāk var veikt Savienības līmenī. Pašreizējā situācija, kurā kriminālvajāšana par nodarījumiem pret Savienības finanšu interesēm ir tikai dalībvalstu iestāžu rokās, neļauj vienmēr pienācīgi izpildīt šo mērķi. Tā kā šīs regulas mērķus, proti, pastiprināt cīņu pret nodarījumiem, kas apdraud Savienības finanšu intereses, izveidojot Eiropas Prokuratūru, dalībvalstis vienas pašas nevar sasniegt, ņemot vērā sadrumstalotību valstu veiktās kriminālvajāšanas par nodarījumiem pret Savienības finanšu interesēm jomā, un tādēļ, ka Eiropas Prokuratūrai ir jābūt kompetencei veikt kriminālvajāšanu par šādiem nodarījumiem, minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 3. punktā noteikto subsidiaritātes principu.
- (7) Šī regula paredz dalītās kompetences sistēmu starp Eiropas Prokuratūru un valstu iestādēm, apkarojot noziegumus, kas apdraud Savienības finanšu intereses, pamatojoties uz Eiropas Prokuratūras pārņemšanas tiesībām.
- (8) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 4. punktā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai, un tā nodrošina, lai tās ietekme uz dalībvalstu tiesisko kārtību un institucionālajām struktūrām būtu pēc iespējas mazāk traucējoša.
- (9) Ņemot vērā lojālas sadarbības principu, gan Eiropas Prokuratūrai, gan kompetentajām valstu iestādēm būtu vienai otra jāatbalsta un jāinformē nolūkā efektīvi apkarot noziegumus, kas ir Prokuratūras kompetencē.
- (10) Šī regula neskar dalībvalstu sistēmas attiecībā uz veidu, kā tiek organizēta kriminālizmeklēšana.

(11) Tā kā Eiropas Prokuratūrai nepieciešams piešķirt izmeklēšanas un kriminālvajāšanas pilnvaras, būtu jāievieš institucionālās aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu tās neatkarību, kā arī atbildību pret Savienības iestādēm.

(12) Eiropas Prokuratūrai būtu jādarbojas visas Savienības interesēs, un tai nebūtu ne jādūdz, ne jāpieņem norādījumi no personām, kas nav saistītas ar Prokuratūru.

(13) Stingra atbildība papildina neatkarību un pilnvaras, kas Eiropas Prokuratūrai piešķirtas saskaņā ar šo regulu. Eiropas galvenais prokurors ir pilnībā atbildīgs par savu kā Eiropas Prokuratūras vadītāja pienākumu veikšanu, un šādā statusā viņš uzņemas kopējo institucionālo atbildību pret Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par Eiropas Prokuratūras vispārējām darbībām. Tā rezultātā jebkura no minētajām iestādēm konkrētos apstākļos, tostarp nopietnu pārkāpumu gadījumos, var vērsties Eiropas Savienības Tiesā ar mērķi prasīt viņa atbrīvošanu no amata. Tāda pati procedūra būtu jāpiemēro Eiropas prokuroru atbrīvošanai no amata.

(14) Eiropas Prokuratūrai būtu jāizdod publisks gada pārskats par savām vispārējām darbībām, kurā kā minimums būtu jāiekļauj statistikas dati par Prokuratūras darbu.

(15) Eiropas Prokuratūras organizatoriskajai struktūrai būtu jānodrošina ātra un efektīva lēmumu pieņemšana, veicot kriminālizmeklēšanu un kriminālvajāšanu, neatkarīgi no tā, vai tajās iesaistīta viena vai vairākas dalībvalstis. Struktūrai būtu arī jānodrošina, lai Prokuratūrā tiktu pārstāvētas visas iesaistīto dalībvalstu tiesību sistēmas un tradīcijas un lai ar izmeklēšanu un kriminālvajāšanu savās attiecīgajās dalībvalstīs principā nodarbotos prokurori, kuriem ir zināšanas par atsevišķām tiesību sistēmām.

(16) Tālab Eiropas Prokuratūrai vajadzētu būt nedalāmai Savienības struktūrai, kas darbojas kā vienota iestāde. Centrālo līmeni veido Eiropas galvenais prokurors, kas ir visas Prokuratūras vadītājs un Eiropas Prokuroru kolēģijas vadītājs, Pastāvīgās palātas un Eiropas prokurori. Decentralizēto līmeni veido Eiropas deleģētie prokurori, kuri atrodas dalībvalstīs.

(17) Turklāt, lai nodrošinātu savas darbības konsekvenci un tādējādi Savienības finanšu interešu līdzvērtīgu aizsardzību, Eiropas Prokuratūras organizatoriskajai struktūrai un iekšējam lēmumu pieņemšanas procesam būtu jāļauj centrālajam birojam pārraudzīt, vadīt un uzraudzīt ikvienu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko veic Eiropas deleģētie prokurori.

(18) Šajā regulā termini "vispārēja uzraudzība", "pārraudzība un vadība" un "uzraudzība" tiek lietoti, lai aprakstītu dažādas kontroles darbības, ko īsteno Eiropas Prokuratūra. Ar "vispārēju uzraudzību" būtu jāsaprot Prokuratūras darbību vispārēja administrēšana, kuras ietvaros norādījumi tiek doti tikai par jautājumiem, kuri Prokuratūrai ir nozīmīgi horizontālā līmenī. Ar "pārraudzību un vadību" būtu jāsaprot pilnvaras pārraudzīt un vadīt atsevišķu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu. Ar "uzraudzību" būtu jāsaprot izmeklēšanas un kriminālvajāšanas ciešāka un pastāvīga uzraudzība, tostarp, kad vien tas ir nepieciešams, iejaukšanās un norādījumu došana par izmeklēšanas un kriminālvajāšanas jautājumiem.

(19) Kolēģijai būtu jāpieņem lēmumi par stratēģiskiem jautājumiem, tostarp par Prokuratūras prioritāšu un izmeklēšanas un kriminālvajāšanas politikas noteikšanu, kā arī par vispārējiem jautājumiem, kas izriet no atsevišķām lietām, piemēram, attiecībā uz regulas piemērošanu, Prokuratūras izmeklēšanas un kriminālvajāšanas politikas pareizu īstenošanu vai jautājumiem, kas ir principiāli vai kam ir būtiska nozīme, lai izstrādātu saskaņotu Prokuratūras izmeklēšanas un kriminālvajāšanas politiku. Kolēģijas lēmumiem par vispārējiem jautājumiem nebūtu jāietekmē izmeklēšanas un kriminālvajāšanas pienākums saskaņā ar šo regulu un valstu tiesību aktiem. Kolēģijai būtu jādara viss iespējamais, lai pieņemtu lēmumus ar konsensu. Ja šādu konsensu nevar panākt, lēmumi būtu jāpieņem balsojot.

(20) Pastāvīgajām palātām būtu jāpārtrauc un jāvada izmeklēšana un jānodrošina Prokuratūras darbību saskaņotība. Pastāvīgo palātu sastāvs būtu jānosaka saskaņā ar reglamentu, kuram cita starpā būtu jāatļauj Eiropas prokuroram būt par locekli vairāk nekā vienā Pastāvīgajā palātā, ja tas ir lietderīgi, lai, ciktāl iespējams, nodrošinātu vienmērīgu darba slodzes sadalījumu starp atsevišķiem Eiropas prokuroriem.

(21) Pastāvīgās palātas būtu jāvada Eiropas galvenajam prokuroram, vienam no viņa vietniekiem vai Eiropas prokuroram saskaņā ar reglamentā noteiktajiem principiem.

(22) Lietu sadalei starp Pastāvīgajām palātām būtu jābalstās uz sistēmu sadalei pēc nejausības principa, lai, ciktāl iespējams, nodrošinātu vienlīdzīgu darba slodzes sadalījumu. Atkāpēm no šā principa vajadzētu būt iespējamām, lai, pamatojoties uz Eiropas galvenā prokurora lēmumu, nodrošinātu Prokuratūras pienācīgu un efektīvu darbību.

(24) Kolēģijā būtu jāieceļ Eiropas prokurors no katras dalībvalsts. Eiropas prokuroriem kompetentās Pastāvīgās palātas vārdā principā būtu jāuzrauga izmeklēšana un kriminālvajāšana, ko veic Eiropas deleģētie prokurori savā izcelsmes dalībvalstī. Tiem būtu jādarbojas kā sadarbības koordinatoram starp centrālo biroju un decentralizēto līmeni savās dalībvalstīs, atvieglojot Prokuratūras kā vienotas iestādes darbību. Uzraugošajam Eiropas prokuroram būtu arī jāpārbauda jebkura norādījuma atbilstība valsts tiesību aktiem un jāinformē Pastāvīgā palāta, ja tas neatbilst.

(24.a) Darba slodzes dēļ, ja kādā dalībvalstī ir liels skaits izmeklēšanas un kriminālvajāšanas lietu, Eiropas prokuroram vajadzētu būt iespējai lūgt, lai izņēmuma kārtā konkrētas izmeklēšanas un kriminālvajāšanas viņa izcelsmes dalībvalstī varētu piešķirt citiem Eiropas prokuroriem. Lēmums būtu jāpieņem Eiropas galvenajam prokuroram ar tā Eiropas prokurora piekrišanu, kurš pārņemtu attiecīgās lietas. Kritērijus šādiem lēmumiem vajadzētu paredzēt reglamentā, ietverot arī nosacījumu, ka Eiropas prokurors, kurš pārņem lietas, pietiekamā līmenī pārzina attiecīgās dalībvalsts valodu un tiesību sistēmu.

(25) Eiropas Prokuratūras izmeklēšana parasti būtu jāveic Eiropas pilnvarotajiem prokuroriem dalībvalstīs. Viņiem tā jāveic saskaņā ar šo regulu un – attiecībā uz jautājumiem, uz kuriem šī regula neattiecas, – valsts tiesību aktiem. Eiropas deleģētajiem prokuroriem savi uzdevumi būtu jāveic uzraugošā Eiropas prokurora uzraudzībā un kompetentās Pastāvīgās palātas vadībā un ievērojot tās norādījumus. Ja dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēta noteiktu aktu iekšēja pārskatīšana valsts prokuratūras struktūrā, šādu Eiropas deleģētā prokurora pieņemtu lēmumu pārskatīšanai saskaņā ar reglamentu būtu jāietilpst uzraugošā Eiropas prokurora uzraudzības pilnvarās. Tādos gadījumos dalībvalstīm nevajadzētu būt pienākumam paredzēt pārskatīšanu valstu tiesās, neskarot Līguma par Eiropas Savienību 19. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu.

(26) Prokurora funkcijas kompetentās tiesās ir pildāmas līdz procesa noslēgumam, ar ko saprot galīgu jautājuma izšķiršanu par to, vai aizdomās turētā vai apsūdzētā persona ir izdarījusi nodarījumu, tostarp – attiecīgajā gadījumā – notiesāšanu un jebkādu prasību izskatīšanu vai aizsardzības līdzekļu izmantošanu, kas pieejami, iekams minētais lēmums nav kļuvis galīgs.

(27) Eiropas deleģētajiem prokuroriem vajadzētu būt Eiropas Prokuratūras sastāvdaļai un kā tādiem, veicot izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par nodarījumiem, kas ir Prokuratūras kompetencē, viņiem būtu jārīkojas vienīgi Prokuratūras vārdā un tās uzdevumā savas attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Tas nozīmētu, ka saskaņā ar šo regulu viņiem tiek piešķirts funkcionāli un tiesiski neatkarīgs statuss, kas atšķiras no jebkāda valsts tiesību aktos paredzēta statusa.

(28) Neatkarīgi no sava šajā regulā paredzētā īpašā statusa Eiropas deleģētajiem prokuroriem savu pilnvaru termiņa laikā vajadzētu būt arī savas dalībvalsts prokuratūras locekļiem, proti, prokuroriem vai tiesu iestāžu locekļiem, un to dalībvalstīm būtu jāpiešķir viņiem vismaz tādas pašas pilnvaras kā valsts prokuroriem.

(29) Eiropas deleģētajiem prokuroriem vajadzētu būt pienākumam ievērot Pastāvīgo palātu un Eiropas prokuroru izdotos norādījumus. Ja Eiropas deleģētais prokurors uzskata, ka ar norādījumu viņam tiek prasīts veikt jebkādu pasākumu, kas neatbilstu valsts tiesību aktiem, viņam būtu jālūdz, lai Eiropas galvenais prokurors pārskata lēmumu.

(30) Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš nodarbojas ar lietu, būtu jāziņo uzraugošajam Eiropas prokuroram un kompetentajai Pastāvīgajai palātai par jebkādiem nozīmīgiem pavērsieniem lietā, tādiem kā izmeklēšanas pasākumu veikšana vai izmaiņas aizdomās turēto personu sarakstā.

(31) Pastāvīgajām palātām būtu jāīsteno savas lēmumu pieņemšanas pilnvaras Prokuratūras procesa konkrētos posmos, lai nodrošinātu kopēju izmeklēšanas un kriminālvajāšanas politiku. Tām būtu jāpieņem šādi lēmumi, pamatojoties uz lēmuma projektu, ko ierosinājis Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu. Tomēr izņēmuma gadījumos Pastāvīgajai palātai vajadzētu būt iespējai pieņemt lēmumu bez lēmuma projekta, ko ierosinājis Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu. Tādos gadījumos šādu lēmuma projektu var ierosināt Eiropas prokurors, kurš uzrauga lietu.

(32) Pastāvīgajai palātai vajadzētu būt iespējai deleģēt savas lēmumu pieņemšanas pilnvaras uzraugošajam Eiropas prokuroram konkrētos gadījumos, kad nodarījums nav smags vai process nav sarežģīts. Novērtējot nodarījuma smaguma pakāpi, būtu jāņem vērā tā sekas Savienības līmenī.

(33) Reglamentā būtu jāparedz mehānisms Eiropas prokuroru savstarpējai aizstāšanai. Aizstāšanas mehānisms būtu jāizmanto gadījumos, kad Eiropas prokurors uz īsu laiku nevar pildīt savus pienākumus, piemēram, prombūtnes dēļ.

(34) Turklāt Eiropas prokurors būtu jāaizstāj ar vienu no viņa dalībvalsts Eiropas deleģētajiem prokuroriem gadījumos, kad Eiropas prokurors atkāpjas no amata, tiek atbrīvots no amata vai atstāj amatu jebkādu citu iemeslu dēļ, vai, piemēram, ilgstošas slimības gadījumos. Šāda aizstāšana būtu jāierobežo uz laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Iespēja pagarināt šo laikposmu būtu jāatstāj Kolēģijas ziņā, ja to uzskata par nepieciešamu, ņemot vērā Prokuratūras darba slodzi un prombūtnes ilgumu, kamēr tiek aizstāts vai atgriežas Eiropas prokurors. Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš aizstāj Eiropas prokuroru, aizstāšanas laikā nevajadzētu būt atbildīgam par izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko viņš veic kā Eiropas deleģētais prokurors vai kā valsts prokurors. Attiecībā uz Eiropas Prokuratūras procesiem, kurus vadījis Eiropas deleģētais prokurors, kas aizstāj Eiropas prokuroru, būtu jāpiemēro Prokuratūras noteikumi par lietas nodošanu citam.

(35) Eiropas galvenā prokurora un Eiropas prokuroru iecelšanas procedūrai būtu jāgarantē viņu neatkarība. Viņu leģitimitātei būtu jāizriet no Savienības iestādēm, kas iesaistītas iecelšanas procedūrā. Eiropas galvenā prokurora vietnieki būtu jāieceļ Kolēģijai no savu locekļu vidus.

(36) Atlases komitejai būtu jāsaņem Eiropas galvenā prokurora amata vietai izraudzīto kandidātu gala saraksts. Pilnvaras izstrādāt komitejas darbības noteikumus un iecelt tās locekļus būtu jāpiešķir Padomei, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu. Šādas īstenošanas pilnvaras izriet no īpašajām pilnvarām, kuras saskaņā ar Līguma 86. pantu ir piešķirtas Padomei, un atspoguļo specifiku, kas raksturīga Eiropas Prokuratūrai, kura aizvien būs stingri integrēta valstu juridiskajās struktūrās un vienlaikus būs Eiropas struktūra. Eiropas Prokuratūra darbosies procesos, kur lielākā daļa pārējo dalībnieku būs valstu struktūras, tādas kā tiesas, policija un citas tiesībsardzības iestādes, un tādēļ Padome ir īpaši ieinteresēta cieši iesaistīties iecelšanas procedūrā. Piešķirot Padomei šīs pilnvaras, tiek arī pienācīgi ņemts vērā iespējamais sensitīvais raksturs, kāds piemīt visām lēmumu pieņemšanas pilnvarām, kurām ir tieša ietekme uz valstu tiesu un kriminālvajāšanas struktūrām. Savstarpēji vienojoties, Eiropas Parlamentam un Padomei būtu viens no gala saraksta kandidātiem jāieceļ par galveno prokuroru.

(37) Katrai dalībvalstij būtu jāizvirza trīs kandidāti Eiropas prokurora amatam, kas jāizraugās un jāieceļ Padomei. Lai nodrošinātu Kolēģijas darba nepārtrauktību, ik pēc trim gadiem veic daļēju nomaiņu, aizstājot trešdaļu Eiropas prokuroru. Būtu jāpiešķir Padomei pilnvaras pieņemt pārejas noteikumus par Eiropas prokuroru iecelšanu uz pirmo pilnvaru termiņu un tā laikā. Šīs īstenošanas pilnvaras uzskatāmi parāda Padomes pilnvaras izraudzīties un iecelt Eiropas prokurorus. To pamato arī Eiropas prokuroru specifika, jo viņi ir saistīti ar savām attiecīgajām dalībvalstīm un vienlaikus ir Kolēģijas locekļi, un – vispārīgāk runājot – Eiropas Prokuratūras specifika, ievērojot to pašu loģiku, kas pamato īstenošanas pilnvaru piešķiršanu Padomei, lai izstrādātu komitejas darbības noteikumus un ieceltu tās locekļus. Lemjot par trešās daļas Eiropas prokuroru daļēju nomaiņu to pirmajā pilnvaru termiņā, Padomei būtu jāņem vērā dalībvalstu ģeogrāfiskais diapazons.

(38) Eiropas deleģēto prokuroru iecelšanas procedūrai būtu jānodrošina, lai tie būtu Eiropas Prokuratūras neatņemama daļa un lai darbības līmenī tie vienlaikus paliktu integrēti valstu tiesību sistēmās, tiesu un kriminālvajāšanas struktūrās. Dalībvalstīm būtu jāizvirza kandidāti Eiropas deleģēto prokuroru amatam, kuri pēc Eiropas galvenā prokurora priekšlikuma ir jāieceļ Kolēģijai.

(40) Katrā dalībvalstī vajadzētu būt diviem vai vairākiem Eiropas deleģētajiem prokuroriem, lai nodrošinātu Prokuratūras lietu veidotās darba slodzes pienācīgu sadalījumu. Eiropas galvenajam prokuroram, apspriežoties ar katru dalībvalsti, būtu jāapstiprina Eiropas deleģēto prokuroru skaits katrā dalībvalstī un uzdevumu funkcionālais un teritoriālais sadalījums starp tiem. Šādās apspriedēs būtu pienācīgi jāņem vērā valstu prokuratūru sistēmu organizācija. Eiropas deleģēto prokuroru kompetenču funkcionālā sadalījuma jēdziens varētu paredzēt uzdevumu sadalījumu.

(41) Eiropas deleģēto prokuroru kopējo skaitu dalībvalstī var mainīt ar Eiropas galvenā prokurora apstiprinājumu Eiropas Prokuratūras gada budžeta pozīcijas atļautajās robežās.

(42) Kolēģijai vajadzētu būt atbildīgai par disciplinārajām procedūrām attiecībā uz Eiropas deleģētajiem prokuroriem, kuri darbojas saskaņā ar šo regulu. Tā kā Eiropas deleģētie prokurori paliek aktīvi dalībvalstu prokuratūru vai tiesu iestāžu locekļi un var pildīt arī valsts prokurora funkcijas, valstu disciplināros noteikumus var piemērot ar šo regulu nesaistītu iemeslu dēļ. Tomēr šādos gadījumos Eiropas galvenajam prokuroram vajadzētu būt informētam par atbrīvošanu no amata vai jebkādu disciplinārsodu, ņemot vērā viņa atbildību par Prokuratūras vadību un lai aizsargātu tās integritāti un neatkarību.

(43) Eiropas Prokuratūras darbs principā būtu jānodrošina elektroniskā formā. Eiropas Prokuratūrai būtu jāizveido, jāuztur un jāpārvalda lietu pārvaldības sistēma. Lietu pārvaldības sistēmā būtu jāietver informācija, kas saņemta par iespējamiem nodarījumiem, kuri ir Prokuratūras kompetencē, kā arī informācija no lietu materiāliem, arī tad, ja minētās lietas ir slēgtas. Izveidojot lietu pārvaldības sistēmu, Eiropas Prokuratūrai būtu jānodrošina, lai sistēma ļautu Eiropas Prokuratūrai darboties kā vienotai iestādei, ja Eiropas deleģēto prokuroru pārvaldīto lietu materiāli ir pieejami centrālajam birojam tā lēmumu pieņemšanas, pārraudzības, vadības un uzraudzības uzdevumu veikšanai.

(44) Valstu kompetentajām iestādēm būtu nekavējoties jāinformē Eiropas Prokuratūra par jebkādu rīcību, kas varētu būt Prokuratūras kompetencē esošs nodarījums. Lietās, kas nav Eiropas Prokuratūras kompetences jomā, Eiropas Prokuratūrai būtu jāinformē kompetentās valstu iestādes par jebkādiem faktiem, kas tai kļuvuši zināmi un kas varētu būt noziedzīgs nodarījums, piemēram, nepatiesa liecība.

(45) Savienības iestādēm, struktūrām, aģentūrām un birojiem un valstu iestādēm būtu nekavējoties jāsniedz Eiropas Prokuratūrai jebkāda informācija par nodarījumiem, attiecībā uz kuriem tā varētu īstenot savu kompetenci. Prokuratūra var arī saņemt vai apkopot informāciju no citiem avotiem, tādiem kā privātstruktūras. Prokuratūras pārbaudes mehānisma mērķim vajadzētu būt izvērtēt, vai, pamatojoties uz saņemto informāciju, ir izpildīti Eiropas Prokuratūras materiāltiesiskās, teritoriālās un personīgās kompetences nosacījumi.

(45.a) Trauksmes cēlēji var vērst Eiropas Prokuratūras uzmanību uz jaunu informāciju, tādējādi palīdzot tās darbā – veikt izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un celt apsūdzību pret tādu nodarījumu veicējiem, kas apdraud Savienības finanšu intereses. Tomēr trauksmes cēlējus var atturēt bailes no atriebības. Lai atvieglinātu tādu nodarījumu atklāšanu, kas ir Eiropas Prokuratūras kompetencē, dalībvalstis tiek rosinātas saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem paredzēt efektīvas procedūras, kas ļautu ziņot par iespējamajiem nodarījumiem, kas ir Eiropas Prokuratūras kompetencē, un nodrošināt, lai personas, kuras ziņo par šādiem nodarījumiem, tiktu aizsargātas no atriebības un jo īpaši no negatīvām vai diskriminējošām darbībām darba attiecībās. Eiropas Prokuratūrai vajadzības gadījumā būtu jāizstrādā savs reglaments.

(46) Lai pilnīgi ievērotu savu pienākumu informēt Eiropas Prokuratūru, ja rodas aizdomas par nodarījumu, kas ir tās kompetencē, dalībvalstu iestādēm, kā arī visām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām būtu jāievēro spēkā esošās ziņošanas procedūras un jāievieš efektīvi mehānismi tām paziņoto apgalvojumu iepriekšējai izvērtēšanai. Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras šajā sakarā var izmantot *OLAF*.

(47) Dalībvalstu iestādēm būtu jāizveido sistēma, kas nodrošina, ka informācija Eiropas Prokuratūrai tiek ziņota pēc iespējas drīz. Dalībvalstis pašas var izlemt, vai veidot tiešu vai centralizētu sistēmu.

(48) Šā ziņošanas pienākuma ievērošana ir būtiska Prokuratūras sekmīgai darbībai un būtu jāinterpretē plašā nozīmē, lai nodrošinātu to, ka valsts iestādes ziņo par gadījumiem, kad dažu kritēriju tūlītēja izvērtēšana nav iespējama (piemēram, kaitējuma apmērs vai piemērojamais sods). Eiropas Prokuratūrai vajadzētu būt arī iespējai pieprasīt informāciju no dalībvalsts iestādēm par citiem nodarījumiem, kas apdraud Savienības finanšu intereses, ja tas nepieciešams, lai izveidotu saikni starp lietām vai Kolēģijai, lai izpildītu savu uzdevumu nodrošināt Prokuratūras izmeklēšanas un kriminālvajāšanas politikas saskaņotību, efektivitāti un konsekveni.

(49) Lai efektīvi izmeklētu noziegumus, kas apdraud Savienības finanšu intereses, un ievērotu *ne bis in idem* principu, dažos gadījumos var būt nepieciešams paplašināt izmeklēšanu, attiecinot to uz citiem nodarījumiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja tie ir nesaraujami saistīti ar nodarījumu, kas apdraud Savienības finanšu intereses. Nesaraujami saistītu nodarījumu jēdziena nozīme būtu jāapsver, ņemot vērā attiecīgo judikatūru, kurā *ne bis in idem* principa piemērošanai kā būtisks kritērijs ir izraudzīts materiālo faktu identiskums (jeb fakti, kas pēc būtības ir vienādi), ko saprot kā tādu konkrētu apstākļu kopuma esamību, kuri savā starpā nesaraujami saistīti laikā un telpā.

(49.a) Izšķirīga rakstura nodarījumu jēdzienam būtu jo īpaši jāaptver nodarījumi, kas izdarīti galvenokārt tādēļ, lai radītu apstākļus tāda nodarījuma izdarīšanai, kas apdraud Savienības finanšu intereses, piemēram, nodarījumi, kuru vienīgais mērķis ir nodrošināt materiālos vai juridiskos līdzekļus, lai izdarītu nodarījumu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, vai lai nodrošinātu peļņu vai labumu no tā.

(49.b) Nesaraujami saistītu nodarījumu gadījumos, ja nodarījums, kas apdraud Savienības finanšu intereses, ir dominējošs, Eiropas Prokuratūras kompetence būtu jāīsteno pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm attiecīgajā dalībvalstī. Dominance būtu jānosaka, pamatojoties galvenokārt uz attiecīgā nodarījuma smaguma pakāpi, ko atspoguļo sankcija, kuru varētu piemērot.

(50) Jēdzienam "nodarījumi, kuri saistīti ar līdzdalību noziedzīgā organizācijā" būtu jāatbilst definīcijai, kas paredzēta valsts tiesību aktos saskaņā ar Pamatlēmumu 2008/841/TI, un tas var ietvert, piemēram, piederību šādai noziedzīgai organizācijai vai tās organizēšanu un vadīšanu.

(51) Eiropas Prokuratūras kompetencei attiecībā uz nodarījumiem, kas apdraud Savienības finanšu intereses, parasti būtu jāprevalē, pat ja uz kompetenci pretendē dalībvalstis, lai tā varētu nodrošināt konsekvenci un vadību izmeklēšanai un kriminālvajāšanai Savienības līmenī. Attiecībā uz šiem nodarījumiem dalībvalstu iestādēm būtu jāatturas no darbības, ja vien nav jāveic steidzami pasākumi, kamēr Prokuratūra nav izlēmusi, vai veicama izmeklēšana.

(51.a) Konkrēts gadījums būtu jāuzskata par tādu, kam ir sekas Savienības līmenī, *inter alia* tad, ja noziedzīgam nodarījumam ir transnacionāls raksturs un mērogs, ja šādā nodarījumā ir iesaistīta noziedzīga organizācija vai ja nodarījuma konkrētais veids varētu radīt nopietnus draudus Savienības finanšu interesēm vai Savienības iestāžu ticamībai un Savienības iedzīvotāju pašāvēībai.

(52) Ja pastāv domstarpības jautājumos par kompetences īstenošanu, kompetentajām valstu iestādēm būtu jālemj par kompetences sadalījumu. Ar jēdzienu "kompetentās valstu iestādes" būtu jāsaprot jebkura tiesu iestāde, kas ir kompetenta lemt par kompetenču sadalījumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(53) Tā kā Eiropas Prokuratūrai būtu jāceļ apsūdzība valstu tiesās, tās kompetence būtu jānosaka, atsaucoties uz dalībvalstu krimināltiesībām, kas paredz kriminālatbildību par darbību vai bezdarbību, kura apdraud Savienības finanšu intereses, un nosaka piemērojamos sodus, valstu tiesību sistēmās īstenojot attiecīgos Savienības tiesību aktus, jo īpaši [*Direktīvu 2017/xx/ES*].

(54) Eiropas Prokuratūrai būtu jāīsteno sava kompetence pēc iespējas plašāk, lai tās izmeklēšanu un kriminālvajāšanu var attiecināt uz nodarījumiem, kas izdarīti ārpus dalībvalstu teritorijas.

(55) Eiropas Prokuratūrai izmeklēšanā un kriminālvajāšanā būtu jāvadās pēc proporcionalitātes, objektivitātes un taisnīguma principiem attiecībā uz aizdomās turētajām vai apsūdzētajām personām. Tas ietver pienākumu meklēt visu veidu pierādījumus, kā apsūdzētos, tā arī attaisnojošos – vai nu *motu proprio*, vai pēc aizstāvības pieprasījuma.

(56) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un efektīvi apkarotu nodarījumus, kas apdraud Savienības finanšu intereses, Eiropas Prokuratūras izmeklēšanas un kriminālvajāšanas darbībās būtu jāvadās pēc likumības principa, tāpēc Prokuratūra stingri piemēros šajā regulā paredzētos noteikumus jo īpaši attiecībā uz kompetenci un tās īstenošanu, izmeklēšanas sākšanu, izmeklēšanas izbeigšanu, lietas nodošanu, lietas izbeigšanu un vienkāršotām kriminālvajāšanas procedūrām.

(57) Lai pēc iespējas labāk garantētu apsūdzētā tiesības, par aizdomās turētu vai apsūdzētu personu principā vajadzētu būt tikai vienai Eiropas Prokuratūras izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai. Ja nodarījumu ir izdarījušas vairākas personas, Eiropas Prokuratūrai principā vajadzētu uzsākt tikai vienu lietu un veikt izmeklēšanu attiecībā uz visām aizdomās turētajām vai apsūdzētajām personām kopā.

(58) Ja vairāki Eiropas deleģētie prokurori ir sākuši izmeklēšanu attiecībā uz vienu un to pašu noziedzīgo nodarījumu, Pastāvīgajai palātai šādas izmeklēšanas attiecīgā gadījumā vajadzētu apvienot. Pastāvīgā palāta var nolemt neapvienot vai nolemt vēlāk sadalīt šādu procesu, ja tas ir izmeklēšanas efektivitātes interesēs, piemēram, ja procesu pret vienu aizdomās turētu vai apsūdzētu personu var noslēgt agrākā posmā, savukārt process pret citām aizdomās turētajām vai apsūdzētajām personām vēl ir jāturpina, vai ja lietas sadalīšana varētu saīsināt pirmstiesas apcietinājuma periodu vienam no aizdomās turētajiem. Ja par apvienojamajām lietām ir atbildīgas dažādas Pastāvīgās palātas, attiecīgās kompetences un procedūra būtu jānosaka reglamentā. Ja Pastāvīgā palāta nolemj lietu sadalīt, tās kompetenci attiecībā uz izrietošajām lietām vajadzētu saglabāt.

(59) Eiropas Prokuratūrai būtu jāpaļaujas uz valstu iestādēm, tostarp policijas iestādēm, jo īpaši piespiedu līdzekļu piemērošanā. Saskaņā ar lojālas sadarbības principu visām valstu iestādēm un attiecīgajām Savienības struktūrām, tostarp *Eurojust*, Eiropolam un *OLAF*, būtu aktīvi jāatbalsta Eiropas Prokuratūras veiktā izmeklēšana un kriminālvajāšana, kā arī jāsadarbojas ar to no brīža, kad par iespējamo nodarījumu tiek ziņots Eiropas Prokuratūrai, līdz tā nosaka, vai jāuzsāk kriminālvajāšana vai nepieciešama cita rīcība.

(61) Efektīvai izmeklēšanai un kriminālvajāšanai par nodarījumiem, kas apdraud Savienības finanšu intereses, ir būtiski, lai Eiropas Prokuratūra spētu savākt pierādījumus, izmantojot vismaz izmeklēšanas pasākumu minimālo kopumu, vienlaikus paturot prātā proporcionālitātes principu. Izmeklēšanas un kriminālvajāšanas nolūkos šiem pasākumiem vajadzētu būt pieejamiem attiecībā uz nodarījumiem, kas ietilpst Eiropas Prokuratūras pilnvarās, vismaz gadījumos, kad par tiem piemērojamais maksimālais sods ir brīvības atņemšana uz vismaz četriem gadiem, bet tie var tikt ierobežoti saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(62) Papildus šajā regulā uzskaitīto izmeklēšanas pasākumu minimālajam kopumam Eiropas deleģētajiem prokuroriem vajadzētu būt tiesībām lūgt vai uzdot jebkādos pasākumus, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem prokuroriem ir pieejami līdzīgos gadījumos attiecīgajā valstī. Pieejamība būtu jānodrošina visās situācijās, kad norādītais izmeklēšanas pasākums ir paredzēts, bet var tikt ierobežots saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(63) Pārrobežu gadījumos Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš nodarbojas ar lietu, vajadzētu spēt paļauties uz asistējošajiem Eiropas deleģētajiem prokuroriem, ja pasākumi ir veicami citās dalībvalstīs. Ja šādam pasākumam būtu vajadzīga tiesas atļauja, tad būtu skaidri jānorāda, kurā dalībvalstī atļauja būtu jāsaņem, bet jebkurā gadījumā vajadzētu būt tikai vienai atļaujai. Ja tiesu iestādes izmeklēšanas pasākumu galīgi atsaka, t. i., kad ir izmantoti visi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš nodarbojas ar lietu, būtu jāatsauc lūgums vai rīkojums.

(64) Šajā regulā paredzētajai iespējai izmantot juridiskos instrumentus par savstarpēju atzīšanu vai pārrobežu sadarbību nebūtu jāaizstāj īpašie noteikumi par pārrobežu izmeklēšanu saskaņā ar šo regulu. Tai drīzāk būtu tie jāpapildina, lai nodrošinātu, ka tad, kad pasākums ir vajadzīgs pārrobežu izmeklēšanai, bet nav pieejams valsts tiesību aktos tīri iekšējai situācijai, to var izmantot saskaņā ar tiem valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno attiecīgo instrumentu, veicot izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu.

(64.a) Šīs regulas noteikumiem par pārrobežu sadarbību nebūtu jāskar spēkā esošie juridiskie instrumenti pārrobežu sadarbības atvieglināšanai starp tādām valsts iestādēm, kas nav kriminālvajāšanas vai tiesu iestādes. Tam pašam būtu jāattiecas uz valstu iestādēm, kas sadarbojas uz administratīvo tiesību pamata.

(65) Noteikumiem attiecībā uz pirmstiesas aizturēšanu un pārrobežu nodošanu nebūtu jāskar īpašās procedūras dalībvalstīs, kurās aizdomās turētās vai apsūdzētās personas sākotnējai aizturēšanai nav vajadzīga tiesas atļauja.

(66) Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš nodarbojas ar lietu, vajadzētu būt tiesībām izsniegt vai lūgt Eiropas apcietināšanas orderus Eiropas Prokuratūras kompetences jomā.

(67) Eiropas Prokuratūrai vajadzētu būt tiesībām nodot lietu valsts iestādēm, ja izmeklēšanā atklājas, ka izmeklējamais nodarījums nav Prokuratūras kompetencē. Šādas nodošanas gadījumā valsts iestādēm būtu jā saglabā visas savas valsts tiesību aktos paredzētās prerogātivas sākt, turpināt vai izbeigt izmeklēšanu.

(68) Šajā regulā paredzēts, ka Eiropas Prokuratūrai jāveic prokurora funkcijas, kas ietver lēmumu pieņemšanu par aizdomās turētās vai apsūdzētās personas apsūdzību un tās dalībvalsts izvēli, kuras tiesas būs kompetentas izskatīt apsūdzību. Lai veidotu kopēju kriminālvajāšanas politiku, lēmums par to, vai izvirzīt apsūdzību pret aizdomās turēto vai apsūdzēto personu, principā būtu jāpieņem kompetentajai Pastāvīgajai palātai, pamatojoties uz Eiropas deleģētā prokurora lēmuma projektu. Pastāvīgajai palātai 21 dienas laikā pēc lēmuma projekta saņemšanas vajadzētu būt tiesīgai pieņemt jebkādu lēmumu, tostarp lūgt papildu pierādījumus, pirms tā nolemj lietu nodot tiesai, izņemot lēmumu lietu izbeigt, ja Eiropas deleģētais prokurors ir ierosinājis lietu nodot tiesai.

(69) Dalībvalsts, kuras tiesas būs kompetentas izskatīt apsūdzību, būtu jāizvēlas kompetentajai Pastāvīgajai palātai, pamatojoties uz šajā regulā noteikto kritēriju kopumu. Pastāvīgajai palātai būtu jāpieņem lēmums, pamatojoties uz ziņojumu un lēmuma projektu, ko ierosinājis Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, un ko pārsūtījis uzraugošais Eiropas prokurors, pievienojot, ja vajadzīgs, savu novērtējumu. Uzraugošajam Eiropas prokuroram būtu jā saglabā visas pilnvaras sniegt konkrētus norādījumus Eiropas deleģētajam prokuroram, kā paredzēts šajā regulā.

(70) Pierādījumi, ko Eiropas Prokuratūra iesniedz tiesai, nebūtu jāuzskata par nepieņemamiem tikai tāpēc vien, ka pierādījumi savākti citā dalībvalstī vai saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka lietas izskatīšanas tiesa uzskata, ka ar to pieņemšanu tiek ievērots procedūras godīgums un aizdomās turētās vai apsūdzētās personas tiesības uz aizstāvību saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu.

Šajā regulā tiek respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti LES 6. pantā un Hartā, jo īpaši tās VI nodaļā, starptautiskajās tiesībās un starptautiskajos nolīgumos, kuros Savienība vai visas dalībvalstis ir puses, tostarp Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, un dalībvalstu konstitūcijās to attiecīgajās piemērošanas jomās. Saskaņā ar šiem principiem un ievērojot dalībvalstu atšķirīgās tiesību sistēmas un tradīcijas, kā paredzēts LESD 67. panta 1. punktā, neko no šajā regulā paredzētā nevar interpretēt kā aizliegumu tiesai piemērot valsts tiesību aktu pamatprincipus par tiesvedības taisnīgumu, kā tie tiek piemēroti valstu sistēmās, tostarp precedentu tiesību sistēmās.

(71) Ņemot vērā likumības principu, Eiropas Prokuratūras izmeklēšanai parasti būtu jānoslēdzas ar apsūdzības celšanu kompetentās valstu tiesās gadījumos, kad ir pietiekami pierādījumi un nepastāv juridiski šķēršļi kriminālvajāšanai, vai kad nav tikusi piemērota vienkāršota kriminālvajāšanas procedūra. Pamatojums lietas izbeigšanai ir izsmeļoši paredzēts šajā regulā.

(72) Valstu tiesību sistēmās ir paredzētas dažādu veidu vienkāršotas kriminālvajāšanas procedūras, kurās var būt un var nebūt iekļauta tiesas iesaistīšanās, piemēram, darījums ar aizdomās turēto vai apsūdzēto personu. Ja šādas procedūras pastāv, Eiropas deleģētajam prokuroram vajadzētu būt pilnvarām tās piemērot saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem un šajā regulā paredzētajās situācijās. Šādās situācijās būtu jāiekļauj lietas, kurās – pēc kaitējumam atbilstošās summas iespējamās atgūšanas – nodarījuma izraisītais galīgais kaitējums nav būtisks. Ņemot vērā Prokuratūras īstenotās saskaņotas un efektīvas kriminālvajāšanas politikas intereses, kompetentā Pastāvīgā palāta vienmēr būtu jālūdz sniegt piekrišanu šādu procedūru izmantošanai. Ja vienkāršotā procedūra ir piemērota sekmīgi, lieta būtu pilnībā jāpabeidz.

(73) Šajā regulā ir noteikta prasība Eiropas Prokuratūrai ievērot jo īpaši tiesības uz taisnīgu tiesu, tiesības uz aizstāvību un nevainīguma prezumpciju, kā paredzēts Hartas 47. un 48. pantā. Hartas 50. pants, kas aizsargā tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par vienu un to pašu nodarījumu (*ne bis in idem*), nodrošina, ka Eiropas Prokuratūras uzsāktās kriminālvajāšanas rezultātā neradīsies dubultas tiesāšanas vai sodīšanas risks. Eiropas Prokuratūras darbības tādējādi būtu jāisteno pilnīgā saskaņā ar šīm tiesībām, un regula būtu attiecīgi jāpiemēro un jāinterpretē.

[...]

(75) Līguma 82. panta 2. punkts ļauj Savienībai noteikt minimālos noteikumus par privātpersonu tiesībām kriminālprocesā, lai nodrošinātu tiesību uz aizstāvību un tiesvedības taisnīguma ievērošanu. Savienības likumdevējs šos minimālos noteikumus ir pakāpeniski izklāstījis direktīvās par konkrētām tiesībām.

(76) Eiropas Prokuratūras darbībām būtu jāpiemēro tiesības uz aizstāvību, kas paredzētas attiecīgajos Savienības tiesību aktos, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un par tiesībām sazināties pēc aizturēšanas, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2016/xxx/ES par pagaidu juridisko palīdzību aizdomās turētajām un apsūdzētajām personām, kurām ir atņemta brīvība, un juridisko palīdzību Eiropas apcietināšanas ordera procesā, kuri īstenoti valstu tiesību aktos. Jebkurai aizdomās turētajai vai apsūdzētajai personai, pret kuru Eiropas Prokuratūra sāk izmeklēšanu, būtu jāgūst labums no šīm tiesībām, kā arī no valstu tiesību aktos paredzētajām tiesībām prasīt, lai tiek iecelti eksperti vai uzklausi liecinieki, vai lai Eiropas Prokuratūra kā citādi nodrošina pierādījumus aizstāvības puses vārdā.

(77) Līguma 86. panta 3. punkts ļauj Savienības likumdevējam paredzēt noteikumus, kas piemērojami, tiesā pārbaudot procesuālos pasākumus, kurus veic Eiropas Prokuratūra, pildot savas funkcijas. Šī Savienības likumdevējam piešķirtā kompetence atspoguļo Eiropas Prokuratūras uzdevumu un struktūras specifiku, kura atšķiras no visām pārējām Savienības struktūrām un aģentūrām un kurai nepieciešami īpaši noteikumi attiecībā uz pārskatīšanu tiesā.

(78) Saskaņā ar Līguma 86. panta 2. punktu Eiropas Prokuratūra pilda savas prokurora funkcijas dalībvalstu kompetentajās tiesās. Darbības, kas veiktas Eiropas Prokuratūras izmeklēšanas laikā, ir cieši saistītas ar no tām izrietošo iespējamo kriminālvajāšanu un var ietekmēt dalībvalstu tiesisko kārtību. Daudzos gadījumos tās veiks valsts tiesībsardzības iestādes, rīkojoties saskaņā ar Eiropas Prokuratūras norādījumiem, dažkārt pēc tam, kad saņemta valsts tiesas atļauja. Tādēļ ir lietderīgi uzskatīt, ka Eiropas Prokuratūras procesuālajiem aktiem, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām, būtu jāpiemēro pārbaude kompetentajās valstu tiesās saskaņā ar valsts tiesību aktos izklāstītajām prasībām un procedūrām.

Ar to būtu jānodrošina, lai Eiropas Prokuratūras procesuālajiem aktiem, kuri tiek pieņemti pirms apsūdzības un ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām (kategorija, kas ietver aizdomās turēto, cietušo un citas ieinteresētās personas, kuru tiesības var nelabvēlīgi ietekmēt šādi akti), tiktu piemērota pārbaude valstu tiesās. Ar procesuālajiem aktiem attiecībā uz tās dalībvalsts izvēli, kuras tiesas būs kompetentas izskatīt apsūdzību un kura jānosaka, pamatojoties uz šajā regulā noteiktajiem kritērijiem, ir iecerēts radīt tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām, un tāpēc vēlākais tiesas procesa stadijā tiem būtu jāpiemēro pārbaude valstu tiesās.

Prasības kompetentās valstu tiesās par to, ka Eiropas Prokuratūra nav rīkojusies, attiecas uz procesuālajiem aktiem, kurus Prokuratūrai ir juridisks pienākums pieņemt un ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām. Ja valsts tiesību aktos ir paredzēta pārbaude tiesā par procesuālajiem aktiem, ar kuriem nav iecerēts radīt tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām, vai citas prasības tiesā par bezdarbību, šo regulu nevajadzētu interpretēt kā tādu, kas ietekmē šādu tiesību aktu noteikumus. Turklāt dalībvalstīm nevajadzētu būt pienākumam paredzēt to, ka kompetentās valstu tiesas veic pārbaudi tiesā attiecībā uz procesuāliem aktiem, ar kuriem nav iecerēts radīt tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām, piemēram, ekspertu iecelšana vai liecinieku izdevumu kompensēšana.

Visbeidzot šīs regulas noteikumi neietekmē valsts lietas izskatīšanas tiesas pilnvaras.

(79) Uz tādu Eiropas Prokuratūras procesuālo aktu likumību, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām, būtu jāattiecinā pārbaude valstu tiesās. Šajā sakarībā saskaņā ar LES 19. panta 1. punkta otro daļu būtu jānodrošina efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi. Turklāt, kā uzsvērts Tiesas judikatūrā, valstu procesuālajiem noteikumiem, ar ko reglamentē darbības Savienības piešķirto indivīda tiesību aizsardzībai, jābūt ne mazāk labvēlīgiem kā tiem, ar kuriem reglamentē līdzīgas iekšējās darbības (līdzvērtības princips), un tie nedrīkst būt tādi, ka praktiski nav iespējams vai ir pārāk grūti īstenot tiesības, kas piešķirtas ar Savienības tiesību aktiem (efektivitātes princips).

Kad valstu tiesas pārbauda šādu aktu likumību, tās to var darīt, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem, tostarp šo regulu, kā arī pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, kuri piemērojami tiktāl, ciktāl attiecīgais jautājums nav risināts šajā regulā. Kā uzsvērts Tiesas judikatūrā, valstu tiesām vienmēr būtu jāuzdod Tiesai prejudiciāli jautājumi, ja tām ir šaubas par minēto aktu spēkā esamību no Savienības tiesību aktu viedokļa.

Tomēr tās nevar uzdot Tiesai prejudiciālus jautājumus par Eiropas Prokuratūras procesuālo aktu spēkā esamību no valsts procesuālo noteikumu viedokļa vai no to valsts pasākumu viedokļa, ar ko transponētas direktīvas, pat ja tie minēti šajā regulā. Tomēr tas neskar lūgumus sniegt prejudiciālus nolēmumus par jebkura primārā tiesību akta, tostarp Līguma un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas, noteikuma interpretāciju vai jebkura Savienības sekundārā tiesību akta, tostarp šīs regulas un piemērojamo direktīvu, noteikuma interpretāciju un spēkā esamību. Turklāt šī regula neizslēdz iespēju valstu tiesām pārbaudīt to Eiropas Prokuratūras procesuālo aktu spēkā esamību, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām, no valsts tiesību aktos noteiktā proporcionalitātes principa viedokļa.

(80) Šīs regulas noteikums par pārbaudi tiesā nemaina Tiesas pilnvaras pārbaudīt Prokuratūras administratīvos lēmumus, ar kuriem ir iecerētas tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām, t. i., lēmumus, kuri netiek pieņemti, pildot tās izmeklēšanas, kriminālvajāšanas vai apsūdzības celšanas funkcijas. Šī regula neskar arī dalībvalsts, Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas iespēju celt prasību par atcelšanu saskaņā ar LESD 263. panta otro daļu un LESD 265. panta pirmo daļu un pārkāpumu procedūru saskaņā ar LESD 258. un 259. pantu.

(82) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti ¹ attiecas uz Eiropas Prokuratūras veikto administratīvo personas datu apstrādi.

(83) Visā Savienībā attiecībā uz personas datu apstrādi būtu jānodrošina personas pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzības noteikumu konsekventa un vienveidīga piemērošana.

¹ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

(84) 21. deklarācijā par personas datu aizsardzību tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās un policijas sadarbībā, kas pievienota Lisabonas līgumu pieņemušās starpvaldību konferences nobeiguma aktam, konference atzina, ka minēto jomu specifikas dēļ var būt nepieciešami īpaši noteikumi par personas datu aizsardzību un par šādu datu brīvu apriti tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās un policijas sadarbībā, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. pantu.

(86) Šīs regulas noteikumi par personas datu aizsardzību būtu jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar to, kā tiek interpretēta un piemērota Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI, kuru piemēros personas datu apstrādei, ko veic dalībvalstu kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus.

(88) Tāds datu aizsardzības princips kā godprātīga apstrāde ir atsevišķs jēdziens, kas atšķiras no tiesībām uz taisnīgu tiesu, kā noteikts Hartas 47. pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECTK) 6. pantā.

(89) Šajā regulā paredzētie datu aizsardzības noteikumi neskar piemērojamos noteikumus par personas datu kā pierādījumu pieņemamību kriminālprocesā tiesā.

(90) Visas dalībvalstis ir pievienojušās Starptautiskajai Kriminālpolicijas organizācijai (Interpolam). Lai pildītu savu uzdevumu, Interpols saņem, uzglabā un izplata personas datus, kas palīdz kompetentajām iestādēm novērst un apkarot starptautisko noziedzību. Tādēļ ir lietderīgi stiprināt Savienības un Interpola sadarbību, veicinot personas datu efektīvu apmaiņu, vienlaikus nodrošinot pamattiesību un pamatbrīvību ievērošanu attiecībā uz personas datu automātisku apstrādi. Ja personas datus no Eiropas Prokuratūras nosūta Interpolam un valstīm, kuras norīkojušas locekļus uz Interpolu, būtu jāpiemēro šī regula, jo īpaši tās noteikumi par starptautisku nosūtīšanu. Šai regulai nebūtu jāskar īpašie noteikumi, kas paredzēti Padomes Kopējā nostājā 2005/69/TI ² un Padomes Lēmumā 2007/533/TI ³.

(91) Kad saskaņā ar starptautisku nolīgumu, kas noslēgts, ievērojot Līguma 218. pantu, Eiropas Prokuratūra nosūta operatīvos personas datus kādas trešās valsts iestādei, starptautiskai organizācijai vai Interpolam, šajā regulā minēto datu aizsardzības noteikumu ievērošana būtu jānodrošina ar atbilstošiem personas privātās dzīves un pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzības pasākumiem.

(93) Lai nodrošinātu efektīvu, uzticamu un konsekventu pārraudzību pār to, kā tiek ievērota un īstenota šī regula attiecībā uz operatīvajiem personas datiem, kā paredzēts Pamattiesību hartas 8. pantā, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam vajadzētu būt uzdevumiem, kas noteikti šajā regulā, un faktiskajām pilnvarām, tostarp izmeklēšanas, korektīvām un padomdevēja pilnvarām, kas ir tā uzdevumu izpildei vajadzīgi līdzekļi. Tomēr Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja pilnvarām nevajadzētu nepamatoti būt pretrunā īpašajiem noteikumiem attiecībā uz kriminālprocesu, tostarp noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, vai tiesu iestāžu neatkarībai.

² Padomes Kopējā nostāja 2005/69/TI (2005. gada 24. janvāris) par konkrētu datu apmaiņu ar Interpolu (OV L 27, 29.1.2005., 61. lpp.).

³ Padomes Lēmums 2007/533/TI (2007. gada 12. jūnijs) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izveidi, darbību un izmantošanu (OV L 205, 7.8.2007., 63. lpp.).

(94) Lai Eiropas Prokuratūra varētu pildīt savus uzdevumus un ņemt vērā informācijas tehnoloģiju attīstību un progresu informācijas sabiedrībā, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz pielikumā uzskaitīto personas datu un datu subjektu kategoriju grozīšanu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās notiktu saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaikus ar dalībvalstu ekspertiem, un to ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupas sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

(95) Eiropas Prokuratūrai būtu arī cieši jāsadarbojas ar citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, lai atvieglotu savu funkciju izpildi saskaņā ar šo regulu, kā arī vajadzības gadījumā izstrādātu oficiālas vienošanās par sīki izstrādātiem noteikumiem, kas attiecas uz informācijas apmaiņu un sadarbību. Sadarbībai ar Eiropolu un *OLAF* vajadzētu būt īpaši svarīgai, lai novērstu dublēšanos un ļautu Eiropas Prokuratūrai iegūt savā rīcībā relevanto informāciju, kā arī izmantot to īpašās izmeklēšanas analīzei.

(96) Eiropas Prokuratūrai vajadzētu būt iespējai iegūt jebkādu relevantu informāciju, kas ir tās kompetencē un ko glabā Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru datubāzēs un reģistros.

(97) Eiropas Prokuratūrai un *Eurojust* vajadzētu kļūt par partneriem un sadarboties operatīvos jautājumos saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām. Šāda sadarbība var ietvert jebkādu izmeklēšanu, kuru veic Eiropas Prokuratūra un saistībā ar kuru tiek uzskatīts, ka informācijas apmaiņa vai izmeklēšanas pasākumu koordinēšana attiecībā uz lietām, kas ir *Eurojust* kompetencē, ir nepieciešama vai lietderīga. Visos gadījumos, kad Eiropas Prokuratūra lūdz *Eurojust* īstenot šādu sadarbību, Eiropas Prokuratūrai būtu jāsaazinās ar tās dalībvalsts *Eurojust* valsts locekli, kuras Eiropas deleģētais prokurors nodarbojas ar attiecīgo lietu. Operatīvā sadarbība var ietvert arī trešās valstis, kurām ir sadarbības nolīgums ar *Eurojust*.

(98) Eiropas Prokuratūrai un *OLAF* būtu jāizveido un jāuztur cieša sadarbība, kuras mērķis ir nodrošināt to attiecīgo pilnvaru papildināmību un novērst dublēšanos. Šajā sakarā *OLAF* principā nebūtu jāuzsāk nekāda administratīva izmeklēšana paralēli Eiropas Prokuratūras veiktajai to pašu faktu izmeklēšanai. Tomēr tam nebūtu jāskar *OLAF* pilnvaras sākt administratīvu izmeklēšanu pēc savas paša iniciatīvas, cieši konsultējoties ar Eiropas Prokuratūru.

(99) Visās darbībās Eiropas Prokuratūras atbalstam *OLAF* rīkosies neatkarīgi no Komisijas saskaņā ar Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 883/2013.

(100) Gadījumos, kad Eiropas Prokuratūra izmeklēšanu neveic, tai vajadzētu būt iespējai sniegt *OLAF* relevantu informāciju, lai tas varētu apsvērt attiecīgu rīcību saskaņā ar tā pilnvarām. Konkrētāk, Eiropas Prokuratūra varētu apsvērt iespēju informēt *OLAF* gadījumos, kad nav pamatotu iemeslu uzskatīt, ka tiek vai ir izdarīts nodarījums, kas ir Prokuratūras kompetencē, bet kad *OLAF* veikta administratīva izmeklēšana varētu būt lietderīga, vai gadījumos, kad Eiropas Prokuratūra lietu izbeidz un ir vēlams to nodot *OLAF*, lai nodrošinātu turpmākus administratīvus pasākumus vai līdzekļu atgūšanu. Ja Eiropas Prokuratūra sniedz informāciju, tā var pieprasīt, lai *OLAF* apsvērtu iespēju sākt administratīvu izmeklēšanu vai veikt citus turpmākus administratīvus pasākumus vai pārraudzību, jo īpaši piesardzības pasākumu, līdzekļu atgūšanas vai disciplināru pasākumu nolūkos saskaņā ar Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 883/2013.

(100.a) Ciktāl atgūšanas procedūras tiek atliktas tādu lēmumu rezultātā, ko Eiropas Prokuratūra pieņem saistībā ar izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu saskaņā ar šo regulu, nebūtu jāuzskata, ka atgūšanas procedūrās būtu dalībvalstu vaina vai nolaidība Regulas 1303/2013 ⁴ 122. panta nozīmē.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

(101) Eiropas Prokuratūrai būtu jādod iespēja Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām un citiem cietušajiem veikt attiecīgus pasākumus. Cita starpā tas var nozīmēt piesardzības pasākumus, jo īpaši, lai novērstu jebkādu nepārtrauktu ļaundarību vai aizsargātu Savienību pret kaitējumu tās reputācijai vai lai ļautu tiem iestāties kā civilprasītājiem tiesvedībā saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Informācijas apmaiņai būtu jānotiek, pilnībā ievērojot Eiropas Prokuratūras neatkarību un, ciktāl iespējams, nekādā veidā neskarot izmeklēšanas pareizu norisi un konfidencialitāti.

(102) Eiropas Prokuratūrai, ciktāl tas ir nepieciešams tās uzdevumu veikšanai, vajadzētu būt arī iespējai izveidot un uzturēt sadarbības attiecības ar trešo valstu iestādēm un starptautiskām organizācijām. Šī regulas nolūkos "starptautiskās organizācijas" ir starptautiskas organizācijas un tām pakārtotas struktūras, kas ir starptautisko publisko tiesību subjekti, vai citas struktūras, kas ir izveidotas ar divu vai vairāk valstu nolīgumu vai uz tā pamata, kā arī Interpols.

(102.a) Ja Kolēģija konstatē operatīvu vajadzību pēc sadarbības ar kādu trešo valsti vai starptautisku organizāciju, tai vajadzētu būt iespējai ieteikt Padomei vērst Komisijas uzmanību uz to, ka ir vajadzīgs lēmums par aizsardzības līmeņa pietiekamību vai ieteikums sākt sarunas par starptautisku nolīgumu.

Kamēr Savienība nav noslēgusi jaunus starptautiskus nolīgumus vai kamēr Savienība nav pievienojusies daudzpusējiem nolīgumiem, ko dalībvalstis jau ir noslēgušas, par tiesisko palīdzību krimināllietās, dalībvalstīm, ievērojot LES 4. panta 3. punktā noteikto lojālas sadarbības principu, būtu jāsekmē tas, ka Eiropas Prokuratūra pilda savas funkcijas. Ja tas ir atļauts saskaņā ar attiecīgo daudzpusējo nolīgumu un ja ir saņemts trešās valsts akcepts, dalībvalstīm būtu jāatzīst Eiropas Prokuratūra par kompetento iestādi un attiecīgā gadījumā jāpaziņo kā kompetentā iestāde minēto daudzpusējo nolīgumu īstenošanas nolūkā. Tas dažos gadījumos var ietvert grozījumu minētajos nolīgumos, tomēr atkārtotas sarunas par šādiem nolīgumiem nebūtu jāuzskata par obligātu pasākumu, jo tas ne vienmēr var būt iespējams. Dalībvalstis var arī paziņot Eiropas Prokuratūru kā kompetento iestādi nolūkā īstenot citus to noslēgtus starptautiskos nolīgumus par tiesisko palīdzību krimināllietās, tostarp minētajos nolīgumos izdarot grozījumu.

Ja Eiropas Prokuratūru kā kompetento iestādi tādu daudzpusēju nolīgumu nolūkos, kurus dalībvalstis jau ir noslēgušas ar trešām valstīm, paziņot nav iespējams vai trešās valstis to neakceptē un kamēr Savienība nav pievienojusies šādiem starptautiskajiem nolīgumiem, Eiropas deleģētie prokurori var izmantot savu valsts prokurora statusu attiecībā uz trešām valstīm ar noteikumu, ka tie informē trešo valstu iestādes un attiecīgos gadījumos cenšas no tām saņemt piekrišanu, ka pierādījumus, kas, balstoties uz minētajiem starptautiskajiem nolīgumiem, savākti no šīm trešām valstīm, tiks izmantoti izmeklēšanā un kriminālvajāšanā, ko veic Eiropas Prokuratūra.

Eiropas Prokuratūrai vajadzētu būt iespējai paļauties uz savstarpības vai *comitas gentium* principu attiecībā pret trešo valstu iestādēm. Tas tomēr būtu jāisteno katrā gadījumā atsevišķi, ievērojot Eiropas Prokuratūras materiāltiesiskās kompetences robežas un iespējamās trešo valstu izvirzītos nosacījumus.

(102.aa) Dalībvalstīm, kuras nepiedalās, šī regula nav saistoša. Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāiesniedz priekšlikumi, lai nodrošinātu tiesu iestāžu efektīvu sadarbību krimināllietās starp Eiropas Prokuratūru un dalībvalstīm, kurām šī regula nav saistoša. Tam jo īpaši būtu jāskar noteikumi attiecībā uz tiesisko palīdzību krimināllietās un personu nodošanu, pilnībā ievērojot Savienības *acquis* šajā jomā, kā arī lojālas sadarbības pienākumu (LES 4. panta 3. punkts).

(103) Lai nodrošinātu Eiropas Prokuratūras pilnīgu autonomiju un neatkarību, tai būtu jāpiešķir autonomš budžets, kura ieņēmumu būtisko daļu veido iemaksa no Savienības budžeta. Eiropas Prokuratūras finanšu, budžeta un personāla režīmam būtu jāatbilst attiecīgajiem Savienības standartiem, kas piemērojami Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, EURATOM) Nr. 966/2012 208. pantā minētajām struktūrām, tomēr pienācīgi ņemot vērā to, ka Eiropas Prokuratūras kompetence veikt kriminālizmeklēšanu un kriminālvajāšanu Savienības līmenī ir unikāla.

(104) Eiropas Prokuratūras izmeklēšanas pasākumu izmaksas principā būtu jāsedz tām valstu iestādēm, kas šos pasākumus veic. Īpaši augstas izmeklēšanas pasākumu izmaksas, piemēram, par sarežģītiem ekspertu atzinumiem, plašām policijas operācijām vai novērošanas darbībām ilgstošā laikposmā, daļēji varētu atlīdzināt Prokuratūra, tostarp, ja iespējams, pārdalot resursus no citām Eiropas Prokuratūras budžeta pozīcijām vai grozot budžetu saskaņā ar šo regulu un piemērojamiem finanšu noteikumiem.

Gatavojot priekšlikumu provizorishtajam ieņēmumu un izdevumu tāmes projektam, administratīvajam direktoram būtu jāņem vērā tas, ka Prokuratūrai var būt nepieciešams daļēji atlīdzināt īpaši augstas izmeklēšanas pasākumu izmaksas, ko apstiprinājusi Pastāvīgā palāta.

(104.a) Eiropas Prokuratūras darbības izdevumus sedz no Eiropas Prokuratūras budžeta. Starp tiem vajadzētu būt operatīvajai saziņai starp Eiropas deleģēto prokuroru un Eiropas Prokuratūras centrālo līmeni, piemēram, pasta piegādes izdevumiem, ceļošanas izdevumiem, tulkojumiem, kas nepieciešami Eiropas Prokuratūras iekšējai darbībai, un citām izmaksām, kas dalībvalstīm izmeklēšanas gaitā iepriekš nebija radušās un ir radušās vienīgi tādēļ, ka izmeklēšanas un kriminālvajāšanas pienākumus uzņēmusies Eiropas Prokuratūra. Tomēr Eiropas deleģēto prokuroru biroja un sekretariāta pakalpojumu izmaksas būtu jāsedz dalībvalstīm.

(105) Kolēģijai principā būtu vienmēr jādeleģē administratīvajam direktoram savas pilnvaras, ko ar Civildienesta noteikumiem un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību piešķir iecelējinstitūcijai, lai noslēgtu darba līgumus, ja vien īpaši apstākļi tai neliek minētās pilnvaras īstenot pašai.

(106) Administratīvais direktors kā kredītrīkotājs ir atbildīgs par Eiropas Prokuratūras budžeta izpildi. Apspriežoties ar Pastāvīgo palātu par īpaši augstām izmeklēšanas pasākumu izmaksām, administratīvais direktors ir atbildīgs par lēmuma pieņemšanu par piešķiramās dotācijas summu, pamatojoties uz pieejamiem finanšu resursiem un saskaņā ar reglamentā izklāstītajiem kritērijiem.

(107) Eiropas deleģēto prokuroru kā īpašo padomdevēju atalgojuma, kuru noteiks ar tieša nolīguma starpniecību, pamatā vajadzētu būt konkrētam lēmumam, kas jāpieņem Kolēģijai. Ar šo lēmumu cita starpā būtu jānodrošina, ka Eiropas deleģētie prokurori – konkrētā gadījumā, kad viņi pilda arī valsts prokuroru funkcijas saskaņā ar 12. panta 3. punktu, – principā turpinās saņemt atalgojumu kā valsts prokurori un ka atalgojums par īpašā padomdevēja funkcijām būs saistīts vienīgi ar to darba ekvivalentu, kas Eiropas Prokuratūras vārdā tiek paveikts Eiropas deleģētā prokurora statusā. Katra dalībvalsts patur pilnvaras savos tiesību aktos, ievērojot Savienības tiesību aktus, noteikt nosacījumus pabalstu piešķiršanai no savas sociālā nodrošinājuma shēmas.

(107.a) Lai Prokuratūra būtu pilnībā darbotiespējīga datumā, kas vēl jānosaka, tai būs vajadzīgi darbinieki ar pieredzi Savienības iestādēs, struktūrās vai aģentūrās. Lai šo vajadzību apmierinātu, vajadzētu atvieglot procesu, ar ko Prokuratūra pieņem darbā Savienības iestādēs, struktūrās vai aģentūrās jau nodarbinātus pagaidu darbiniekus un līgumdarbiniekus, nodrošinot šiem darbiniekiem viņu līgumisko tiesību nepārtrauktību gadījumā, ja viņus pieņem darbā Prokuratūra savā izveides posmā līdz [2020. gada 30. jūnijam] ⁵.

(108) Eiropas Prokuratūras procesiem vajadzētu būt pārredzamiem saskaņā ar LESD 15. panta 3. punktu, un Kolēģijai būtu jāpieņem īpaši noteikumi par to, kā tiek nodrošinātas tiesības uz publisku piekļuvi dokumentiem. Nekas šajā regulā nav paredzēts, lai ierobežotu tiesības uz publisku piekļuvi dokumentiem, ciktāl tas ir garantēts Savienībā un dalībvalstīs, jo īpaši saskaņā ar Hartas 42. pantu un citiem attiecīgajiem noteikumiem.

⁵ Vienu gadu pēc tam, kad Prokuratūra kļūst darbotiespējīga saskaņā ar 75. panta 2. punktā minēto lēmumu.

(109) Vispārīgie noteikumi par pārredzamību, kurus piemēro Savienības aģentūrām, būtu jāattiecina arī uz Eiropas Prokuratūru, bet tikai attiecībā uz dokumentiem, kuri nav lietu materiāli, tostarp šo materiālu elektroniskiem attēliem, lai nekādā veidā netiktu apdraudētas konfidencialitātes prasības tās operatīvajā darbā. Tādā pašā veidā administratīvajā izmeklēšanā, ko veic Eiropas Ombuds, būtu jāievēro Eiropas Prokuratūras konfidencialitātes prasības. Lai nodrošinātu Prokuratūras veiktās izmeklēšanas un kriminālvajāšanas integritāti, noteikumi par pārredzamību nebūtu jāpiemēro dokumentiem, kas saistīti ar operatīvo darbību.

(110) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tām šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

(111) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

**PADOMES REGULA
par Eiropas Prokuratūras izveidi**

**I NODAĻA
PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS**

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido Eiropas Prokuratūru un paredz noteikumus par tās darbību.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "persona" ir jebkura fiziska vai juridiska persona;
- b) "Savienības finanšu intereses" ir visi ieņēmumi, izdevumi un aktīvi, kas paredzēti, kādam piešķirti vai maksājami Savienības budžetā un to iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru budžetā, kuras izveidotas saskaņā ar Līgumiem, un budžetā, ko tās pārvalda un pārrauga;
- e) "Eiropas Prokuratūras darbinieki" ir personāls centrālajā līmenī, kurš atbalsta Kolēģijas, Pastāvīgo palātu, Eiropas galvenā prokurora, Eiropas prokuroru, Eiropas deleģēto prokuroru un administratīvā direktora ikdienas darbu saistībā ar šīs Prokuratūras uzdevumu izpildi saskaņā ar šo regulu;
- f) "Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu" ir Eiropas deleģētais prokurors, kurš ir atbildīgs par izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko tas ir uzsācis, kas tam ir iedalīta vai ko tas ir pārņēmis, īstenojot pārņemšanas tiesības saskaņā ar 22.a pantu;
- g) "asistējošais Eiropas deleģētais prokurors" ir Eiropas deleģētais prokurors, kas atrodas dalībvalstī, kura nav Eiropas deleģētā prokurora, kas nodarbojas ar lietu, dalībvalsts un kurā tiks veikta tam uzdota izmeklēšana vai cits pasākums;

- h) "personas dati" ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu ("datu subjekts"); identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās fiziskās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem;
- i) "apstrāde" ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatīt vai citādi darot tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana;
- j) "apstrādes ierobežošana" ir uzglabātu personas datu iezīmēšana ar mērķi ierobežot to apstrādi nākotnē;
- k) "profilēšana" ir jebkura veida automatizēta personas datu apstrāde, kas izpaužas kā personas datu izmantošana nolūkā izvērtēt konkrētus ar fizisku personu saistītus personiskus aspektus, jo īpaši analizēt vai prognozēt aspektus saistībā ar minētās fiziskās personas sniegumu darbā, ekonomisko situāciju, veselību, personīgām vēlmēm, interesēm, uzticamību, uzvedību, atrašanās vietu vai pārvietošanos;
- l) "pseidonimizācija" ir personas datu apstrāde, ko veic tādā veidā, lai personas datus vairs nav iespējams saistīt ar konkrētu datu subjektu bez papildu informācijas izmantošanas, ar noteikumu, ka šāda papildu informācija tiek turēta atsevišķi un tai piemēro tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu, ka personas dati netiek saistīti ar identificētu vai identificējamu fizisku personu;
- m) "kartotēka" ir jebkurš strukturēts personas datu kopums, kas ir pieejams saskaņā ar konkrētiem kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai datu kopums ir centralizēts, decentralizēts vai izklaidēts, pamatojoties uz funkcionālu vai ģeogrāfisku motivāciju;
- n) "pārzinis" ir Eiropas Prokuratūra vai cita kompetentā iestāde, kas viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus; ja šādas apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, pārzini vai tā iecelšanas konkrētos kritērijus var paredzēt Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos;
- o) "apstrādātājs" ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kura pārziņa vārdā apstrādā personas datus;

- p) "saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai jebkura cita struktūra, kurai izpauž personas datus – neatkarīgi no tā, vai tā ir trešā persona vai nav. Tomēr dalībvalstu publiskās iestādes, kas nav Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/680 ⁶ 3. panta 7. punkta a) apakšpunktā definētās kompetentās iestādes un kas saņem personas datus saistībā ar konkrētu izmeklēšanu Eiropas Prokuratūrā, netiek uzskatītas par saņēmējiem; minēto datu apstrāde, ko veic minētās publiskās iestādes, atbilst piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem saskaņā ar apstrādes nolūkiem ;
- q) "personas datu aizsardzības pārkāpums" ir drošības pārkāpums, kura rezultātā notiek nejauša vai nelikumīga nosūtīto, uzglabāto vai citādi apstrādāto personas datu iznīcināšana, nozaudēšana, pārveidošana, neatļauta izpaušana vai piekļuve tiem;
- r) "administratīvie personas dati" ir visi personas dati, ko Eiropas Prokuratūra apstrādā papildus operatīvajiem personas datiem;
- s) "operatīvie personas dati" ir visi personas dati, ko Eiropas Prokuratūra apstrādā, lai sasniegtu 37. pantā noteiktos mērķus;
- t) "ģenētiskie dati" ir personas dati, kas attiecas uz fiziskas personas pārmantotajām vai iegūtajām ģenētiskajām pazīmēm, sniedz unikālu informāciju par minētās fiziskās personas fizioloģiju vai veselību un kas izriet jo īpaši no attiecīgās fiziskās personas bioloģiskā parauga analīzes;
- u) "biometriskie dati" ir personas dati pēc specifiskas tehniskas apstrādes, kuri attiecas uz fiziskas personas fiziskajām, fizioloģiskajām vai uzvedības pazīmēm, kas ļauj veikt vai apstiprina minētās fiziskās personas unikālu identifikāciju, piemēram, sejas attēli vai daktiloskopijas dati;

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

- v) "veselības dati" ir personas dati, kas saistīti ar fiziskas personas fizisko vai garīgo veselību, tostarp veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu, un kas atspoguļo informāciju par tās veselības stāvokli;
- w) "uzraudzības iestāde" ir neatkarīga publiska iestāde, ko dalībvalsts izveido, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 ⁷ 51. pantu vai ievērojot Direktīvas (ES) 2016/680 41. pantu;
- x) "starptautiska organizācija" ir organizācija un tai pakārtotas struktūras, kas ir starptautisko publisko tiesību subjekti, vai jebkura cita struktūra, kas ir izveidota ar divu vai vairāku valstu nolīgumu vai uz tā pamata.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

II NODAĻA

Eiropas Prokuratūras izveide, uzdevumi un pamatprincipi

3. pants

Izveide

1. Ar šo kā Savienības struktūra tiek izveidota Eiropas Prokuratūra.
2. Eiropas Prokuratūra ir tiesību subjekts.
3. Eiropas Prokuratūra sadarbojas ar *Eurojust* un paļaujas uz tā atbalstu saskaņā ar 57. pantu.

4. pants

Uzdevumi

Eiropas Prokuratūra ir atbildīga par izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un apsūdzības celšanu pret tādu noziedzīgo nodarījumu veicējiem un to līdzdalībniekiem, kas apdraud Savienības finanšu intereses [un kas paredzēti Direktīvā 2017/xx/ES un noteikti ar šo regulu]. Šajā ziņā Eiropas Prokuratūra uzsāk izmeklēšanu un veic kriminālvajāšanas darbības, un pilda prokurora funkcijas dalībvalstu kompetentajās tiesās līdz brīdim, kad lieta tiek pilnībā pabeigta.

Darbības pamatprincipi

1. Eiropas Prokuratūra nodrošina, lai tās darbībā tiktu ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā nostiprinātās tiesības.
2. Eiropas Prokuratūrai visās tās darbībās ir saistošs tiesiskuma un proporcionalitātes princips.
3. Izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko veic Eiropas Prokuratūras vārdā, reglamentē ar šo regulu. Valsts tiesību aktus piemēro tiktāl, ciktāl jautājums netiek reglamentēts ar šo regulu. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, piemērojamie valsts tiesību akti ir tās dalībvalsts tiesību akti, kuras Eiropas deleģētais prokurors nodarbojas ar lietu saskaņā ar 12. panta 1. punktu. Ja jautājumu reglamentē ar valsts tiesību aktiem un ar šo regulu, noteicošā ir regula.
4. Eiropas Prokuratūra veic izmeklēšanu objektīvi un meklē visus būtiskos pierādījumus – gan apsūdzošos, gan attaisnojošos.
5. Eiropas Prokuratūra izmeklēšanu sāk un veic bez liekas kavēšanās.
6. Valstu kompetentās iestādes aktīvi palīdz un sniedz atbalstu Eiropas Prokuratūras veiktajā izmeklēšanā un kriminālvajāšanā. Jebkurā rīcībā, politikā vai procedūrā, ko īsteno saskaņā ar šo regulu, tiek ievērots lojālas sadarbības princips.

6. pants

Neatkarība un pārskatatbildība

1. Eiropas Prokuratūra ir neatkarīga. Eiropas galvenais prokurors, Eiropas galvenā prokurora vietnieki, Eiropas prokurori, Eiropas deleģētie prokurori, administratīvais direktors, kā arī Eiropas Prokuratūras darbinieki, pildot savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, darbojas visas Savienības interesēs, kā tas definēts tiesību aktos, un nelūdz un nepieņem norādījumus no personām, kas nav saistītas ar Eiropas Prokuratūru, kā arī no dalībvalstīm vai Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām. Dalībvalstis un Savienības iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras respektē Eiropas Prokuratūras neatkarību un necenšas to ietekmēt tās uzdevumu izpildē.
2. Eiropas Prokuratūra atskaitās Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Komisijai par savām vispārējām darbībām un sniedz gada pārskatus saskaņā ar 6.a pantu.

6.a pants

Ziņošana

1. Eiropas Prokuratūra katru gadu Savienības iestāžu oficiālajās valodās sagatavo un izdod gada pārskatu par savām vispārējām darbībām un publisko to. Tā nosūta minēto pārskatu Eiropas Parlamentam un valstu parlamentiem, kā arī Padomei un Komisijai.
2. Reizi gadā Eiropas galvenais prokurors ierodas Eiropas Parlamentā un Padomē, un valstu parlamentos pēc to lūguma, lai sniegtu pārskatu par Eiropas Prokuratūras vispārējām darbībām, neskarot Eiropas Prokuratūras pienākumu ievērot diskretumu un konfidencialitāti attiecībā uz atsevišķām lietām un personas datiem. Valstu parlamentu organizētās uzklaušanās Eiropas galveno prokuroru var aizstāt viens no vietniekiem.

III NODAĻA

EIROPAS PROKURATŪRAS STATUSS, STRUKTŪRA UN ORGANIZĀCIJA

1. iedaļa

Eiropas Prokuratūras statuss un struktūra

7. pants

Eiropas Prokuratūras struktūra

1. Eiropas Prokuratūra ir nedalāma Savienības struktūra, kas darbojas kā viena vienota iestāde ar decentralizētu uzbūvi.
2. Eiropas Prokuratūra ir organizēta centrālā līmenī un decentralizētā līmenī.
3. Centrālo līmeni veido Centrālais birojs mītnes vietā. Centrālo biroju veido Kolēģija, Pastāvīgās palātas, Eiropas galvenais prokurors, viņa vietnieki, Eiropas prokurori un administratīvais direktors.
4. Decentralizēto līmeni veido Eiropas deleģētie prokurori, kuri atrodas dalībvalstīs.
5. Centrālajam birojam un Eiropas deleģētajiem prokuroriem saskaņā ar šo regulu uzticēto pienākumu izpildē palīdz Eiropas Prokuratūras darbinieki.

Kolēģija

1. Eiropas Prokuratūras Kolēģijas sastāvā ir Eiropas galvenais prokurors un viens Eiropas prokurors no katras dalībvalsts. Eiropas galvenais prokurors vada Kolēģijas sanāksmes un ir atbildīgs par to sagatavošanu.
2. Kolēģija rīko regulāras sanāksmes un ir atbildīga par Prokuratūras darbību vispārēju uzraudzību. Tā pieņem lēmumus par stratēģiskiem jautājumiem un par vispārējiem jautājumiem, kas izriet no atsevišķām lietām, jo īpaši, lai visā Savienībā nodrošinātu Eiropas Prokuratūras kriminālvajāšanas politikas saskaņotību, efektivitāti un konsekveni, kā arī par citiem jautājumiem, kas precizēti šajā regulā. Kolēģija nepieņem operatīvus lēmumus atsevišķās lietās. Reglamentā paredz kārtību, kādā Kolēģija īsteno vispārējās uzraudzības darbības un pieņem lēmumus par stratēģiskiem jautājumiem un vispārējiem jautājumiem saskaņā ar šo pantu.
3. Pēc Eiropas galvenā prokurora priekšlikuma un saskaņā ar reglamentu Kolēģija izveido Pastāvīgās palātas.
4. Kolēģija pieņem Eiropas Prokuratūras reglamentu saskaņā ar 16. pantu un arī nosaka pienākumus attiecībā uz Kolēģijas locekļu un Eiropas Prokuratūras darbinieku funkciju izpildi.
5. Kolēģija lēmumus pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi. Ikvienam Kolēģijas loceklim ir tiesības ierosināt balsošanu attiecībā uz jautājumiem, par kuriem Kolēģijai ir jāpieņem lēmums. Katram Kolēģijas loceklim ir viena balss. Gadījumā, ja kādā jautājumā, par kuru Kolēģijai ir jāpieņem lēmums, balsis sadalās vienādi, izšķirošā ir Eiropas galvenā prokurora balss.

9. pants

Pastāvīgās palātas

1. Pastāvīgo palātu vada Eiropas galvenais prokurors vai viens no viņa vietniekiem, vai Eiropas prokurors, kuru par priekšsēdētāju ieceļ saskaņā ar reglamentu. Papildus priekšsēdētājam Pastāvīgajā palātā ir divi pastāvīgie locekļi. Pastāvīgo palātu skaitu, to sastāvu un kompetenču sadalījumu starp palātām nosaka saskaņā ar reglamentu, pienācīgi ņemot vērā Prokuratūras funkcionālās vajadzības.

Tas nodrošina darba slodzes vienlīdzīgu sadalījumu, pamatojoties uz sistēmu lietu sadalei pēc nejaušības principa, un izņēmuma gadījumos paredz procedūras, kas pēc Eiropas galvenā prokurora lēmuma pieļauj atkāpes no sadales pēc nejaušības principa, ja tas nepieciešams Prokuratūras pienācīgas darbības nodrošināšanai.

2. Pastāvīgās palātas pārrauga un vada izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko veic Eiropas deleģētie prokurori, saskaņā ar šā panta 3., 3.a un 4. punktu. Tās arī nodrošina izmeklēšanas un kriminālvajāšanas koordinēšanu pārrobežu lietās un to, ka tiek īstenoti saskaņā ar 8. panta 2. punktu pieņemtie Kolēģijas lēmumi.
3. Pastāvīgās palātas saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem un procedūrām – attiecīgā gadījumā pēc Eiropas deleģētā prokurora, kurš nodarbojas ar lietu, ierosinātā lēmuma projekta izskatīšanas – pieņem šādus lēmumus par:
 - a) lietas nodošanu tiesai saskaņā ar 30. panta 1., 2. un 3. punktu;
 - b) lietas izbeigšanu saskaņā ar 33. panta 1. punkta a)–f) apakšpunktu;
 - c) vienkāršotas kriminālvajāšanas procedūras piemērošanu un norādījumu sniegšanu Eiropas deleģētajam prokuroram rīkoties, lai pilnībā pabeigtu lietu saskaņā ar 34. pantu;
 - d) lietas nodošanu valsts iestādēm saskaņā ar 28.a panta 1. vai 2. punktu;
 - e) izmeklēšanas atsākšanu saskaņā ar 33. panta 2. punktu.

3.a Attiecīgā gadījumā Pastāvīgās palātas saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem un procedūrām pieņem šādus lēmumus par:

- a) norādījumu sniegšanu Eiropas deleģētajam prokuroram uzsākt izmeklēšanu saskaņā ar 22. panta 1.–4. punkta noteikumiem, ja izmeklēšana nav uzsākta;
- b) norādījumu sniegšanu Eiropas deleģētajam prokuroram īstenot pārņemšanas tiesības saskaņā ar 22.a panta 5. punktu, ja lieta nav pārņemta;
- c) to, lai nodotu Kolēģijai stratēģiskus jautājumus vai vispārējus jautājumus, kas izriet no atsevišķām lietām saskaņā ar 8. panta 2. punktu;
- d) lietas iedalīšanu saskaņā ar 22. panta 3. punktu;
- e) lietas nodošanu citam saskaņā ar 22. panta 5. punktu vai 23. panta 3. punktu;
- i) to, lai apstiprinātu Eiropas prokurora lēmumu pašam veikt izmeklēšanu saskaņā ar 23. panta 4. punktu.

4. Kompetentā Pastāvīgā palāta, rīkojoties ar tā Eiropas prokurora starpniecību, kurš uzrauga izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu, var – atbilstīgi piemērojamajiem valsts tiesību aktiem – konkrētā lietā sniegt norādījumus Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš nodarbojas ar attiecīgo lietu, kad vien tas ir nepieciešams izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas efektīvai norisei vai tiesiskuma interesēs, vai lai nodrošinātu Eiropas Prokuratūras saskaņotu darbību.

5. Pastāvīgā palāta lēmumus pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu. Palāta balso pēc jebkura tās locekļa pieprasījuma. Katram loceklim ir viena balss. Gadījumā, kad balsis sadalās vienādi, izšķirošā ir priekšsēdētāja balss. Lēmumus pieņem apspriešanās palātu sanāksmēs, attiecīgā gadījumā pamatojoties uz lēmuma projektu, ko ierosina Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu.

Visi lietas materiāli pēc pieprasījuma ir pieejami kompetentajai Pastāvīgajai palātai, lai sagatavotu lēmumus.

5.a Šā panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktā noteiktās savas lēmumu pieņemšanas pilnvaras un b) punktā minētajā gadījumā tikai attiecībā uz 33. panta 1. punkta a)–e) apakšpunktā izklāstītajiem noteikumiem Pastāvīgās palātas var deleģēt Eiropas prokuroram, kurš uzrauga lietu saskaņā ar 11. panta 1. punktu, ja šādu deleģēšanu var pienācīgi pamatot, atsaucoties uz nodarījuma smaguma pakāpi vai procesa sarežģītību konkrētajā lietā, attiecībā uz nodarījumu, kurš ir radījis vai var radīt kaitējumu Savienības finanšu interesēm, kas ir mazāks par EUR 100 000. Reglamentā paredz pamatnostādnes, lai nodrošinātu konsekventu piemērošanu Prokuratūrā.

Jebkuru lēmumu par lēmumu pieņemšanas pilnvaru deleģēšanu Pastāvīgā palāta paziņo Eiropas galvenajam prokuroram. Saņemot šo informāciju, Eiropas galvenais prokurors trīs dienu laikā var lūgt Pastāvīgo palātu pārskatīt savu lēmumu, ja viņš uzskata, ka tas vajadzīgs, lai nodrošinātu Prokuratūras veiktās izmeklēšanas un kriminālvajāšanas saskaņotību. Ja Eiropas galvenais prokurors ir attiecīgās Pastāvīgās palātas loceklis, tiesības prasīt minēto pārskatīšanu izmanto viens no viņa vietniekiem.

Uzraugošais Eiropas prokurors paziņo Pastāvīgajai palātai par lietas galīgo pabeigšanu, kā arī jebkādu informāciju vai apstākļus, ko viņš uzskata par tādiem, kuru dēļ, visticamāk, būtu no jauna jāizvērtē iespēja saglabāt deleģējumu, jo īpaši apstākļos, kas minēti 30. panta 2. punktā.

Deleģējumu var jebkurā laikā atsaukt pēc Pastāvīgās palātas locekļa lūguma, un par to lemj saskaņā ar 5. punktu. Deleģējumu atsauc, ja saskaņā ar 14. panta 7. punktu Eiropas prokuroru ir aizstājis Eiropas deleģētais prokurors.

Lai nodrošinātu deleģēšanas principa saskaņotu piemērošanu, katra Pastāvīgā palāta ik gadu ziņo Kolēģijai par deleģēšanas izmantošanu.

5.b Ar reglamentu Pastāvīgajām palātām atļauj pieņemt lēmumus ar rakstiskas procedūras starpniecību, kas ir sīki jāizklāsta reglamentā.

Visus saskaņā ar 3., 3.a, 4. un 5.a punktu pieņemtos lēmumus un sniegtos norādījumus dokumentē rakstiski, un tie kļūst par daļu no lietas materiāliem.

6. Papildus pastāvīgajiem locekļiem Eiropas prokurors, kas uzrauga izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu saskaņā ar 11. panta 1. punktu, piedalās Pastāvīgajā palātā notiekošajā apspriešanā. Eiropas prokuroram ir tiesības balsot, izņemot saistībā ar Pastāvīgās palātas lēmumiem par lietas deleģēšanu vai deleģēšanas atsaukšanu saskaņā ar 9. panta 5.a punktu, par iedalīšanu un nodošanu citam saskaņā ar 22. panta 3., 4. un 5. punktu un 22.a panta 5. punktu un par lietas nodošanu tiesai (30. panta 2. punkts), ja vairāk nekā vienai dalībvalstij ir jurisdikcija attiecīgajā lietā, kā arī 26. panta 7. punktā aprakstītajās situācijās.

Pastāvīgā palāta – pēc Eiropas prokurora vai Eiropas deleģētā prokurora pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas – var arī uzaicināt citus Eiropas prokurus vai Eiropas deleģētos prokurus, uz kuriem lieta attiecas, apmeklēt tās sanāksmes bez tiesībām balsot.

7. Pastāvīgo palātu priekšsēdētāji saskaņā ar reglamentu informē Kolēģiju par lēmumiem, kas pieņemti, ievērojot šo pantu, lai tādējādi Kolēģija varētu pildīt savus pienākumus saskaņā ar 8. panta 2. punktu.

10. pants

Eiropas galvenais prokurors un vietnieki

1. Eiropas galvenais prokurors ir Eiropas Prokuratūras vadītājs. Eiropas galvenais prokurors organizē Prokuratūras darbu, vada tās darbības un pieņem lēmumus saskaņā ar šo regulu un reglamentu.
2. Tiek iecelti divi vietnieki, kas palīdz Eiropas galvenajam prokuroram viņa pienākumu izpildē un kas darbojas kā aizvietotāji viņa prombūtnes laikā vai tad, ja viņš nespēj pildīt savus pienākumus.
3. Eiropas galvenais prokurors pārstāv Eiropas Prokuratūru saziņā ar Savienības un dalībvalstu iestādēm un trešām personām. Eiropas galvenais prokurors savus ar pārstāvību saistītos uzdevumus var deleģēt vienam no vietniekiem vai kādam no Eiropas prokuroriem.

Eiropas prokurori

1. Eiropas prokurori Pastāvīgās palātas vārdā un atbilstīgi jebkādiem norādījumiem, kādus tā ir sniegusi saskaņā ar 9. panta 3., 3.a un 4. punktu, uzrauga izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, par ko atbildīgi ir Eiropas deleģētie prokurori, kuri nodarbojas ar lietu to izcelsmes dalībvalstī. Eiropas prokurori iesniedz kopsavilkumus par lietām, kas ir viņu uzraudzībā, un attiecīgā gadījumā priekšlikumus lēmumiem, kuri jāpieņem minētajai Palātai, pamatojoties uz Eiropas deleģēto prokuroru sagatavoto lēmumu projektiem.

Neskarot 14. panta 7. punktu, reglamentā paredz mehānismu Eiropas prokuroru savstarpējai aizstāšanai gadījumos, kad uzraugošais Eiropas prokurors atrodas pagaidu prombūtnē no saviem pienākumiem vai citu iemeslu dēļ nav pieejams saistībā ar Eiropas prokuroru funkciju veikšanu. Eiropas prokurora aizstājējs var pildīt jebkuru Eiropas prokurora funkciju, izņemot iespēju veikt izmeklēšanu, kas paredzēta 23. panta 4. punktā.

- 1.a Eiropas prokurors, pamatojoties uz darba slodzes apjomu saistībā ar izmeklēšanas un kriminālvajāšanas lietu skaitu viņa izcelsmes dalībvalstī vai ar viņu saistīta interešu konflikta dēļ, izņēmuma kārtā var lūgt, lai atsevišķu lietu, ar kurām nodarbojas Eiropas deleģētie prokurori viņa izcelsmes dalībvalstī, izmeklēšanas un kriminālvajāšanas uzraudzību piešķir citiem Eiropas prokuroriem ar viņu piekrišanu. Eiropas galvenais prokurors par lūgumu pieņem lēmumu, balstoties uz Eiropas prokurora darba slodzi. Gadījumā, ja Eiropas prokurors ir iesaistīts interešu konfliktā, Eiropas galvenais prokurors vienmēr apmierina šādu lūgumu. Reglamentā paredz principus, ar kuriem reglamentē šo lēmumu un procedūru turpmākai attiecīgo lietu sadalei. 23. panta 4. punktu nepiemēro izmeklēšanām un kriminālvajāšanām, kuras uzrauga saskaņā ar šo punktu.

2. Uzraugošie Eiropas prokurori, ievērojot piemērojamos valsts tiesību aktus un saskaņā ar norādījumiem, kurus sniegusi kompetentā Pastāvīgā palāta, var konkrētā lietā sniegt norādījumus Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš nodarbojas ar attiecīgo lietu, kad vien tas ir nepieciešams izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas efektīvai norisei vai tiesiskuma interesēs, vai lai nodrošinātu Eiropas Prokuratūras saskaņotu darbību.
- 2.a Ja dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēta noteiktu aktu iekšēja pārskatīšana valsts prokuratūras struktūrā, šādu Eiropas deleģētā prokurora pieņemtu lēmumu pārskatīšana saskaņā ar reglamentu ietilpst uzraugošā Eiropas prokurora uzraudzības pilnvarās, neskarot Pastāvīgās palātas uzraudzības un pārraudzības pilnvaras.
3. Eiropas prokurori darbojas kā sadarbības koordinatori un informācijas kanāli starp Pastāvīgajām palātām un Eiropas deleģētajiem prokuroriem to attiecīgajās izcelsmes dalībvalstīs. Viņi, cieši konsultējoties ar Eiropas deleģētajiem prokuroriem, pārrauga Prokuratūras uzdevumu īstenošanu to attiecīgajās dalībvalstīs. Viņi saskaņā ar šo regulu un reglamentu nodrošina, lai visa relevantā informācija no Centrālā biroja tiktu sniegta Eiropas deleģētajiem prokuroriem un otrādi.

12. pants

Eiropas deleģētie prokurori

1. Eiropas deleģētie prokurori rīkojas Eiropas Prokuratūras vārdā savās attiecīgajās dalībvalstīs, un viņiem ir tādas pašas pilnvaras kā valsts prokuroriem attiecībā uz izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un lietu nodošanu tiesai – papildus tiem piešķirtajām īpašajām pilnvarām un statusam un atkarībā no šīm īpašajām pilnvarām un statusa, un saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem.

Eiropas deleģētie prokurori ir atbildīgi par izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko tie ir uzsākuši, kas tiem ir iedalīta vai ko tie ir pārņēmuši, īstenojot savas pārņemšanas tiesības. Eiropas deleģētie prokurori seko par lietu atbildīgās Pastāvīgās palātas vadībai un norādījumiem, kā arī uzraugošā Eiropas prokurora sniegtajiem norādījumiem.

Eiropas deleģētie prokurori ir atbildīgi arī par lietas nodošanu tiesai, jo īpaši tiem ir pilnvaras uzturēt apsūdzību tiesā, piedalīties pierādījumu iegūšanā un izmantot pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Katrā dalībvalstī ir divi vai vairāki Eiropas deleģētie prokurori. Eiropas galvenais prokurors pēc apspriešanās un vienošanās panākšanas ar attiecīgajām dalībvalstu iestādēm apstiprina Eiropas deleģēto prokuroru skaitu, kā arī kompetenču funkcionālo un teritoriālo sadalījumu starp Eiropas deleģētajiem prokuroriem katrā dalībvalstī.
3. Eiropas deleģētie prokurori var arī pildīt funkcijas kā valsts prokurori tiktāl, ciktāl tas neliedz viņiem īstenot savus pienākumus saskaņā ar šo regulu. Tie informē uzraugošo Eiropas prokuroru par šādām funkcijām. Gadījumā, kad šādu valsts prokurora funkciju veikšanas dēļ Eiropas deleģētais prokurors kādā konkrētā brīdī vairs nespēj pildīt savas funkcijas kā Eiropas deleģētais prokurors, viņš par to paziņo uzraugošajam Eiropas prokuroram, kurš apspriežas ar kompetentajām valsts kriminālvajāšanas iestādēm, lai noteiktu, vai prioritāte būtu piešķirama viņa funkcijām saskaņā ar šo regulu. Eiropas prokurors var Pastāvīgajai palātai ierosināt lietu nodot citam Eiropas deleģētajam prokuroram tajā pašā dalībvalstī vai to, ka viņš var veikt izmeklēšanu pats saskaņā ar 23. panta 3. un 4. punktu.

2. IEDAĻA

EIROPAS PROKURATŪRAS LOCEKĻU IECELŠANA UN ATBRĪVOŠANA NO AMATA

13. pants

Eiropas galvenā prokurora iecelšana un atbrīvošana no amata

1. Eiropas galveno prokuroru uz septiņu gadu pilnvaru termiņu, kas nav pagarināms, ieceļ Eiropas Parlaments un Padome, kopīgi par to vienojoties. Padome rīkojas ar vienkāršu balsu vairākumu.
2. Eiropas galveno prokuroru izvēlas no kandidātiem:
 - a) kuri ir dalībvalstu prokuratūru vai tiesu iestāžu aktīvi locekļi vai aktīvi Eiropas prokurori;
 - b) kuru neatkarība ir neapšaubāma;
 - c) kuriem ir kvalifikācija, kas to attiecīgajās dalībvalstīs ļauj ieņemt augstākos amatus prokuratūrā vai tiesā, un attiecīga praktiskā pieredze saistībā ar valstu tiesību sistēmām, finanšu izmeklēšanu un tiesu iestāžu starptautisko sadarbību krimināllietās vai kuri ir strādājuši par Eiropas prokuroriem, un
 - d) kuriem ir pietiekama vadības pieredze un kvalifikācija, lai ieņemtu attiecīgo amatu.

3. Atlases pamatā ir atklāts kandidātu konkurss, par ko tiek publicēts paziņojums Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī; pēc konkursa Atlases komiteja sagatavo kvalificēto kandidātu gala sarakstu, kas jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei. Komitejas sastāvā ir 12 personas, kuras izvēlētas no Eiropas Savienības Tiesas un Revīzijas palātas bijušo locekļu, bijušo *Eurojust* valstu locekļu, valstu augstāko tiesu locekļu, augsta līmeņa prokuroru un vispāratzītu kompetentu juristu vidus, no kuriem vienu ierosina Eiropas Parlaments. Padome nosaka komitejas darbības noteikumus un pieņem lēmumu, ar ko pēc Komisijas priekšlikuma ieceļ tās locekļus.
- 3.a Ja Eiropas prokurors tiek iecelts par Eiropas galveno prokuroru, konkrētā Eiropas prokurora amata vieta tiek nekavējoties aizpildīta saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 14. panta 1. un 2. punktā.
4. Eiropas Savienības Tiesa, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieteikumu, var Eiropas galveno prokuroru atbrīvot no amata, ja tā konstatē, ka viņš vairs nespēj pildīt savus pienākumus vai ka viņš ir vainīgs smagā pārkāpumā.
5. Ja Eiropas galvenais prokurors atkāpjas no amata, ja viņš tiek atbrīvots no amata vai to atstāj jebkādu iemeslu dēļ, šī amata vieta tiek nekavējoties aizpildīta saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 1.–3. punktā.

13.a pants

Eiropas galvenā prokurora vietnieku iecelšana un atbrīvošana no amata

1. Kolēģija divus Eiropas prokurus iecel par Eiropas galvenā prokurora vietniekiem uz trīs gadu pilnvaru termiņu, kurš ir pagarināms, bet kurš tomēr nepārsniedz viņu kā Eiropas prokuroru pilnvaru termiņu. Atlases process tiek regulēts ar reglamentu. Eiropas galvenā prokurora vietnieki saglabā savu Eiropas prokuroru statusu.
2. Reglamentā izklāsta noteikumus un nosacījumus attiecībā uz Eiropas galvenā prokurora vietnieka funkciju izpildi. Ja Eiropas prokurors vairs nespēj pildīt savus kā Eiropas galvenā prokurora vietnieka pienākumus, Kolēģija saskaņā ar reglamentu var pieņemt lēmumu par to, ka viņš vairs nepildīs Eiropas galvenā prokurora vietnieka funkcijas un tiek atbrīvots no šā amata.
3. Ja Eiropas galvenā prokurora vietnieks atkāpjas no amata, ja viņš tiek atbrīvots no amata vai to atstāj jebkādu iemeslu dēļ, šī amata vieta tiek nekavējoties aizpildīta saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta šā panta 1. punktā. Viņš turpina pildīt Eiropas prokurora pienākumus, ievērojot 14. panta noteikumus.

14. pants

Eiropas prokuroru iecelšana un atbrīvošana no amata

1. Katra dalībvalsts izvirza trīs kandidātus Eiropas prokurora amatam no tādu kandidātu vidus:
 - a) kuri ir dalībvalstu prokuratūru vai tiesu iestāžu aktīvi locekļi;
 - b) kuru neatkarība ir neapšaubāma; un
 - c) kuriem ir kvalifikācija, kas to attiecīgajās dalībvalstīs ļauj ieņemt augstus amatus prokuratūrā vai tiesā, un attiecīga praktiskā pieredze saistībā ar valstu tiesību sistēmām, finanšu izmeklēšanu un tiesu iestāžu starptautisko sadarbību krimināllietās.

2. Padome, saņēmusi 13. panta 3. punktā minētās Atlases komitejas motivēto atzinumu, izraugās un ieceļ vienu no kandidātiem par attiecīgās dalībvalsts Eiropas prokuroru. Ja Atlases komiteja secina, ka kandidāts neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami Eiropas prokurora pienākumu veikšanai, tās atzinums Padomei ir saistošs.
3. Padome ar vienkāršu balsu vairākumu izraugās un ieceļ Eiropas prokurus uz sešu gadu pilnvaru termiņu, kas nav pagarināms. Sešu gadu termiņa beigās Padome var nolemt pilnvaras pagarināt vēl uz laiku, kas nepārsniedz trīs gadus.
4. Ik pēc trim gadiem veic daļēju nomaiņu, aizstājot trešdaļu Eiropas prokuroru. Padome ar vienkāršu balsu vairākumu pieņem pārejas noteikumus par Eiropas prokuroru iecelšanu uz pirmo pilnvaru termiņu un tā laikā.
5. Eiropas Savienības Tiesa, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieteikumu, var Eiropas prokuroru atbrīvot no amata, ja tā konstatē, ka viņš vairs nespēj pildīt savus pienākumus vai ka viņš ir vainīgs smagā pārkāpumā.
6. Ja Eiropas prokurors atkāpjas no amata vai ja viņš tiek atbrīvots no amata vai atstāj amatu jebkādu citu iemeslu dēļ, šī amata vieta tiek nekavējoties aizpildīta saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 1. un 2. punktā. Ja Eiropas prokurors pilda Eiropas galvenā prokurora vietnieka pienākumus, viņš tiek automātiski atbrīvots arī no šā amata.
7. Pēc katra Eiropas prokurora izvirzīšanas Kolēģija no vienas un tās pašas dalībvalsts Eiropas deleģēto prokuroru vidus izraugās personu, kas aizstāj Eiropas prokuroru, kurš nespēj pildīt savas funkcijas vai ir atstājis amatu saskaņā ar 5. un 6. punktu.

Ja Kolēģija atzīst nepieciešamību pēc aizstāšanas, izraudzītā persona uz laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus, rīkojas kā pagaidu Eiropas prokurors līdz brīdim, kamēr tiek aizstāts vai atgriežas attiecīgais Eiropas prokurors. Kolēģija pēc pieprasījuma var pagarināt minēto laikposmu, ja tas ir nepieciešams. Pagaidu aizstāšanas mehānismus un kārtību nosaka un regulē ar reglamentu.

Eiropas deleģēto prokuroru iecelšana un atbrīvošana no amata

1. Kolēģija pēc Eiropas galvenā prokurora priekšlikuma iecel dalībvalstu izvirzītos Eiropas deleģētos prokurorus. Kolēģija var noraidīt izvirzīto personu, ja tā neatbilst 2. punktā minētajiem kritērijiem. Eiropas deleģētos prokurorus iecel uz piecu gadu termiņu, kurš ir pagarināms.
2. Eiropas deleģētie prokurori – kopš brīža, kad viņi tiek iecelti par Eiropas deleģētajiem prokuroriem, līdz atbrīvošanai no amata – ir to dalībvalstu prokuratūru vai tiesu iestāžu aktīvi locekļi, kuras viņus ir izvirzījušas. Viņu neatkarība ir neapšaubāma, un viņiem ir nepieciešamā kvalifikācija un atbilstoša praktiskā pieredze saistībā ar attiecīgo valstu tiesību sistēmām.
3. Kolēģija Eiropas deleģēto prokuroru atbrīvo no amata, ja tā konstatē, ka viņš vairs neatbilst 2. punktā izklāstītajām prasībām vai nespēj pildīt savus pienākumus vai ka viņš ir vainīgs smagā pārkāpumā.
4. Ja dalībvalsts nolēmj atbrīvot no amata vai saukt pie disciplināras atbildības valsts prokuroru, kas ir iecelts par Eiropas deleģēto prokuroru, tādu iemeslu dēļ, kuri nav saistīti ar viņa pienākumiem saskaņā ar šo regulu, tā – pirms šādi rīkoties – informē Eiropas galveno prokuroru. Dalībvalsts bez Eiropas galvenā prokurora piekrišanas nevar atbrīvot no amata vai saukt pie disciplināras atbildības Eiropas deleģēto prokuroru tādu iemeslu dēļ, kuri saistīti ar viņa pienākumiem saskaņā ar šo regulu. Ja Eiropas galvenais prokurors nesniedz piekrišanu, attiecīgā dalībvalsts var lūgt Kolēģiju izskatīt šo jautājumu.

5. Ja Eiropas deleģētais prokurors atkāpjas no amata, ja viņa pakalpojumi vairs nav nepieciešami Prokuratūras pienākumu pildīšanai vai ja viņš tiek atbrīvots no amata vai atstāj amatu jebkādu citu iemeslu dēļ, attiecīgā dalībvalsts nekavējoties informē Eiropas galveno prokuroru un vajadzības gadījumā izvirza citu prokuroru, kas jāieceļ par jauno Eiropas deleģēto prokuroru saskaņā ar 1. punktu.

15.a pants

Administratīvā direktora statuss

1. Administratīvo direktoru pieņem darbā kā Eiropas Prokuratūras pagaidu darbinieku saskaņā ar Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu.⁸
2. Administratīvo direktoru ieceļ Kolēģija no Eiropas galvenā prokurora ierosināto kandidātu saraksta pēc atklātas un pārredzamas atlases procedūras saskaņā ar Eiropas Prokuratūras reglamentu. Lai noslēgtu administratīvā direktora līgumu, Eiropas Prokuratūru pārstāv Eiropas galvenais prokurors.
3. Administratīvā direktora pilnvaru termiņš ir četri gadi. Līdz minētā termiņa beigām Kolēģija veic novērtējumu, kurā ņem vērā administratīvā direktora darbības rezultātu izvērtējumu.
4. Kolēģija, rīkojoties pēc Eiropas galvenā prokurora priekšlikuma, kurā ņemts vērā 3. punktā minētais novērtējums, var pagarināt administratīvā direktora pilnvaru termiņu vienu reizi uz laikposmu, kas nepārsniedz četrus gadus.

⁸ Regula Nr. 31 (EEK), 11 (EAEK), ar kuru nosaka Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas Civildienesta noteikumus un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV 45, 14.6.1962., 1385. lpp.).

5. Administratīvais direktors, kura pilnvaru termiņš ir pagarināts, kopējā termiņa beigās nedrīkst piedalīties citā atlases procedūrā uz to pašu amatu.
6. Administratīvais direktors atskaitās Eiropas galvenajam prokuroram un Kolēģijai.
7. Administratīvo direktoru var atbrīvot no amata ar Kolēģijas lēmumu, ko tā pieņem, pamatojoties uz tās locekļu divu trešdaļu vairākuma balsojumu un neskarot Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā paredzētos noteikumus, kas piemērojami līguma izbeigšanai.

15.b pants

Administratīvā direktora pienākumi

1. Administratīvām un budžeta vajadzībām Eiropas Prokuratūru vada tās administratīvais direktors.
2. Neskarot Kolēģijas vai Eiropas galvenā prokurora pilnvaras, administratīvais direktors, pildot savus pienākumus, ir neatkarīgs un nelūdz un nepieņem nevienas valdības vai kādas citas struktūras norādījumus.
3. Administratīvais direktors ir Eiropas Prokuratūras juridiskais pārstāvis administratīvos un budžeta nolūkos. Administratīvais direktors izpilda Eiropas Prokuratūras budžetu.

4. Administratīvais direktors ir atbildīgs par Eiropas Prokuratūrai uzdoto administratīvo uzdevumu īstenošanu, jo īpaši par:
- a) Eiropas Prokuratūras ikdienas darba vadību un personāla pārvaldību;
 - b) Eiropas galvenā prokura vai Kolēģijas pieņemto lēmumu īstenošanu;
 - c) gada un daudzgadu plānošanas dokumenta priekšlikuma sagatavošanu un iesniegšanu Eiropas galvenajam prokuroram;
 - d) gada un daudzgadu plānošanas dokumenta īstenošanu un ziņošanu Kolēģijai par tā īstenošanu;
 - e) Eiropas Prokuratūras darbību gada ziņojuma administratīvo un budžeta daļu sagatavošanu;
 - f) rīcības plāna sagatavošanu, reaģējot uz secinājumiem, kuri izriet no iekšējās vai ārējās revīzijas ziņojumiem, izvērtējumiem un izmeklēšanām, tostarp Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja un *OLAF* veiktiem, un ziņošanu divreiz gadā tiem un Kolēģijai;
 - g) Eiropas Prokuratūras iekšējās krāpšanas apkarošanas stratēģijas sagatavošanu un tās iesniegšanu Kolēģijai apstiprināšanai;
 - h) Eiropas Prokuratūrai piemērojamo finanšu noteikumu projekta priekšlikuma sagatavošanu un iesniegšanu Eiropas galvenajam prokuroram;
 - i) Eiropas Prokuratūras ieņēmumu un izdevumu tāmes projekta priekšlikuma sagatavošanu un iesniegšanu Eiropas galvenajam prokuroram;
 - j) nepieciešamā administratīvā atbalsta sniegšanu, lai sekmētu Eiropas Prokuratūras operatīvo darbu;
 - k) atbalsta sniegšanu Eiropas galvenajam prokuroram un vietniekiem viņu pienākumu veikšanā.

Eiropas Prokuratūras pagaidu administratīvā kārtība

1. Pamatojoties uz pagaidu budžeta apropriācijām, kas piešķirtas Komisijas budžetā, Komisija ir atbildīga par Eiropas Prokuratūras izveidi un tās sākotnējo administratīvo darbību, līdz Eiropas Prokuratūrai ir spēja īstenot pašai savu budžetu. Tālab Komisija:
 - a) pēc konsultācijām ar Padomi var iecelt Komisijas amatpersonu, kas darbotos kā pagaidu administratīvais direktors un pildītu administratīvajam direktoram uzticētos pienākumus, tostarp pilnvaras, kas ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumiem un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību piešķirtas iecelēj institūcijai saistībā ar Eiropas Prokuratūras administratīvo personālu, attiecībā uz visām amata vietām, kuras jāaizpilda, pirms administratīvais direktors sāk pildīt savus pienākumus saskaņā ar 15.a pantu;
 - b) var piedāvāt palīdzību Eiropas Prokuratūrai, jo īpaši, norīkojot ierobežotu skaitu Komisijas ierēdņu, kas nepieciešami, lai pagaidu administratīvā direktora atbildībā veiktu Prokuratūras administratīvās darbības.
2. Pagaidu administratīvais direktors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz Eiropas Prokuratūras budžetā iekļautās apropriācijas, un var noslēgt līgumus, tostarp darbinieku līgumus.
3. Tiklīdz Kolēģija sāk pildīt savus pienākumus saskaņā ar 8. panta 1. punktu, pagaidu administratīvais direktors pilda savus pienākumus saskaņā ar 15.a panta 6. punktu. Pagaidu administratīvais direktors minētās funkcijas beidz pildīt, kad administratīvais direktors sāk pildīt savus pienākumus pēc tam, kad Kolēģija viņu ir iecēlusi saskaņā ar 15.a pantu.
4. Kamēr Kolēģija nav sākusi pildīt savus pienākumus saskaņā ar 8. panta 1. punktu, Komisija pilda savas šajā pantā izklāstītās funkcijas, konsultējoties ar ekspertu grupu, ko veido Eiropas Prokuratūras izveidē iesaistīto dalībvalstu pārstāvji.

3. IEDAĻA

REGLAMENTS

16. pants

Eiropas Prokuratūras reglaments

1. Eiropas Prokuratūras darba organizāciju nosaka tās reglaments.
2. Priekšlikumu par Eiropas Prokuratūras reglamentu sagatavo Eiropas galvenais prokurors, un – tiklīdz Prokuratūra ir izveidota – Kolēģija to nekavējoties pieņem ar divu trešdaļu balsu vairākumu.
3. Grozījumus reglamentā var ierosināt ikviens Eiropas prokurors, un Kolēģija tos pieņem ar divu trešdaļu balsu vairākumu.

III A NODAĻA

EIROPAS PROKURATŪRAS KOMPETENCE UN KOMPETENCES ĪSTENOŠANA

1. IEDAĻA

EIROPAS PROKURATŪRAS KOMPETENCE

17. pants

Eiropas Prokuratūras materiāltiesiskā kompetence

1. Eiropas Prokuratūras kompetencē ir noziedzīgie nodarījumi, kas apdraud Savienības finanšu intereses un kas paredzēti Direktīvā 2017/xx/ES, kuru īsteno ar valsts tiesību aktiem, neatkarīgi no tā, vai šāda noziedzīgā rīcība saskaņā ar valsts tiesību aktiem varētu tikt klasificēta kā cita veida nodarījums.
- 1.a Eiropas Prokuratūras kompetencē ir arī nodarījumi attiecībā uz līdzdalību noziedzīgā organizācijā, kā definēts Pamatlēmumā 2008/841/TI, ko īsteno ar valsts tiesību aktiem, ja šādas noziedzīgas organizācijas noziedzīgās darbības galvenais nolūks ir izdarīt kādu no 1. punktā minētajiem nodarījumiem.

2. Eiropas Prokuratūras kompetencē ir arī jebkādi citi noziedzīgi nodarījumi, kas ir nesaraunami saistīti ar šā panta 1. punkta darbības jomā esošu noziedzīgu rīcību. Kompetenci attiecībā uz šādiem noziedzīgiem nodarījumiem var īstenot tikai saskaņā ar 20. panta 3. punktu.
3. Eiropas Prokuratūras kompetencē jebkurā gadījumā nav noziedzīgi nodarījumi attiecībā uz valstu tiešajiem nodokļiem, un šī regula neietekmē dalībvalstu nodokļu administrācijas struktūru un darbību.

18. pants

Eiropas Prokuratūras teritoriālā un personīgā kompetence

Eiropas Prokuratūras kompetencē ir 17. pantā minētie nodarījumi, ja:

- a) šādi nodarījumi ir pilnībā vai daļēji izdarīti vienas vai vairāku dalībvalstu teritorijā; vai
- b) šādus nodarījumus izdarījis kādas dalībvalsts valstspiederīgais, ar noteikumu, ka dalībvalstij ir jurisdikcija attiecībā uz šādiem nodarījumiem, kad tie izdarīti ārpus tās teritorijas, vai
- c) šādus nodarījumus ārpus a) punktā minētajām teritorijām izdarījusi persona, uz kuru nodarījuma izdarīšanas brīdī attiecās Eiropas Kopienas Civildienesta noteikumi un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, ar noteikumu, ka dalībvalstij ir jurisdikcija attiecībā uz šādiem nodarījumiem, kad tie izdarīti ārpus tās teritorijas.

2. IEDAĻA
EIROPAS PROKURATŪRAS KOMPETENCES
ĪSTENOŠANA

19. pants

Informācijas ziņošana, reģistrēšana un pārbaude

1. Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras un tās dalībvalstu iestādes, kas ir kompetentas saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem, bez liekas kavēšanās Eiropas Prokuratūrai ziņo par jebkādu noziedzīgu rīcību, kas varētu būt Eiropas Prokuratūras kompetencē saskaņā ar 17. pantu un 20. panta 2. un 3. punktu.
- 1.a Ja dalībvalsts tiesu vai tiesībsardzības iestāde sāk izmeklēt noziedzīgu nodarījumu, kas varētu būt Eiropas Prokuratūras kompetencē saskaņā ar 17. pantu un 20. panta 2. un 3. punktu, vai ja kādā brīdī pēc izmeklēšanas sākšanas dalībvalsts kompetentajai tiesu vai tiesībsardzības iestādei kļūst skaidrs, ka izmeklēšana attiecas uz šādu nodarījumu, šī iestāde bez liekas kavēšanās informē Eiropas Prokuratūru, lai Eiropas Prokuratūra varētu izlemt, vai īstenot pārņemšanas tiesības saskaņā ar 22.a pantu.
- 1.b Ziņojumā ietver vismaz šādus datus: faktu aprakstu, tostarp izvērtējumu par kaitējumu, kas ir radīts vai ko var radīt, iespējamo juridisko kvalifikāciju un jebkādu pieejamu informāciju par varbūtējām cietušām, aizdomās turētām un jebkādām citām iesaistītām personām.
- 1.c Eiropas Prokuratūru informē saskaņā ar šā panta 1. un 1.a punktu arī tajos gadījumos, kad nav iespējams izvērtēt, vai ir izpildīti 20. panta 2. un 3. punktā noteiktie kritēriji, vai kad ir jāizvērtē 20. panta 3. punkta aa) apakšpunktā minētā nesaraujami saistītā nodarījuma izšķirīgais raksturs.

2. Eiropas Prokuratūrai sniegto informāciju reģistrē un pārbauda saskaņā ar Eiropas Prokuratūras reglamentu. Pārbaudes mērķis ir izvērtēt, vai, balstoties uz informāciju, kas sniegta saskaņā ar 1. un 1.a pantu, ir pamats sākt izmeklēšanu vai īstenot pārņemšanas tiesības.

3. Ja pēc pārbaudes Eiropas Prokuratūra nolemj, ka nav pamata sākt izmeklēšanu saskaņā ar 22. pantu vai īstenot pārņemšanas tiesības saskaņā ar 22.a pantu, iemeslus norāda lietu pārvaldības sistēmā.

Eiropas Prokuratūra informē iestādi, kas saskaņā ar 1. vai 1.a punktu ziņoja par noziedzīgo rīcību, kā arī šajā noziegumā cietušos un, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, citas personas, kas ziņoja par noziedzīgo rīcību.

4. Ja Eiropas Prokuratūras rīcībā nonāk ziņas, ka var būt izdarīts noziedzīgs nodarījums, kas nav Eiropas Prokuratūras kompetencē, tā bez liekas kavēšanās informē kompetentās valstu iestādes un pārsūta visus attiecīgos pierādījumus.

5. Eiropas Prokuratūra var pieprasīt papildu relevantu informāciju, kas ir pieejama Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un dalībvalstu iestādēm. Ja ir nepieciešams konstatēt saiknes ar noziedzīgu rīcību, attiecībā uz kuru Eiropas Prokuratūra ir īstenojusi savu kompetenci, pieprasītā informācija var attiekties arī uz pārkāpumiem, kuri ir radījuši kaitējumu tādām Savienības finanšu interesēm, kas nav Eiropas Prokuratūras kompetencē saskaņā ar 20. panta 2. punktu. Šādu informāciju var pieprasīt arī tādēļ, lai Kolēģija saskaņā ar 8. panta 2. punktu varētu izdot vispārējas pamatnostādnes par to, kā interpretēt pienākumu informēt Eiropas Prokuratūru par lietām, kas ietilpst 20. panta 2. punkta darbības jomā.

Eiropas Prokuratūras kompetences īstenošana

1. Eiropas Prokuratūra savu kompetenci īsteno, vai nu sākot izmeklēšanu saskaņā ar 22. pantu vai arī nolemjot īstenot pārņemšanas tiesības saskaņā ar 22.a pantu. Ja Eiropas Prokuratūra nolemj īstenot savu kompetenci, kompetentās valstu iestādes attiecībā uz šo pašu noziedzīgo rīcību savu kompetenci neīsteno.
2. Ja noziedzīgs nodarījums, kas ir 17. panta darbības jomā, ir radījis vai var radīt kaitējumu Savienības finanšu interesēm, kas ir mazāks par EUR 10 000, Eiropas Prokuratūra var īstenot savu kompetenci tikai tad, ja:
 - a) lieta izraisa tādas sekas Savienības līmenī, kuru dēļ izmeklēšana ir jāveic Eiropas Prokuratūrai, vai
 - b) pastāv aizdomas, ka minēto nodarījumu varētu būt izdarījuši Eiropas Savienības ierēdņi vai citi darbinieki vai iestāžu locekļi.Attiecīgā gadījumā Eiropas Prokuratūra apspriežas ar kompetentajām valstu iestādēm vai Savienības struktūrām, lai konstatētu, vai ir izpildīti a) un b) apakšpunktā izklāstītie kritēriji.
3. Eiropas Prokuratūra atturas izmantot savu kompetenci attiecībā uz jebkādiem nodarījumiem, kas ir 17. panta darbības jomā, un pēc apspriešanās ar kompetentajām valstu iestādēm bez liekas kavēšanās nodod tām minēto lietu saskaņā ar 28.a pantu, ja:
 - a) maksimālais sods, kas valsts tiesību aktos paredzēts par nodarījumu, kurš ietilpst 17. panta 1. punkta darbības jomā, ir mazāks nekā maksimālais sods, kas paredzēts par 17. panta 2. punktā minēto nesaraucjami saistīto nodarījumu; vai
 - aa) maksimālais sods, kas valsts tiesību aktos paredzēts par nodarījumu, kurš ietilpst 17. panta 1. punkta darbības jomā, ir tāds pats kā maksimālais sods, kas paredzēts par 17. panta 2. punktā minēto nesaraucjami saistīto nodarījumu, ja vien pēdējais minētais nav bijis izšķirīgs, lai izdarītu nodarījumu, kurš ietilpst 17. panta 1. punkta darbības jomā; vai

- b) ir pamats uzskatīt, ka kaitējums, ko nodarījums ir radījis vai var radīt Savienības finanšu interesēm, kā minēts 17. pantā, nav lielāks par kaitējumu, kas ir radīts vai var tikt radīts citam cietušajam.

Šā punkta b) apakšpunktu nepiemēro nodarījumiem, kas minēti 3. panta a) un d) apakšpunktā Direktīvā 2017/xx/ES, kuru īsteno ar valsts tiesību aktiem.

- 3.a Eiropas Prokuratūra ar attiecīgo valstu kriminālvajāšanas iestāžu atļauju var īstenot savu kompetenci pat gadījumos, kas citkārt būtu izslēgti 3. punkta a) apakšpunkta piemērošanas dēļ.
4. Eiropas Prokuratūra bez liekas kavēšanās kompetentās valstu iestādes informē par lēmumu īstenot vai atturēties īstenot savu kompetenci.
5. Ja Eiropas Prokuratūrai un valstu kriminālvajāšanas iestādēm ir domstarpības par to, vai noziedzīgā rīcība ir 17. panta 1.a punkta, 17. panta 2. punkta, 20. panta 2. punkta vai 20. panta 3. punkta darbības jomā, valstu iestādes, kas ir kompetentas lemt par kompetenču sadalījumu attiecībā uz kriminālvajāšanu valsts līmenī, nolemj, kas ir kompetents izmeklēt minēto lietu. Dalībvalstis nosaka valsts iestādi, kas pieņems lēmumu par kompetenču sadalījumu.

IV NODAĻA

NOTEIKUMI PAR IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRĀM, IZMEKLĒŠANAS PASĀKUMIEM, KRIMINĀLVAJĀŠANU UN KRIMINĀLVAJĀŠANAS ALTERNATĪVĀM

1. IEDAĻA

NOTEIKUMI PAR IZMEKLĒŠANU

22. pants

Izmeklēšanas uzsākšana un kompetenču sadalījums Eiropas Prokuratūrā

1. Ja saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem ir pamatots iemesls uzskatīt, ka tiek vai ir ticis izdarīts nodarījums, kas ir Eiropas Prokuratūras kompetencē, Eiropas deleģētais prokurors dalībvalstī, kurai saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem ir jurisdikcija par nodarījumu, neskarot noteikumus 20. panta 2. un 3. punktā izklāstītos noteikumus, uzsāk izmeklēšanu un atzīmē to lietu pārvaldības sistēmā.
2. Ja Eiropas Prokuratūra pēc pārbaudes saskaņā ar 19. panta 2. punktu nolemj uzsākt izmeklēšanu, tā bez liekas kavēšanās informē iestādi, kura ziņoja par noziedzīgo rīcību saskaņā ar 19. panta 1. vai 1.a punktu.
3. Ja Eiropas deleģētais prokurors nav uzsācis izmeklēšanu, Pastāvīgā palāta, kurai lieta piešķirta, ievērojot 1. punktā izklāstītos nosacījumus, uzdod Eiropas deleģētajam prokuroram uzsākt izmeklēšanu.

4. Lietu parasti ierosina un izskata Eiropas deleģētais prokurors no tās dalībvalsts, kura ir attiecīgās noziedzīgās rīcības centrālā vieta, vai, ja ir izdarīti vairāki Prokuratūras kompetencē esoši saistīti nodarījumi, – no tās dalībvalsts, kurā izdarīta liela šo nodarījumu daļa. Citas dalībvalsts Eiropas deleģētais prokurors, kuram ir jurisdikcija attiecībā uz lietu, izmeklēšanu var uzsākt, vai arī no kompetentās Pastāvīgās palātas saņemt uzdevumu to uzsākt vienīgi tādā gadījumā, ja atkāpe no iepriekšējā teikumā izklāstītā principa ir pienācīgi pamatota, ņemot vērā šādus kritērijus prioritārā secībā:
- a) aizdomās turētās vai apsūdzētās personas pastāvīgā dzīvesvieta;
 - b) aizdomās turētās vai apsūdzētās personas valstspiederība;
 - c) vieta, kurā ir radies galvenais finansiālais kaitējums.
5. Līdz tiek pieņemts lēmums par kriminālvajāšanas sākšanu saskaņā ar 30. pantu, kompetentā Pastāvīgā palāta lietā, uz kuru attiecas vairāk nekā vienas dalībvalsts jurisdikcija, un apspriedusies ar attiecīgajiem Eiropas prokuroriem un/vai Eiropas deleģētajiem prokuroriem, var nolemt:
- a) nodot lietu Eiropas deleģētajam prokuroram citā dalībvalstī;
 - b) apvienot vai sadalīt lietas un katrā lietā izvēlēties Eiropas deleģēto prokuroru, kurš ar to nodarbojas;
- ja šādi lēmumi ir vispārējās tiesiskuma interesēs un saskaņā ar kritērijiem, kas atbilstoši 4. punktam ir par pamatu tā Eiropas deleģētā prokurora izvēlei, kurš nodarbojas ar lietu.
6. Kad Pastāvīgā palāta pieņem lēmumu nodot, apvienot vai sadalīt lietu, tā pienācīgi ņem vērā to, kādā posmā tobrīd ir izmeklēšana.
7. Eiropas Prokuratūra bez liekas kavēšanās kompetentās valstu iestādes informē par jebkādu lēmumu sākt izmeklēšanu.

Pārņemšanas tiesības

1. Pēc tam, kad ir saņemta visa relevantā informācija saskaņā ar 19. panta 1.a punktu, Eiropas Prokuratūra pēc iespējas drīz, bet ne vēlāk kā piecas dienas pēc minētās informācijas saņemšanas no valstu iestādēm, pieņem lēmumu, vai īstenot pārņemšanas tiesības, un par šo lēmumu informē minētās valstu iestādes. Konkrētos gadījumos Eiropas galvenais prokurors var pieņemt motivētu lēmumu minēto termiņu pagarināt par laikposmu, kas nepārsniedz piecas dienas, un viņš par to attiecīgi informē minētās valstu iestādes.
- 1.a Šo termiņu laikā valstu iestādes atturas pieņemt tādus lēmumus saskaņā ar valstu tiesību aktiem, kas Eiropas Prokuratūrai var liegt izmantot pārņemšanas tiesības. Minētās valstu iestādes veic jebkādus steidzamus pasākumus, kas nepieciešami saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu efektīvu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu.
2. Ja Eiropas Prokuratūrai kādā citādā veidā, nevis no 19. panta 1.a punktā minētās informācijas, kļūst zināms fakts, ka kādas dalībvalsts kompetentās iestādes jau ir sākušas izmeklēt noziedzīgu nodarījumu, kas varētu būt tās kompetencē, tā nekavējoties informē šīs iestādes. Pēc tam, kad Eiropas Prokuratūra ir pienācīgi saņēmusi informāciju saskaņā ar 19. panta 1.a punktu, tā pieņem lēmumu par to, vai īstenot pārņemšanas tiesības. Minēto lēmumu pieņem šā panta 1. punktā noteiktajā termiņā.
3. Pirms Eiropas Prokuratūra pieņem lēmumu par to, vai īstenot pārņemšanas tiesības, tā attiecīgā gadījumā apspriežas ar attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
4. Ja Eiropas Prokuratūra īsteno pārņemšanas tiesības, dalībvalstu kompetentās iestādes lietas materiālus pārsūta Eiropas Prokuratūrai un atturas no turpmāku izmeklēšanas darbību veikšanas attiecībā uz šo pašu nodarījumu.

5. Šajā pantā paredzētās pārņemšanas tiesības var īstenot Eiropas deleģētais prokurors no jebkuras dalībvalsts, kuras kompetentās iestādes ir sākušas izmeklēt nodarījumu, kas ir 17. un 18. panta darbības jomā. Ja Eiropas deleģētais prokurors, kas ir saņēmis informāciju saskaņā ar 19. panta 1.a punktu, nolēmj neīstenot pārņemšanas tiesības, viņš ar savas dalībvalsts Eiropas prokurora starpniecību informē kompetento Pastāvīgo palātu, lai šī Pastāvīgā palāta varētu pieņemt lēmumu saskaņā ar 9. panta 3.a punktu.
6. Ja Eiropas Prokuratūra ir atturējusies īstenot savu kompetenci, tā bez liekas kavēšanās informē kompetentās valstu iestādes. Kompetentās valstu iestādes procesa laikā jebkurā brīdī Eiropas Prokuratūru informē par jebkādiem jauniem faktiem, kas varētu būt pamats, lai Eiropas Prokuratūra pārskatītu savu iepriekšējo lēmumu.

Pēc šādas informācijas saņemšanas Eiropas Prokuratūra var īstenot pārņemšanas tiesības, ja valsts izmeklēšana jau nav pabeigta un ja tiesai nav iesniegta apsūdzība. Minēto lēmumu pieņem 1. punktā noteiktajā termiņā.

7. Ja attiecībā uz nodarījumiem, kuri ir radījuši vai var radīt kaitējumu Savienības finanšu interesēm, kas ir mazāks par EUR 100 000, Kolēģija uzskata, ka, atsaucoties uz nodarījuma smaguma pakāpi vai procesa sarežģītību konkrētajā lietā, nav vajadzības veikt izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu Savienības līmenī, tā saskaņā ar 8. panta 2. punktu izdod vispārīgas pamatnostādnes, kas ļauj Eiropas deleģētajam prokuroram neatkarīgi un bez liekas kavēšanās izlemt nepārņemt lietu.

Pamatnostādnēs ar vajadzīgo detalizētību – nosakot skaidrus kritērijus – precizē apstākļus, uz kuriem tās attiecas, sevišķi ņemot vērā nodarījuma raksturu, situācijas steidzamību un kompetento valsts iestāžu apņemšanos veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai pilnībā atlīdzinātu Savienības finanšu interesēm nodarīto kaitējumu.

8. Lai nodrošinātu pamatnostādņu saskaņotu piemērošanu, Eiropas deleģētais prokurors kompetento Pastāvīgo palātu informē par katru lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 7. punktu, un katra Pastāvīgā palāta Kolēģijai ik gadus ziņo par pamatnostādņu piemērošanu.

23. pants

Izmeklēšanas veikšana

1. Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, saskaņā ar šo regulu un valsts tiesību aktiem var izmeklēšanas pasākumus un citus pasākumus veikt vai nu pats, vai uzdot to savas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Minētās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem nodrošina, lai visi norādījumi tiktu ievēroti, un apņemas veikt tām uzticētos pasākumus. Eiropas pilnvarotais prokurors, kurš izskata lietu, ar Lietu pārvaldības sistēmas starpniecību ziņo kompetentajam Eiropas prokuroram un Pastāvīgajai palātai par jebkādiem nozīmīgiem pavērsieniem attiecīgajā lietā – saskaņā ar reglamentā paredzētajiem noteikumiem.
2. Jebkurā Eiropas Prokuratūras veiktas izmeklēšanas posmā valsts kompetentās iestādes veic tādus steidzamus pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu efektīvu izmeklēšanu, pat ja tās nerīkojas saskaņā ar konkrētu norādījumu, ko devis Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu. Valsts iestādes bez liekas kavēšanās informē Eiropas deleģēto prokuroru, kurš nodarbojas ar lietu, par veiktajiem steidzamajiem pasākumiem.
3. Kompetentā Pastāvīgā palāta, pamatojoties uz uzraugošā Eiropas prokurora izteiktu priekšlikumu, var nolemt lietu nodot citam Eiropas deleģētajam prokuroram tajā pašā dalībvalstī, ja Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu:
 - a) nevar veikt izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu; vai
 - b) neievēro kompetentās Pastāvīgās palātas vai Eiropas prokurora sniegtos norādījumus.

4. Izņēmuma gadījumos un kad ir saņemts kompetentās Pastāvīgās palātas apstiprinājums, uzraugošais Eiropas prokurors var pieņemt motivētu lēmumu pats veikt izmeklēšanu, vai nu izmeklēšanas pasākumus un citu pasākumus veicot pats, vai arī uzdodot tos savas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ja tas šķiet nepieciešams izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas efektivitātes interesēs, pamatojoties uz vienu vai vairākiem turpmāk minētajiem kritērijiem:
- a) nodarījuma smagums, jo īpaši ņemot vērā tā iespējamo ietekmi Savienības līmenī;
 - b) ja izmeklēšana attiecas uz Eiropas Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem vai iestāžu locekļiem;
 - c) ja nedarbojas 3. punktā paredzētais nodošanas mehānisms.

Šādos izņēmuma apstākļos dalībvalstis nodrošina, ka Eiropas prokuroram ir tiesības uzdot vai lūgt veikt izmeklēšanas pasākumus un citus pasākumus un ka viņam ir visas Eiropas deleģētā prokurora pilnvaras, atbildība un pienākumi saskaņā ar šo regulu un valsts tiesību aktiem.

Kompetentās valsts iestādes un Eiropas deleģētie prokurori, kuri ir iesaistīti lietā, tiek bez liekas kavēšanās informēti par lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šo punktu.

24. pants

Privilēģiju un imunitātes atcelšana

1. Ja Eiropas Prokuratūras izmeklēšanā ir iesaistītas personas, kuru privilēģijas un imunitāte ir aizsargāta ar valsts tiesību aktiem, un šādas privilēģijas vai imunitāte ir šķērslis konkrētā izmeklēšanā, Eiropas galvenais prokurors iesniedz motivētu rakstisku pieprasījumu par to atcelšanu saskaņā ar minētās valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām.
2. Ja Eiropas Prokuratūras izmeklēšanā ir iesaistītas personas, kuru privilēģijas un imunitāte ir aizsargāta ar Savienības tiesību aktiem, jo īpaši saskaņā ar Protokolu par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti, un šādas privilēģijas vai imunitāte ir šķērslis konkrētajā izmeklēšanā, Eiropas galvenais prokurors iesniedz motivētu rakstisku pieprasījumu par to atcelšanu saskaņā ar Savienības tiesību aktos noteiktajām procedūrām.

2. IEDAĻA

NOTEIKUMI PAR IZMEKLĒŠANAS PASĀKUMIEM UN CITIEM PASĀKUMIEM

25. pants

Izmeklēšanas pasākumi un citi pasākumi

1. Vismaz gadījumos, kad par izmeklēto nodarījumu maksimālais sods ir brīvības atņemšana uz vismaz četriem gadiem, dalībvalstis nodrošina, ka Eiropas deleģētajiem prokuroriem ir tiesības uzdot vai lūgt šādus izmeklēšanas pasākumus:
 - a) pārmeklēt jebkuras telpas, teritorijas, transportlīdzekļus, privātmājas, apģērbu un jebkuru citu personisko īpašumu vai datorsistēmu un veikt jebkādas aizsardzības pasākumus, kas vajadzīgi, lai saglabātu to integritāti vai nepieļautu pierādījumu zudumu vai sabojāšanu;
 - b) pieprasīt iesniegt jebkādu attiecīgu priekšmetu vai dokumentu vai nu sākotnējā, vai kādā citā noteiktā formātā;
 - c) pieprasīt iesniegt datorā saglabātus datus – šifrētus vai atšifrētus, sākotnējā vai kādā citā noteiktā formātā –, tostarp banku kontu datus un informācijas plūsmas datus, izņemot datus, kas saglabāti konkrēti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ievērojot 15. panta 1. punkta otro teikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK ⁹;
 - d) iesaldēt nozieguma rīkus vai noziedzīgi iegūtus līdzekļus, tostarp aktīvus, par kuriem paredzams, ka tos varētu konfiscēt lietas izskatīšanas tiesa, un ir pamats uzskatīt, ka īpašnieks, valdītājs vai tos kontrolējošā persona centīsies traucēt sprieduma par konfiskāciju izpildei;
 - e) pārtvert elektroniskos sakarus, kuri sūtīti aizdomās turētajai vai apsūdzētajai personai un kuras sūtījusi aizdomās turētā vai apsūdzētā persona, no jebkura elektronisko sakaru savienojuma, ko izmanto aizdomās turētā vai apsūdzētā persona;
 - f) ar tehniskiem līdzekļiem noteikt objekta atrašanās vietu un izsekot to, tostarp preču kontrolētas piegādes.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

- 1.a Neskarot 24. pantu, uz šā panta 1. punktā izklāstītajiem izmeklēšanas pasākumiem var attiecināt nosacījumus saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, ja tie ir skaidri paredzēti konkrētām tādu personu vai speciālistu kategorijām, kuriem ir juridiski saistošs pienākums ievērot konfidencialitāti.
- 1.b Uz izmeklēšanas pasākumiem, kas izklāstīti šā panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunktā, var attiecināt papildu nosacījumus, tostarp ierobežojumus, kas paredzēti piemērojamos valsts tiesību aktos. Jo īpaši dalībvalstis var ierobežot šā panta 1. punkta e) un f) apakšpunkta piemērošanu un to piemērot tikai konkrētiem smagiem nodarījumiem. Dalībvalsts, kura iecerējušas izmantot šādu ierobežojumu, paziņo Eiropas Prokuratūrai attiecīgo sarakstu ar konkrētiem smagiem noziegumiem saskaņā ar 73. pantu.
2. Eiropas deleģētajiem prokuroriem papildus 1. punktā minētajiem pasākumiem ir tiesības lūgt vai uzdot veikt jebkādus citus pasākumus savās dalībvalstīs, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem prokuroriem ir pieejami līdzīgos gadījumos attiecīgajā valstī.
3. Eiropas deleģētie prokurori 1. un 2. punktā minētos pasākumus var uzdot tikai tad, ja ir pamatots iemesls uzskatīt, ka konkrētais pasākums varētu sniegt izmeklēšanai noderīgu informāciju vai pierādījumus, un ja nav pieejams mazāk ierobežojošs pasākums, ar kuru var sasniegt to pašu mērķi. Pasākumu īstenošanas procedūras un kārtību reglamentē piemērojamie valsts tiesību akti.

Pārrobežu izmeklēšanas

1. Eiropas deleģētie prokurori rīkojas ciešā sadarbībā, sniedzot savstarpēju atbalstu un regulāri savstarpēji apspriežoties pārrobežu lietās. Ja pasākums ir jāīsteno dalībvalstī, kas nav tā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts, kurš nodarbojas ar lietu, minētais Eiropas deleģētais prokurors lemj par vajadzīgā pasākuma pieņemšanu un to uzdod Eiropas deleģētajam prokuroram, kas atrodas dalībvalstī, kurā šis pasākums ir jāveic.
2. Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, var uzdot jebkādus pasākumus, kas viņam ir pieejami saskaņā ar 25. pantu. Šādu pasākumu pamatošanu un pieņemšanu reglamentē tā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts tiesību akti, kurš nodarbojas ar lietu. Ja Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, uzdod izmeklēšanas pasākuma veikšanu citas dalībvalsts vienam vai vairākiem Eiropas deleģētajiem prokuroriem, viņš vienlaikus par to ziņo savam uzraugošajam Eiropas prokuroram.
3. Ja saskaņā ar asistējošā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts tiesību aktiem šim pasākumam ir vajadzīga tiesas atļauja, minētais Eiropas deleģētais prokurors šādu atļauju saņem saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

Ja tiesas atļauja uzdotajam pasākumam ir atteikta, Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, pasākuma uzdevumu atsauc.

Tomēr, ja asistējošā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts tiesību aktos netiek prasīta šāda tiesas atļauja, bet tāda tiek prasīta tā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts tiesību aktos, kurš nodarbojas ar lietu, šādu atļauju saņem pēdējais minētais Eiropas deleģētais prokurors un iesniedz kopā ar pasākuma uzdevumu.
4. Asistējošais Eiropas deleģētais prokurors veic uzdoto pasākumu vai arī uzdod to veikt kompetentajai valsts iestādei.

5. Ja asistējošais Eiropas deleģētais prokurors uzskata, ka:
- a) pasākuma uzdevums ir nepilnīgs vai ietver acīmredzamu būtisku kļūdu,
 - b) pamatotu un objektīvu iemeslu dēļ pasākumu nevar veikt laikposmā, kas noteikts pasākuma uzdevumā;
 - c) ar alternatīvu, bet mazāk ierobežojošu pasākumu var sasniegt tādu pašu rezultātu kā ar uzdoto pasākumu, vai
 - d) uzdots pasākums nepastāv vai nebūtu pieejams līdzīgā vietējā lietā saskaņā ar viņa dalībvalsts tiesību aktiem,

viņš ziņo savam uzraugošajam Eiropas prokuroram un apspriežas ar Eiropas deleģēto prokuroru, kurš nodarbojas ar lietu, lai divpusēji šo jautājumu atrisinātu.

- 5.a Ja uzdots pasākums nepastāv pilnīgi iekšējā situācijā, bet būtu pieejams pārrobežu situācijā, uz kuru attiecas juridiskie instrumenti par savstarpēju atzīšanu vai pārrobežu sadarbību, attiecīgie Eiropas deleģētie prokurori var, vienojoties ar attiecīgajiem uzraugošajiem Eiropas prokuroriem, izmantot šādus instrumentus.
6. Ja Eiropas deleģētie prokurori nevar atrisināt jautājumu septiņu darba dienu laikā un pasākuma uzdevums tiek saglabāts, jautājumu nodod kompetentajai Pastāvīgajai palātai. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad uzdots pasākums nav veikts laikposmā, kas noteikts pasākuma uzdevumā, vai saprātīgā laikposmā.
7. Kompetentā Pastāvīgā palāta tiktāl, ciktāl vajadzīgs, uzklausa Eiropas deleģētos prokurus, uz kuriem lieta attiecas, un pēc tam saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem un šo regulu bez liekas kavēšanās pieņem lēmumu, vai un kad ir vajadzīgs uzdots pasākums vai aizstājēpasākums, kas jāveic asistējošam Eiropas deleģētajam prokuroram, un ar kompetentā Eiropas prokurora starpniecību paziņo šo lēmumu minētajam Eiropas deleģētajam prokuroram.

27. pants
Uzdoto pasākumu izpilde

Uzdotos pasākumus veic saskaņā ar šo regulu un asistējošā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts tiesību aktiem. Tiek ievērotas formalitātes un procedūras, ko nepārprotami norādījis Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, ja vien šādas formalitātes un procedūras nav pretrunā asistējošā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts tiesību pamatprincipiem.

28. pants
Pirmstiesas apcietināšana un pārrobežu nodošana

1. Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, var uzdot vai lūgt veikt aizdomās turētās vai apsūdzētās personas aizturēšanu vai pirmstiesas apcietināšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas piemērojami līdzīgās iekšējās lietās.
2. Ja ir vajadzīga tādas personas aizturēšana un nodošana, kas neatrodas dalībvalstī, kurā atrodas Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, minētais prokurors izdod vai lūdz minētās dalībvalsts kompetento iestādi izdot Eiropas apcietināšanas orderi saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2002/584/TI ¹⁰.

¹⁰ Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.).

3. IEDAĻA

NOTEIKUMI PAR KRIMINĀLVAJĀŠANU

28.a pants

Tiesvedības nodošana un pārsūtīšana valsts iestādēm

1. Ja Eiropas Prokuratūras veiktajā izmeklēšanā atklājas, ka fakti, kas tiek izmeklēti, neveido noziedzīgu nodarījumu, kas ir tās kompetencē saskaņā ar 17. un 18. pantu, kompetentā Pastāvīgā palāta nolemj lietu bez liekas kavēšanās nodot kompetentajām valsts iestādēm.
2. Ja Eiropas Prokuratūras veiktajā izmeklēšanā atklājas, ka vairs nav izpildīti 20. panta 2. un 3. punktā paredzētie konkrētie nosacījumi tās kompetences īstenošanai, kompetentā Pastāvīgā palāta nolemj bez liekas kavēšanās un pirms procesa uzsākšanas valsts tiesās lietu nodot kompetentajām valsts iestādēm.
- 2.a Ja attiecībā uz nodarījumiem, kuri ir radījuši vai var radīt kaitējumu Savienības finanšu interesēm, kas ir mazāks par EUR 100 000, Kolēģija uzskata, ka, atsaucoties uz nodarījuma smaguma pakāpi vai procesa sarežģītību konkrētajā lietā, nav vajadzības veikt lietas izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu Savienības līmenī un ka tas būtu lietderīgi izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas efektivitātei, tā saskaņā ar 8. panta 2. punktu izdod vispārīgas pamatnostādnes, kas ļauj pastāvīgajām palātām lietu nodot kompetentajām valsts iestādēm. Šādas pamatnostādnes arī atļauj Pastāvīgajām palātām nodot lietu kompetentajām valsts iestādēm, ja Eiropas Prokuratūra īsteno kompetenci attiecībā uz Direktīvas 2017/xx/ES 3. panta a) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem un ja kaitējums, kas ir radīts vai var tikt radīts Savienības finanšu interesēm, nepārsniedz kaitējumu, kas ir radīts vai var tikt radīts citam cietušajam.

Lai nodrošinātu pamatnostādņu saskaņotu piemērošanu, katra pastāvīgā palāta ik gadu ziņo Kolēģijai par pamatnostādņu piemērošanu.

Šāda nodošana ietver arī jebkākus citus nesaraucjami saistītus nodarījumus, kas ir Eiropas Prokuratūras kompetencē, kā norādīts 17. panta 2. punktā.

- 2.b Jebkuru lēmumu par lietas nodošanu valsts iestādēm, pamatojoties uz 2.a punktu, Pastāvīgā palāta paziņo Eiropas galvenajam prokuroram. Saņemot šo informāciju, Eiropas galvenais prokurors trīs dienu laikā var lūgt Pastāvīgo palātu pārskatīt lēmumu, ja viņš uzskata, ka tas vajadzīgs, lai nodrošinātu Eiropas Prokuratūras lietu nodošanas politikas saskaņotību. Ja Eiropas galvenais prokurors ir attiecīgās Pastāvīgās palātas loceklis, tiesības prasīt minēto pārskatīšanu izmanto viens no viņa vietniekiem.
- 2.c Ja kompetentās valsts iestādes laikposmā, kas nepārsniedz 30 dienas, nepieņem lietas pārņemšanu saskaņā ar 2. un 2.a punktu, Eiropas Prokuratūras kompetencē arī turpmāk ir veikt kriminālvajāšanu vai izbeigt lietu saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem.
3. Ja Eiropas Prokuratūra apsver lietas izbeigšanu saskaņā ar 33. panta 3. punktu un ja valsts iestāde tā prasa, Pastāvīgā palāta šai iestādei nekavējoties nodod lietu.
4. Ja pēc lietas nodošanas saskaņā ar šā panta 1., 2. vai 2.a punktu un 20. panta 3. punktu valsts iestāde nolemj sākt izmeklēšanu, Eiropas Prokuratūra pārsūta lietas materiālus minētajai valsts iestādei, atturas no turpmākiem izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas pasākumiem un slēdz lietu.
5. Ja lietas materiāli ir pārsūtīti saskaņā ar šā panta 1., 2. vai 2.a punktu un 20. panta 3. punktu, Eiropas Prokuratūra par šo pārsūtīšanu informē attiecīgās Savienības iestādes, struktūras un aģentūras un attiecīgā gadījumā saskaņā ar valsts tiesību aktiem arī aizdomās turētās vai apsūdzētās personas un noziegumos cietušos.

29. pants

Izmeklēšanas izbeigšana

1. Ja Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, uzskata, ka izmeklēšana ir pabeigta, viņš iesniedz ziņojumu uzraugošajam Eiropas prokuroram, kurā ir iekļauts lietas kopsavilkums un projekts lēmumam par to, vai veikt kriminālvajāšanu valsts tiesā vai arī apsvērt lietas nodošanu, izbeigšanu vai vienkāršotu kriminālvajāšanas procedūru saskaņā ar 28.a, 33. vai 34. pantu. Uzraugošais Eiropas prokurors pārsūta minētos dokumentus kompetentajai Pastāvīgajai palātai, tos papildinot, ja viņš to uzskata par vajadzīgu, ar savu novērtējumu. Ja Pastāvīgā palāta saskaņā ar 9. panta 3. punktu pieņem lēmumu, kā ierosinājis Eiropas deleģētais prokurors, viņš attiecīgi turpina lietu.
2. Ja Pastāvīgā palāta, balstoties uz saņemtajiem ziņojumiem, uzskata, ka tā nepieņems Eiropas deleģētā prokurora ierosināto lēmumu, tā vajadzības gadījumā pati pārskata lietas materiālus, pirms pieņemt galīgo lēmumu vai sniegt turpmākus norādījumus Eiropas deleģētajam prokuroram.
3. Attiecīgā gadījumā Eiropas deleģētā prokurora ziņojumā tiek sniegts arī pietiekams pamatojums, lai lietu nodotu vai nu tās dalībvalsts tiesai, kurā viņš atrodas, vai arī saskaņā ar 22. panta 4. punktu citas dalībvalsts tiesai, kurai ir jurisdikcija attiecībā uz lietu.

30. pants

Kriminālvajāšana valstu tiesās

1. Ja Eiropas deleģētais prokurors iesniedz lēmuma projektu, ar ko ierosina lietu nodot tiesai, Pastāvīgā palāta, ievērojot 29. pantā paredzētās procedūras, pieņem lēmumu par šo projektu 21 dienas laikā. Pastāvīgā palāta nevar nolemt lietu izbeigt, ja lēmuma projektā ir ierosināts lietu nodot tiesai.

- 1.a Ja Pastāvīgā palāta nepieņem lēmumu 21 dienas laikā, Eiropas deleģētā prokurora ierosināto lēmumu uzskata par pieņemtu.
2. Ja jurisdikcija attiecībā uz lietu ir vairāk nekā vienai dalībvalstij, Pastāvīgā palāta principā nolemj lietu ierosināt tā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalstī, kurš nodarbojas ar lietu. Pastāvīgā palāta, ņemot vērā saskaņā ar 29. panta 1. punktu iesniegto ziņojumu, var nolemt ierosināt lietu citā dalībvalstī, ja ir pietiekami pamatoti iemesli tā darīt, ņemot vērā 22. panta 4. punktā un 22. panta 5. punktā paredzētos kritērijus, un attiecīgi dot norādījumus minētās dalībvalsts Eiropas deleģētajam prokuroram.
3. Pirms pieņemt lēmumu par lietas nodošanu tiesai, kompetentā Pastāvīgā palāta pēc Eiropas deleģētā prokurora, kurš nodarbojas ar lietu, priekšlikuma var nolemt apvienot vairākas lietas, ja dažādi Eiropas deleģētie prokurori ir veikuši izmeklēšanas attiecībā uz to pašu personu(-ām), lai minētās lietas ierosinātu vienas dalībvalsts tiesā, kurai saskaņā ar tās tiesību aktiem ir jurisdikcija attiecībā uz katru no minētajām lietām.
4. Kad ir pieņemts lēmums par dalībvalsti, kurā tiks ierosināta lieta, saskaņā ar valsts tiesību aktiem nosaka kompetento valsts tiesu minētajā dalībvalstī.
5. Ja tas vajadzīgs līdzekļu atgūšanas, turpmāku administratīvu pasākumu vai pārraudzības nolūkos, Centrālais birojs par lēmumu sākt kriminālvajāšanu informē kompetentās valsts iestādes, ieinteresētās personas un attiecīgās Savienības iestādes, struktūras un aģentūras.

6. Ja pēc tiesas sprieduma apsūdzības uzturētājam jālemj, vai iesniegt pārsūdzību, Eiropas deleģētais prokurors kompetentajai Pastāvīgajai palātai iesniedz ziņojumu, kurā iekļauts lēmuma projekts, un gaida šīs palātas norādījumus. Ja tas nav iespējams valsts tiesību aktos paredzētajā termiņā, Eiropas deleģētais prokurors ir tiesīgs iesniegt pārsūdzību bez iepriekšējiem Pastāvīgās palātas norādījumiem un pēc tam nekavējoties iesniedz ziņojumu Pastāvīgajai palātai. Pastāvīgā palāta tad uzdod Eiropas deleģētajam prokuroram vai nu uzturēt, vai atsaukt pārsūdzību. Tādu pašu procedūru piemēro, ja tiesvedības laikā un saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, ieņem nostāju, kas noved pie lietas izbeigšanas.

31. pants

Pierādījumi

1. Eiropas Prokuratūras prokuroru vai apsūdzētā tiesai iesniegtie pierādījumi nevar tik uzskatīti par nepieņemamiem tikai tāpēc vien, ka pierādījumi savākti citā dalībvalstī vai saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.
2. Šī regula neietekmē lietas izskatīšanas tiesas pilnvaras brīvi izvērtēt apsūdzētā vai Eiropas Prokuratūras prokuroru iesniegtos pierādījumus.

32. pants

Rīcība ar konfiscētajiem aktīviem

Ja saskaņā ar prasībām un procedūrām, kas paredzētas valsts tiesību aktos, tostarp tiesību aktos, ar ko transponē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/42/ES ¹¹, kompetentā valsts tiesa ar galīgu nolēmumu ir nolēmusi konfiscēt jebkādu īpašumu, kas saistīts ar nodarījumu, kurš ir Eiropas Prokuratūras kompetencē, vai līdzekļus, kas iegūti no šāda nodarījuma, ar šādiem aktīviem vai līdzekļiem rīkojas saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem. Šāda rīcība negatīvi neietekmē Savienības vai citu cietušo tiesības saņemt kompensāciju par tiem nodarīto kaitējumu.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.).

4. IEDAĻA
NOTEIKUMI PAR KRIMINĀLVAJĀŠANAS ALTERNATĪVĀM

33. pants

Lietas izbeigšana

1. Pastāvīgā palāta, balstoties uz ziņojumu, ko saskaņā ar 29. panta 1. punktu iesniedz Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, nolēmj izbeigt lietu pret personu, ja saskaņā ar Eiropas deleģētā prokurora, kurš nodarbojas ar lietu, dalībvalsts tiesību aktiem saukšana pie atbildības ir kļuvusi neiespējama jebkura šāda iemesla dēļ:
 - a) aizdomās turētās vai apsūdzētās personas nāve vai aizdomās turētas vai apsūdzētas juridiskās personas likvidācija;
 - aa) aizdomās turētās vai apsūdzētās personas nepieskaitāmība;
 - b) aizdomās turētai vai apsūdzētai personai pasludināta amnestija;
 - c) aizdomās turētai vai apsūdzētai personai piešķirta imunitāte, ja vien tā nav atcelta;
 - d) beidzies attiecīgās valsts tiesību aktos paredzētais noilguma termiņš kriminālvajāšanai;
 - e) personas lieta jau ir pabeigta attiecībā uz tiem pašiem nodarījumiem;
 - f) attiecīgu pierādījumu trūkums.
2. Lēmums saskaņā ar 1. punktu neliedz veikt turpmāku izmeklēšanu, balstoties uz jauniem faktiem, kas Eiropas Prokuratūrai nebija zināmi nolēmuma pieņemšanas brīdī un kas kļuva zināmi vēlāk. Kompetentā Pastāvīgā palāta, balstoties uz šādiem jauniem faktiem, pieņem lēmumu atsākt izmeklēšanu.
3. Ja Eiropas Prokuratūra ir kompetenta saskaņā ar 17. panta 2. punktu, tā izbeidz lietu tikai pēc apspriešanās ar 20. panta 5. punktā minētajām dalībvalsts valsts iestādēm.

Attiecīgā gadījumā Pastāvīgā palāta lietu nodod kompetentajām valsts iestādēm saskaņā ar 28.a panta 3.–5. punktu. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad Eiropas Prokuratūra īsteno kompetenci attiecībā uz Direktīvas 2017/xx/ES 3. panta a) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem un kad kaitējums, kas ir radīts vai var tikt radīts Savienības finanšu interesēm, nepārsniedz kaitējumu, kas ir radīts vai var tikt radīts citam cietušajam.

4. Ja lieta ir izbeigta, Eiropas Prokuratūra par šādu izbeigšanu oficiāli paziņo kompetentajām valsts iestādēm un informē attiecīgās Savienības iestādes, struktūras un aģentūras, kā arī – attiecīgā gadījumā saskaņā ar valsts tiesību aktiem – aizdomās turētās vai apsūdzētās personas un noziegumos cietušos. Izbeigtās lietas var arī nodot *OLAF* vai kompetentām valsts administratīvām vai tiesu iestādēm līdzekļu atgūšanas vai citu turpmāku administratīvu pasākumu nolūkā.

5. IEDAĻA

NOTEIKUMI PAR VIENKĀRŠOTĀM PROCEDŪRĀM

34. pants

Vienkāršotas kriminālvajāšanas procedūras

1. Ja piemērojamos valsts tiesību aktos ir paredzēta vienkāršota kriminālvajāšanas procedūra, kuras mērķis ir lietas pabeigšana, pamatojoties uz nosacījumiem, par ko panākta vienošanās ar aizdomās turēto, Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, saskaņā ar 9. panta 3. punktu un 29. panta 1. punktu var ierosināt kompetentajai Pastāvīgajai palātai, ka tiek piemērota šī procedūra saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem.

Ja Eiropas Prokuratūra īsteno kompetenci attiecībā uz Direktīvas 2017/xx/ES 3. panta

a) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem un ja kaitējums, kas ir radīts vai var tikt radīts Savienības finanšu interesēm, nepārsniedz kaitējumu, kas ir radīts vai var tikt radīts citam cietušajam, tad Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, pirms ierosina piemērot vienkāršotu kriminālvajāšanas procedūru, apspriežas ar valsts kriminālvajāšanas iestādēm.

2. Lēmumu par minēto priekšlikumu, ko ierosinājis Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, Pastāvīgā palāta pieņem, ņemot vērā šādus kritērijus:
- a) nodarījuma smagums, jo īpaši pamatojoties uz Savienības finanšu interesēm radīto kaitējumu;

- b) aizdomās turētā likumpārkāpēja vēlme labot nelikumīgās rīcības rezultātā nodarīto kaitējumu;
- c) procedūras izmantošana būtu saskaņā ar Eiropas Prokuratūras vispārējiem mērķiem un pamatprincipiem, kā noteikts šajā regulā.

Kolēģija saskaņā ar 8. panta 2. punktu pieņem pamatnostādnes par šo kritēriju piemērošanu.

- 3. Ja Pastāvīgā palāta piekrīt priekšlikumam, Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, piemēro vienkāršoto kriminālvajāšanas procedūru saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti valsts tiesību aktos, un reģistrē to lietu pārvaldības sistēmā. Kad pēc to nosacījumu izpildes, par kuriem ir panākta vienošanās ar aizdomās turēto, vienkāršotā kriminālvajāšanas procedūra ir izbeigta, Pastāvīgā palāta uzdod Eiropas deleģētajam prokuroram rīkoties, lai pabeigtu lietu.

V NODAĻA

PROCESUĀLĀS GARANTIJAS

35. pants

Aizdomās turēto un apsūdzēto personu tiesību apjoms

1. Eiropas Prokuratūras darbības veic, pilnībā ievērojot aizdomās turēto un apsūdzēto personu tiesības, kas nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, tostarp tiesības uz taisnīgu tiesu un tiesības uz aizstāvību.
2. Jebkurai Eiropas Prokuratūras kriminālprocesā aizdomās turētai un apsūdzētai personai kā minimums ir tādas procesuālās tiesības, kas paredzētas Savienības tiesību aktos, tostarp direktīvās par kriminālprocesā aizdomās turētu un apsūdzētu personu tiesībām, ko īsteno ar valsts tiesību aktiem, proti:
 - a) tiesības uz mutisku un rakstisku tulkojumu, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/64/ES ¹²;
 - b) tiesības uz informāciju un piekļuvi lietas materiāliem, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2012/13/ES ¹³;
 - c) tiesības uz advokātu un tiesības sazināties ar trešajām personām un informēt tās aizturēšanas gadījumā, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/48/ES ¹⁴;

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā (OV L 280, 26.10.2010., 1. lpp.).

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp.).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm (OV L 294, 6.11.2013, 1. lpp.).

- d) tiesības klusēt un tiesības uz nevainīguma prezumpciju, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2016/343/ES ¹⁵;
 - e) tiesības uz juridisko palīdzību, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 201x/xx/ES ¹⁶.
3. Neskarot šajā nodaļā paredzētās tiesības, aizdomās turētām un apsūdzētām personām, kā arī citām personām, kuras iesaistītas Eiropas Prokuratūras procesos, ir visas procesuālās tiesības, kas tām pieejamas saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, tostarp iespēja iesniegt pierādījumus, lūgt iecelt ekspertus vai ekspertam veikt izmeklēšanu un uz klausīt lieciniekus un lūgt Eiropas Prokuratūru iegūt šādus pasākumus aizstāvības puses vārdā.

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2016/343/ES (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu nevainīguma prezumpciju un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV L 65, 1. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 201x/xx/ES par tiesībām uz pagaidu juridisko palīdzību pilsoņiem, ko tur aizdomās vai apsūdz par noziedzīgu nodarījumu, un personām, uz kurām attiecas Eiropas apcietināšanas orderis (OV...).

Pārbaude tiesā

1. Eiropas Prokuratūras procesuālajiem aktiem, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām, piemēro pārbaudi kompetentajās valstu tiesās saskaņā ar valsts tiesību aktos izklāstītajām prasībām un procedūrām. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad Eiropas Prokuratūra nav pieņēmusi procesuālus aktus, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām un kurus tai bija juridisks pienākums pieņemt saskaņā ar šo regulu.
2. Eiropas Savienības Tiesai saskaņā ar LESD 267. pantu ir jurisdikcija sniegt prejudiciālus nolēmumus par:
 - a) Eiropas Prokuratūras procesuālo aktu spēkā esamību, ciktāl šāds spēkā esamības jautājums kādā no dalībvalsts tiesām ir ierosināts, tiešā veidā pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem;
 - b) Savienības tiesību aktu, tostarp šīs regulas, noteikumu interpretāciju vai spēkā esamību;
 - c) šīs regulas 17. un 20. panta interpretāciju attiecībā uz jebkuru kolīziju starp Eiropas Prokuratūras un kompetento valstu iestāžu kompetencēm.
3. Izņēmuma kārtā atkāpjoties no 1. punkta, Eiropas Prokuratūras lēmumiem izbeigt lietu, ciktāl tie tiek apstrīdēti, tiešā veidā pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem, piemēro pārbaudi Tiesā saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu.
4. Eiropas Savienības Tiesai saskaņā ar Līguma 268. pantu ir jurisdikcija jebkurā strīdā, kas saistīts ar kompensāciju par Eiropas Prokuratūras radītu kaitējumu.

5. Eiropas Savienības Tiesai saskaņā ar Līguma 272. pantu ir jurisdikcija jebkurā strīdā, kas saistīts ar Eiropas Prokuratūras noslēgtajos līgumos iekļautajām šķīrējtiesas klauzulām.
6. Eiropas Savienības Tiesai saskaņā ar Līguma 270. pantu ir jurisdikcija jebkurā strīdā, kas saistīts ar personāla lietām.
7. Eiropas Savienības Tiesai ir jurisdikcija par Eiropas galvenā prokurora vai Eiropas prokuroru atbrīvošanu no amata saskaņā ar attiecīgi šīs regulas 13. panta 4. punktu un 14. panta 5. punktu.
8. Šis pants neskar pārbaudi Tiesā saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu attiecībā uz tādiem Eiropas Prokuratūras lēmumiem, kas ietekmē VI nodaļā paredzētās datu subjektu tiesības, un tādiem Eiropas Prokuratūras lēmumiem, kas nav procesuāli akti, piemēram, Eiropas Prokuratūras lēmumiem par tiesībām publiski piekļūt dokumentiem vai lēmumiem par Eiropas deleģēto prokuroru atbrīvošanu no amata, kuri pieņemti, ievērojot šīs regulas 15. panta 3. punktu, vai jebkādiem citiem administratīviem lēmumiem.

Va NODAĻA

INFORMĀCIJAS APSTRĀDE

36.a pants

Eiropas Prokuratūras piekļuve informācijai

Eiropas deleģētajiem prokuroriem ir iespēja – ar tiem pašiem nosacījumiem, ko līdzīgos gadījumos piemēro saskaņā ar valsts tiesību aktiem, – iegūt jebkādu relevantu informāciju, ko glabā valsts kriminālizmeklēšanas un tiesībsardzības datubāzēs, kā arī citos attiecīgos publisku iestāžu reģistros.

Eiropas Prokuratūrai ir arī iespēja iegūt jebkādu relevantu informāciju, kas ir tās kompetencē un ko glabā Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru datubāzēs un reģistros.

36.b pants

Lietu pārvaldības sistēma

1. Eiropas Prokuratūra izveido lietu pārvaldības sistēmu, kuru uztur un pārvalda saskaņā ar šajā regulā un reglamentā paredzētajiem noteikumiem.
2. Lietu pārvaldības sistēmas uzdevums ir:
 - a) atbalstīt Eiropas Prokuratūras veiktas izmeklēšanas un kriminālvajāšanas pārvaldību, jo īpaši pārvaldot iekšējās informācijas darbplūsmas un atbalstot izmeklēšanas darbu pārrobežu lietās;
 - b) nodrošināt drošu piekļuvi informācijai par izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko veic centrālajā birojā un Eiropas deleģētie prokurori;

- c) radīt iespēju sniegt informācijas mijnorādes un izgūt datus operatīvās analīzes un statistikas nolūkos;
 - d) veicināt likumības pārraudzību un šīs regulas noteikumu ievērošanu attiecībā uz personas datu apstrādi.
3. Var izveidot lietu pārvaldības sistēmas saikni ar drošu tālsakaru savienojumu, kas minēts Padomes Lēmuma 2008/976/TI 9. pantā ¹⁷.
4. Lietu pārvaldības sistēmā ietver:
- a) tādas informācijas reģistru, kuru Eiropas Prokuratūra ieguvusi saskaņā ar 19. pantu, tostarp par jebkādiem lēmumiem, kas saistīti ar minēto informāciju;
 - b) visu lietas materiālu indeksu;
 - c) visu informāciju no lietas materiāliem, ko glabā elektroniski lietu pārvaldības sistēmā saskaņā ar 36.c panta 3. punktu.

Indeksā nevar būt nekādi personas dati, izņemot identifikācijas datus, kas ir vajadzīgi, lai identificētu lietas vai izveidotu savstarpējas saiknes starp dažādiem lietas materiāliem.

5. Operatīvo personas datu apstrādei Eiropas Prokuratūra var izveidot tādu automatizētu datu datnes, kas nav lietas materiāli, tikai saskaņā ar šo regulu un reglamentu. Informāciju par šādām citām automatizētu datu datnēm paziņo Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

¹⁷ Padomes Lēmums 2008/976/TI (2008. gada 16. decembris) par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu (OV L 348, 24.12.2008., 130. lpp.).

Eiropas Prokuratūras lietas materiāli

1. Ja Eiropas Prokuratūra nolēmj sākt izmeklēšanu vai izmantot pārņemšanas tiesības saskaņā ar šo regulu, Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, uzsāk lietas materiālu apkopošanu.

Lietas materiālos iekļauj visu Eiropas deleģētajam prokuroram pieejamo informāciju, tostarp pierādījumus, kas saistīti ar Eiropas Prokuratūras veiktu izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu.

Tiklīdz ir sāкта izmeklēšana, attiecīgā informācija no 36.b panta 4. punkta a) apakšpunktā minētā reģistra kļūst par daļu no lietas materiāliem.

2. Lietas materiālus saskaņā ar savas dalībvalsts tiesību aktiem pārvaldīs Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu.

Reglamentā var ietvert noteikumus par lietas materiālu organizēšanu un pārvaldīšanu tādā mērā, kādā tas vajadzīgs, lai nodrošinātu Eiropas Prokuratūras kā vienota biroja darbību.

Aizdomās turēto un apsūdzēto personu, kā arī citu procesā iesaistīto personu piekļuvi lietas materiāliem nodrošina Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, saskaņā ar šā prokurora dalībvalsts tiesību aktiem.

3. Lai centrālais birojs varētu pildīt savas funkcijas saskaņā ar šo regulu, Eiropas Prokuratūras lietu pārvaldības sistēmā no lietas materiāliem iekļauj visu to informāciju, tostarp pierādījumus, ko var glabāt elektroniski. Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, nodrošina, ka lietu pārvaldības sistēmā iekļautās informācijas saturs visu laiku atbilst lietas materiāliem, jo īpaši to, ka lietu pārvaldības sistēmā ietvertie personas dati tiek dzēsti vai laboti tiklīdz šādi dati ir dzēsti vai laboti attiecīgajos lietas materiālos.

Pieklūve lietu pārvaldības sistēmai

Eiropas galvenajam prokuroram, Eiropas galvenā prokurora vietniekiem, citiem Eiropas prokuroriem un Eiropas deleģētajiem prokuroriem ir tieša pieklūve reģistram un indeksam.

Uzraugošajam Eiropas prokuroram, kā arī kompetentajai Pastāvīgajai palātai, īstenojot savu kompetenci saskaņā ar 9. un 11. pantu, ir tieša pieklūve lietu pārvaldības sistēmā elektroniski glabātai informācijai. Uzraugošajam Eiropas prokuroram arī ir tieša pieklūve lietas materiāliem. Kompetentajai Pastāvīgajai palātai ir pieklūve lietas materiāliem pēc tās pieprasījuma.

Citi Eiropas deleģētie prokurori var pieprasīt pieklūvi lietu pārvaldības sistēmā elektroniski glabātai informācijai, kā arī jebkādiem lietas materiāliem. Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, lems par šādas pieklūves piešķiršanu citiem Eiropas deleģētajiem prokuroriem saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem. Ja pieklūve netiek piešķirta, lietu var nodot kompetentajai Pastāvīgajai palātai. Kompetentā Pastāvīgā palāta, ciktāl tas nepieciešams, uzklausa attiecīgos Eiropas deleģētos prokurus un pēc tam pieņem lēmumu saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, kā arī saskaņā ar šo regulu.

Reglamentā nosaka sīkākus noteikumus par pieklūves tiesībām un procedūru, lai noteiktu līmeni, kādā lietu pārvaldības sistēmai var piekļūt Eiropas galvenais prokurors, Eiropas galvenā prokurora vietnieki, citi Eiropas prokurori, Eiropas deleģētie prokurori un Eiropas Prokuratūras darbinieki, ciktāl tas ir nepieciešams viņu pienākumu izpildei.

VI NODAĻA

Datu aizsardzība

36.e pants

Personas datu apstrādes principi

1. Personas dati:

- a) tiek apstrādāti likumīgi un godprātīgi ("likumīgums un godprātība");
- b) tiek vākti konkrētos, skaidros un leģitīmos nolūkos, un to turpmāku apstrādi neveic ar minētajiem nolūkiem nesaderīgā veidā; turpmāku apstrādi arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos neuzskata par nesaderīgu ar sākotnējiem nolūkiem ar noteikumu, ka Eiropas Prokuratūra sniedz atbilstošas garantijas datu subjektu tiesībām un brīvībām ("nolūka ierobežojumi");
- c) ir adekvāti un relevanti un nav pārmērīgi, ņemot vērā nolūkus, kādos tos apstrādā ("datu minimizēšana");
- d) ir precīzi un, ja vajadzīgs, atjaunināti; ir jāveic visi attiecīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka neprecīzi personas dati, ņemot vērā nolūkus, kādos tie tiek apstrādāti, bez kavēšanās tiktu dzēsti vai laboti ("precizitāte");
- e) tiek glabāti veidā, kas pieļauj datu subjektu identifikāciju, ne ilgāk kā nepieciešams nolūkiem, kādos attiecīgos personas datus apstrādā; personas datus var glabāt ilgāk, ciktāl personas datus apstrādās tikai arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos, ar noteikumu, ka Eiropas Prokuratūra sniedz atbilstošas garantijas datu subjektu tiesībām un brīvībām, jo īpaši īstenojot atbilstošus tehniskos un organizatoriskos pasākumus, kas prasīti šajā regulā ("glabāšanas ierobežojums");

- f) tiek apstrādāti tādā veidā, lai tiktu nodrošināta atbilstoša personas datu drošība, tostarp aizsardzība pret neatļautu vai nelikumīgu apstrādi un pret nejaušu nozaudēšanu, iznīcināšanu vai sabojāšanu, izmantojot atbilstošus tehniskos vai organizatoriskos pasākumus ("integritāte un konfidencialitāte").
- 1.a Kad personas datu apstrādi pilnībā vai daļēji veic ar automatizētiem līdzekļiem un kad bez automatizētiem līdzekļiem apstrādā tādus personas datus, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, Eiropas Prokuratūra ir atbildīga par 1. punkta ievērošanu un spēj to uzskatāmi parādīt ("pārskatatbildība").
- 2. Apstrāde, ko Eiropas Prokuratūra veic jebkādā no nolūkiem, kas minēti šīs regulas 37. pantā, bet kas nav nolūki, kādos personas dati tiek vākti, ir atļauta, ciktāl:
 - a) Eiropas Prokuratūra ir pilnvarota šādus personas datus apstrādāt šādā nolūkā saskaņā ar šo regulu; un
 - b) apstrāde ir nepieciešama un samērīga ar minēto citu nolūku saskaņā ar Savienības tiesību aktiem; un
 - c) attiecīgā gadījumā personas datu izmantošana nav aizliegta ar piemērojamajiem valsts procesuālajiem tiesību aktiem attiecībā uz izmeklēšanas pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 25. pantu. Piemērojamie valsts procesuālie tiesību akti ir tās dalībvalsts tiesību akti, kurā dati ir iegūti.

36.f pants

Administratīvie personas dati

1. Visiem administratīvajiem personas datiem, ko apstrādā Eiropas Prokuratūra, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ¹⁸.
2. Eiropas Prokuratūra sava reglamenta noteikumos par datu aizsardzību nosaka administratīvo personas datu glabāšanas termiņu.

37. pants

Operatīvo personas datu apstrāde

1. Eiropas Prokuratūra personas datus apstrādā automātiski vai strukturētās ar roku ievadītās datnēs saskaņā ar šo regulu un tikai šādos nolūkos:
 - a) kriminālizmeklēšana un kriminālvajāšana, ko veic saskaņā ar šo regulu; vai
 - b) informācijas apmaiņa ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm un citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām saskaņā ar šo regulu; vai
 - c) sadarbība ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām saskaņā ar šo regulu.
- 1.a Personas datu kategorijas un to datu subjektu kategorijas, kuru personas datus Eiropas Prokuratūra var apstrādāt indeksā katrā no 1. punktā minētajiem nolūkiem, kā minēts 36.b panta 4. punkta b) apakšpunktā, ir uzskaitītas pielikumā.

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

- 1.b Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 72.a pantu nolūkā grozīt pielikumā uzskaitīto datu subjektu personas datus un kategorijas, ņemt vērā informācijas tehnoloģiju attīstību un progresu informācijas sabiedrībā.
- Ja tas nepieciešams nenovēršami steidzamu iemeslu dēļ, deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo punktu, piemēro 72.b pantā minēto procedūru.
2. Eiropas Prokuratūra var īslaicīgi apstrādāt personas datus nolūkā konstatēt, vai šie dati attiecas uz tās uzdevumu izpildi, un saistībā ar 1. punktā minētajiem nolūkiem. Kolēģija, rīkojoties saskaņā ar Eiropas galvenā prokurora priekšlikumu un pēc apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, sīkāk precizē nosacījumus, kas saistīti ar šādu personas datu apstrādi, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi datiem un to izmantošanu, kā arī uz datu glabāšanas termiņiem un to dzēšanu.
3. Eiropas Prokuratūra operatīvos personas datus apstrādā tādā veidā, lai varētu noteikt, kura iestāde ir sniegusi datus vai kur dati ir izgūti.
4. Piemērojot šīs regulas 37.f līdz 37.k pantu, Eiropas Prokuratūra attiecīgos gadījumos darbojas saskaņā ar valsts procesuālajiem noteikumiem par pienākumu sniegt informāciju datu subjektam un iespējām šādu informāciju nesniegt, ierobežot vai atlikt. Attiecīgos gadījumos Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, pirms lēmuma pieņemšanas saistībā ar 37.f līdz 37.k pantu apspriežas ar citiem lietā iesaistītajiem Eiropas deleģētajiem prokuroriem.

37.a pants

Operatīvo personas datu glabāšanas termiņi

1. Eiropas Prokuratūra periodiski pārskata nepieciešamību uzglabāt apstrādātos personas datus. Šādu pārskatīšanu veic ne vēlāk kā reizi trīs gados pēc pirmās personas datu apstrādes un pēc tam reizi trīs gados. Ja personas datus glabā ilgāk nekā piecus gadus, par to informē Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju.
2. Eiropas Prokuratūras apstrādātos operatīvos personas datus neglabā ilgāk par pieciem gadiem pēc tam, kad attaisnošanas lēmums lietā ir kļuvis galīgs; ja apsūdzētais atzīts par vainīgu, termiņu pagarina līdz brīdim, kad uzliktais sods ir izpildīts vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā pasludināts spriedums par soda piemērošanu.
3. Pirms beidzas viens no 2. punktā minētajiem termiņiem, Eiropas Prokuratūra pārskata nepieciešamību turpināt uzglabāt personas datus, ja tas ir vajadzīgs un tik ilgi, cik tas ir vajadzīgs tās uzdevumu veikšanai. Turpmākas glabāšanas iemeslus pamato un reģistrē. Ja netiek pieņemts lēmums personas datus turpināt uzglabāt, tos automātiski dzēš.

37.b pants

Dažādu datu subjektu kategoriju nošķiršana

Eiropas Prokuratūra attiecīgos gadījumos un ciktāl iespējams skaidri nošķir dažādu datu subjektu kategoriju personas datus, piemēram:

- a) personas, attiecībā uz kurām pastāv nopietns iemesls uzskatīt, ka tās ir izdarījušas vai drīzumā izdarīs noziedzīgu nodarījumu;
- b) personas, kas ir notiesātas par noziedzīgu nodarījumu;

- c) noziedzīgā nodarījumā cietušie vai personas, attiecībā uz kurām konkrēti fakti liek uzskatīt, ka tās varētu būt noziedzīgā nodarījumā cietušie; un
- d) citas personas saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, piemēram, personas, kuras varētu aicināt sniegt liecības izmeklēšanas gaitā saistībā ar noziedzīgiem nodarījumiem vai vēlāk notiekošā kriminālprocesā, personas, kuras var sniegt informāciju par noziedzīgiem nodarījumiem, vai kontaktpersonas vai līdzdalībnieki kādai no a) un b) apakšpunktā minētajām personām.

37.c pants

Dažādu personas datu nošķiršana un personas datu kvalitātes pārbaude

1. Eiropas Prokuratūra, ciktāl iespējams, nošķir personas datus, kas balstās uz faktiem, no personas datiem, kas balstās uz personiskiem vērtējumiem.
2. Eiropas Prokuratūra veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka personas datus, kas ir neprecīzi, nepilnīgi vai vairs nav aktuāli, nepārsūta vai nedara pieejamus. Tālab Eiropas Prokuratūra, ciktāl tas praktiski iespējams, pārbauda personas datu kvalitāti, pirms personas dati tiek nosūtīti vai darīti pieejami. Ciktāl iespējams, visos personas datu nosūtīšanas gadījumos Eiropas Prokuratūra pievieno nepieciešamo informāciju, kas ļauj datu saņēmējam izvērtēt personas datu precizitātes, pilnīguma un ticamības pakāpi, kā arī to, cik lielā mērā tie ir aktuāli.
3. Ja izrādās, ka ir nosūtīti nepareizi personas dati, vai personas dati ir nosūtīti nelikumīgi, par to nekavējoties informē saņēmēju. Šādā gadījumā personas datus labo vai dzēš, vai ierobežo to apstrādi saskaņā ar 37.j pantu.

37.cc pants
Specifiski apstrādes nosacījumi

1. Ja tas ir noteikts šajā regulā, Eiropas Prokuratūra paredz specifiskus apstrādes nosacījumus un par šiem nosacījumiem un prasību tos ievērot informē šādu personas datu saņēmēju.
2. Eiropas Prokuratūra ievēro specifiskus apstrādes nosacījumus tādai apstrādei, ko valsts iestāde veic saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 9. panta 3. un 4. punktu.

37.ccc pants

Personas datu nosūtīšana Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām

1. Ievērojot visus citus šajā regulā, jo īpaši 37.cc pantā minētos ierobežojumus, Eiropas Prokuratūra operatīvos personas datus sūta citai Savienības iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai tikai tad, ja tie ir nepieciešami citas Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras kompetencē ietilpstošo uzdevumu likumīgai izpildei.
2. Ja datus nosūta pēc citas Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras pieprasījuma, gan pārzinis, gan saņēmējs uzņemas atbildību par šīs sūtīšanas likumību.

Eiropas Prokuratūrai jāpārbauda citas Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras kompetence un provizoriski jāizvērtē datu sūtīšanas nepieciešamība. Ja rodas šaubas par tās nepieciešamību, Eiropas Prokuratūra pieprasa no saņēmēja papildinformāciju.

Cita Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra nodrošina to, ka vēlāk var pārbaudīt datu sūtīšanas nepieciešamību.

3. Cita Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra apstrādā personas datus tikai nolūkā, kādā tie ir sūtīti.

37.d pants

Īpašu kategoriju personas datu apstrāde

1. Personas datu apstrāde, kas atklāj rases vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai dalību arodbiedrībās, un ģenētisko datu un biometrisku datu apstrāde nolūkā veikt fiziskas personas viennozīmīgu identifikāciju, vai tādu datu apstrāde, kas attiecas uz veselību vai uz fiziskas personas dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju, ir atļauta tikai tad, kad tas ir absolūti nepieciešams Eiropas Prokuratūras izmeklēšanai, uz to attiecas atbilstošas garantijas attiecībā uz datu subjekta tiesībām un brīvībām, un tikai tad, ja tie papildina citus personas datus, ko Eiropas Prokuratūra jau apstrādā.
2. Datu aizsardzības speciālistu nekavējoties informē par šā panta izmantošanu.

37.e pants

Automatizēta individuālu lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana

Datu subjektam ir tiesības nebūt tāda Eiropas Prokuratūras lēmuma subjektam, kura pamatā ir tikai automatizēta apstrāde, tostarp profilēšana, kas attiecībā uz datu subjektu rada tiesiskas sekas vai kas līdzīgā veidā ievērojami ietekmē datu subjektu.

Saziņa un kārtība datu subjekta tiesību īstenošanai

1. Eiropas Prokuratūra veic pamatotus pasākumus, lai sniegtu jebkādu 37.g pantā minēto informāciju. Jebkādu saziņu ar datu subjektu par 37.e, 37.h–37.k un 38.f pantu attiecībā uz apstrādi tā veic kodolīgā, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu. Informāciju sniedz, izmantojot jebkādas atbilstīgus līdzekļus, tostarp elektroniski. Parasti pārzinis informāciju sniedz tādā pašā veidā, kādā ir iesniegts pieprasījums.
2. Eiropas Prokuratūra atvieglo datu subjekta tiesību īstenošanu saskaņā ar 37.g–37.k pantu.
3. Eiropas Prokuratūra bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā vēlākais trīs mēnešu laikā no datu subjekta pieprasījuma saņemšanas rakstiski informē datu subjektu par turpmākajām darbībām saistībā ar viņa pieprasījumu.
4. Eiropas Prokuratūra nodrošina, ka informācija, ko sniedz saskaņā ar 37.g pantu, un visa saziņa vai darbība, ko veic, ievērojot 37.e, 37.h–37.k un 38.f pantu, tiek sniegta bez maksas. Ja datu subjekta pieprasījumi ir acīmredzami nepamatoti vai pārmērīgi, jo īpaši to regulāras atkātošanās dēļ, Eiropas Prokuratūra var vai nu:
 - a) pieprasīt saprātīgu maksu, ņemot vērā administratīvās izmaksas, kas saistītas ar informācijas vai saziņas nodrošināšanu vai pieprasītās darbības veikšanu; vai
 - b) atteikties izpildīt pieprasījumu.

Eiropas Prokuratūrai ir pienākums uzskatāmi parādīt, ka pieprasījums ir acīmredzami nepamatots vai pārmērīgs.

5. Ja Eiropas Prokuratūrai ir pamatotas šaubas par tās fiziskās personas identitāti, kura iesniedz 37.h vai 37.j pantā minēto pieprasījumu, Eiropas Prokuratūra var prasīt, lai tiktu sniegta papildinformācija, kas vajadzīga datu subjekta identitātes apstiprināšanai.

37.g pants

Informācija, ko dara pieejamu vai sniedz datu subjektam

1. Eiropas Prokuratūra datu subjektam dara pieejamu vismaz šādu informāciju:
 - a) Eiropas Prokuratūras identitāte un kontaktinformācija;
 - b) datu aizsardzības speciālista kontaktinformācija;
 - c) apstrādes nolūki, kam paredzēti personas dati;
 - d) tiesības iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam un tā kontaktinformācija;
 - e) tas, ka ir tiesības no Eiropas Prokuratūras prasīt piekļuvi datu subjekta personas datiem un to labošanu vai dzēšanu, un ar datu subjektu saistītu personas datu apstrādes ierobežošanu.
2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai Eiropas Prokuratūra datu subjektam konkrētos gadījumos sniedz šādu informāciju, lai datu subjekts varētu īstenot savas tiesības:
 - a) apstrādes juridiskais pamats;
 - b) laikposms, cik ilgi personas dati tiks glabāti, vai – ja tas nav iespējams – kritēriji, kas izmantoti minētā laikposma noteikšanai;

- c) attiecīgā gadījumā personas datu saņēmēju kategorijas, tostarp trešās valstīs vai starptautiskajās organizācijās;
 - d) ja nepieciešams, papildu informācija, jo īpaši tad, ja personas datus vāc bez datu subjekta ziņas.
3. Eiropas Prokuratūra var atlikt, ierobežot vai nesniegt informāciju datu subjektam saskaņā ar 2. punktu, ciktāl un kamēr šāds pasākums ir nepieciešams un samērīgs demokrātiskā sabiedrībā, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās fiziskās personas pamattiesības un leģitīmās intereses, lai:
- a) novērstu, ka tiek traucētas oficiālas vai juridiskas pārbaudes, izmeklēšanas vai procedūras;
 - b) novērstu, ka tiek kaitēts noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai saukšanai pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpildei;
 - c) aizsargātu dalībvalstu sabiedrisko drošību;
 - d) aizsargātu dalībvalstu valsts drošību;
 - e) aizsargātu citu personu tiesības un brīvības.

37.h pants
Datu subjekta piekļuves tiesības

Datu subjektam ir tiesības saņemt no Eiropas Prokuratūras apstiprinājumu par to, vai attiecībā uz viņu tiek vai netiek apstrādāti personas dati, un, ja tiek, datu subjektam ir tiesības piekļūt attiecīgajiem personas datiem un saņemt šādu informāciju:

- a) apstrādes nolūki un juridiskais pamats;
- b) apstrādāto personas datu kategorijas;
- c) personas datu saņēmēji vai saņēmēju kategorijas, kam personas dati ir izpausti, jo īpaši saņēmēji trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās;
- d) ja iespējams, paredzētais laikposms, cik ilgi personas dati tiks glabāti, vai, ja nav iespējams, kritēriji, ko izmanto minētā laikposma noteikšanai;
- e) tas, ka ir tiesības no Eiropas Prokuratūras prasīt personas datu labošanu vai dzēšanu, vai ar datu subjektu saistītu personas datu apstrādes ierobežošanu;
- f) tiesības iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja kontaktinformācija;
- g) paziņojums par apstrādātajiem personas datiem un visu pieejamo informāciju par to izcelsmi.

Piekļuves tiesību ierobežojumi

1. Eiropas Prokuratūra var pilnībā vai daļēji ierobežot datu subjekta piekļuves tiesības, ciktāl un tik ilgi, cik šāds daļējs vai pilnīgs ierobežojums ir nepieciešams un samērīgs pasākums demokrātiskā sabiedrībā, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās fiziskās personas pamattiesības un leģitīmās intereses, lai:
 - a) novērstu, ka tiek traucētas oficiālas vai juridiskas pārbaudes, izmeklēšanas vai procedūras;
 - b) novērstu, ka tiek kaitēts noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai saukšanai pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpildei;
 - c) aizsargātu dalībvalstu sabiedrisko drošību;
 - d) aizsargātu dalībvalstu valsts drošību;
 - e) aizsargātu citu personu tiesības un brīvības.
2. Ja šādas informācijas sniegšana būtu pretrunā ar 1. punkta mērķi, Eiropas Prokuratūra informē attiecīgo datu subjektu tikai par to, ka tā ir veikusi pārbaudes, nesniedzot nekādu informāciju, kas viņam varētu atklāt to, ka Eiropas Prokuratūra apstrādā vai neapstrādā personas datus attiecībā uz viņu.

Eiropas Prokuratūra informē datu subjektu par iespēju iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam vai vērsties Eiropas Savienības Tiesā, apstrīdot Eiropas Prokuratūras lēmumu.
3. Eiropas Prokuratūra dokumentē faktiskos vai juridiskos iemeslus, kuri ir lēmuma pamatā. Šo informāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

Tiesības uz personas datu labošanu vai dzēšanu un apstrādes ierobežošana

1. Datu subjektam ir tiesības panākt, lai Eiropas Prokuratūra bez nepamatotas kavēšanās labotu neprecīzus personas datus, kas attiecas uz datu subjektu. Ņemot vērā apstrādes nolūkus, datu subjektam ir tiesības panākt, lai nepilnīgi personas dati tiktu papildināti, tostarp sniedzot papildu paziņojumu.
2. Eiropas Prokuratūra bez nepamatotas kavēšanās dzēš personas datus, un datu subjektam ir tiesības panākt, lai Eiropas Prokuratūra bez nepamatotas kavēšanās dzēstu personas datus, kas attiecas uz datu subjektu, ja apstrāde pārkāpj 36.e, 37. vai 37.d pantu, vai ja personas dati ir jādzēš, lai izpildītu uz Eiropas Prokuratūru attiecināmu juridisku pienākumu.
3. Dzēšanas vietā Eiropas Prokuratūra ierobežo apstrādi, ja:
 - a) datu subjekts apstrīd personas datu precizitāti un to precizitāti vai neprecizitāti nevar noteikt; vai
 - b) personas dati ir jāsaglabā pierādījumu nolūkā.Ja apstrāde ir ierobežota, ievērojot pirmās daļas a) apakšpunktu, Eiropas Prokuratūra informē datu subjektu pirms apstrādes ierobežojuma atcelšanas.
- 3.a Ja apstrāde ir ierobežota saskaņā ar 3. punktu, šādus personas datus, izņemot glabāšanu, apstrādā tikai, lai aizsargātu tiesības, kas piemīt datu subjektam vai citai fiziskai vai juridiskai personai, kas ir puse Eiropas Prokuratūras tiesvedībā, vai 3. punkta b) apakšpunktā paredzētajos nolūkos.

4. Eiropas Prokuratūra rakstiski informē datu subjektu par atteikumu labot vai dzēst personas datus vai ierobežot to apstrādi un par atteikuma iemesliem. Eiropas Prokuratūra var pilnībā vai daļēji ierobežot pienākumu sniegt šādu informāciju tiktāl, ciktāl šāds ierobežojums ir nepieciešams un samērīgs pasākums demokrātiskā sabiedrībā, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās fiziskās personas pamattiesības un leģitīmās intereses, lai:
- a) novērstu, ka tiek traucētas oficiālas vai juridiskas pārbaudes, izmeklēšanas vai procedūras;
 - b) novērstu, ka tiek kaitēts noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai saukšanai pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpildei;
 - c) aizsargātu dalībvalstu sabiedrisko drošību;
 - d) aizsargātu dalībvalstu valsts drošību;
 - e) aizsargātu citu personu tiesības un brīvības.

Eiropas Prokuratūra informē datu subjektu par iespēju iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam vai vērsties Eiropas Savienības Tiesā, apstrīdot Eiropas Prokuratūras lēmumu.

5. Eiropas Prokuratūra par neprecīzo personas datu labošanu informē kompetento iestādi, no kuras iegūti neprecīzie personas dati.
6. Eiropas Prokuratūra gadījumos, kad, ievērojot šā panta 1., 2. un 3. punktu, personas dati ir laboti vai dzēsti vai ir ierobežota to apstrāde, paziņo saņēmējiem un informē tos, ka tiem ir jālabo vai jādzēš personas dati vai jāierobežo to atbildībā esošo personas datu apstrāde.

37.k pants

Tiesību īstenošana, ko veic datu subjekts, un pārbaude, ko veic Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs

1. Šās regulas 37.g panta 3. punktā, 37.i panta 2. punktā un 37.j panta 4. punktā minētajos gadījumos datu subjekta tiesības var īstenot arī ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja starpniecību.
2. Eiropas Prokuratūra informē datu subjektu, ka tam ir iespēja īstenot savas tiesības ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja starpniecību, ievērojot šā panta 1. punktu.
3. Ja tiek īstenotas šā panta 1. punktā minētās tiesības, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs informē datu subjektu vismaz par to, ka tas ir veicis visas nepieciešamās pārbaudes vai pārskatīšanu. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs informē datu subjektu arī par viņa tiesībām vērsties Eiropas Savienības Tiesā, apstrīdot Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja lēmumu.

37.l pants

Eiropas Prokuratūras pienākumi

1. Ņemot vērā apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un nopietnības pakāpes riskus attiecībā uz fizisku personu tiesībām un brīvībām, Eiropas Prokuratūra īsteno atbilstošus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu un spētu uzskatāmi parādīt, ka apstrāde notiek saskaņā ar šo regulu. Ja nepieciešams, minētos pasākumus pārskata un atjaunina.
2. Ja tas ir samērīgi attiecībā uz apstrādes darbībām, šā panta 1. punktā minētajos pasākumos ietver to, ka Eiropas Prokuratūra īsteno atbilstīgu datu aizsardzības politiku.

37.l a pants

Kopīgi pārziņi

1. Ja Eiropas Prokuratūra kopā ar vienu vai vairākiem pārziņiem kopīgi nosaka apstrādes nolūkus un līdzekļus, tie ir kopīgi pārziņi. Tie pārredzamā veidā nosaka savu attiecīgo atbildību, lai nodrošinātu savu datu aizsardzības pienākumu ievērošanu, jo īpaši attiecībā uz datu subjekta tiesību īstenošanu un pārziņu attiecīgajiem pienākumiem sniegt informāciju, tiem savstarpēji vienojoties, – izņemot, ja un ciktāl attiecīgie pārziņu pienākumi ir noteikti Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, kas piemērojami pārziņiem. Ar minēto vienošanos var noteikt datu subjektu kontaktpunktu.
2. Šā panta 1. punktā minētā vienošanās pienācīgi atspoguļo kopīgo pārziņu attiecīgās lomas un attiecības ar datu subjektiem. Vienošanās galveno saturu dara pieejamu datu subjektam.
3. Neatkarīgi no 1. punktā minētās vienošanās nosacījumiem datu subjekts saskaņā ar šo regulu var īstenot savas tiesības attiecībā uz katru pārziņi un pret to.

37.l b pants

Apstrādātājs

1. Gadījumos, kad apstrāde ir jāveic Eiropas Prokuratūras vārdā, Eiropas Prokuratūra izmanto tikai tādus apstrādātājus, kas sniedz pietiekamas garantijas, ka tiks īstenoti atbilstoši tehniskie un organizatoriskie pasākumi tādā veidā, ka apstrādē tiks ievērotas šīs regulas prasības un tiks nodrošināta datu subjekta tiesību aizsardzība.

2. Apstrādātājs bez iepriekšējas konkrētas vai vispārējas rakstiskas Eiropas Prokuratūras atļaujas nepiesaista citu apstrādātāju. Vispārējas rakstiskas atļaujas gadījumā apstrādātājs informē Eiropas Prokuratūru par jebkādam iecerētām izmaiņām saistībā ar citu apstrādātāju pievienošanu vai aizstāšanu, tādējādi dodot pārzinim iespēju iebilst pret šādām izmaiņām.
3. Apstrādi, ko veic apstrādātājs, reglamentē ar tādu līgumu vai ar citu juridisku aktu saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kurš ir saistošs apstrādātājam attiecībā uz Eiropas Prokuratūru un kurā norādīts apstrādes priekšmets un ilgums, apstrādes raksturs un nolūks, personas datu veids un datu subjektu kategorijas, un Eiropas Prokuratūras pienākumi un tiesības. Minētais līgums vai cits juridiskais akts jo īpaši paredz, ka apstrādātājs:
- a) rīkojas tikai saskaņā ar pārziņa norādījumiem;
 - b) nodrošina, ka personas, kuras ir pilnvarotas apstrādāt personas datus, ir apņēmušās ievērot konfidencialitāti vai tām ir noteikts attiecīgs likumisks pienākums ievērot konfidencialitāti;
 - c) palīdz pārzinim, izmantojot jebkādus atbilstošus līdzekļus, lai nodrošinātu atbilstību noteikumiem par datu subjekta tiesībām;
 - d) pēc apstrādes pakalpojumu sniegšanas pabeigšanas pēc Eiropas Prokuratūras izvēles dzēš vai atdod visus personas datus Eiropas Prokuratūrai un dzēš esošās kopijas, ja vien Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos nav paredzēta personas datu glabāšana;
 - e) Eiropas Prokuratūrai dara pieejamu visu informāciju, kas nepieciešama, lai uzskatāmi parādītu, ka tiek pildīti šajā pantā paredzētie pienākumi;
 - f) izpilda šā panta 2. un 3. punktā minētos nosacījumus cita apstrādātāja piesaistīšanai.

4. Šā panta 3. punktā minētais līgums vai cits juridiskais akts tiek sagatavots rakstiski, tostarp elektroniski.
5. Ja apstrādātājs pārkāpj šo regulu, nosakot apstrādes nolūkus un līdzekļus, apstrādātāju uzskata par pārzini attiecībā uz minēto apstrādi.

37.l c pants

Apstrāde pārzina vai apstrādātāja pakļautībā

Apstrādātājs un jebkura persona, kas darbojas Eiropas Prokuratūras vai apstrādātāja pakļautībā un kam ir piekļuve personas datiem, neapstrādā minētos datus citādi, kā vien saskaņā ar Eiropas Prokuratūras norādījumiem, ja vien to darīt nepieprasa Savienības vai dalībvalsts tiesību akti.

37.m pants

Integrēta datu aizsardzība un datu aizsardzība pēc noklusējuma

1. Eiropas Prokuratūra, ņemot vērā tehnikas līmeni, īstenošanas izmaksas un apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un nopietnības pakāpes riskus attiecībā uz fizisko personu tiesībām un brīvībām, kurus rada apstrāde, gan apstrādes līdzekļu noteikšanas, gan pašas apstrādes laikā īsteno atbilstošus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, piemēram, pseidonimizāciju, kas ir paredzēti, lai efektīvi īstenotu datu aizsardzības principus, piemēram, datu minimizēšanu, un lai apstrādē integrētu vajadzīgās garantijas nolūkā izpildīt šīs regulas prasības un aizsargāt datu subjektu tiesības.
2. Eiropas Prokuratūra īsteno atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, nodrošinot, ka pēc noklusējuma tiek apstrādāti tikai tādi personas dati, kas ir atbilstīgi, relevanti un nav pārmērīgi, ņemot vērā nolūkus, kādos tos apstrādā. Minētais pienākums attiecas uz vāktu personas datu apjomu, to apstrādes pakāpi, glabāšanas laikposmu un to pieejamību. Jo īpaši – ar šādiem pasākumiem nodrošina, ka pēc noklusējuma personas datus bez personas līdzdalības nedara pieejamus nenoteiktam fizisku personu skaitam.

Apstrādes darbību kategoriju reģistri

1. Eiropas Prokuratūra uztur reģistru ar visu kategoriju apstrādes darbībām, par kurām tā ir atbildīga. Minētajā reģistrā ietver visu šādu informāciju:
 - a) tās kontaktinformācija un datu aizsardzības speciālista vārds un uzvārds un kontaktinformācija;
 - b) apstrādes nolūki;
 - c) datu subjektu kategoriju un personas datu kategoriju apraksts;
 - d) to saņēmēju kategorijas, kuriem personas dati ir izpausti vai kuriem tos izpaudīs, tostarp saņēmēji trešās valstīs vai starptautiskās organizācijas;
 - e) attiecīgā gadījumā – informācija par personas datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju, ietverot minētās trešās valsts vai starptautiskās organizācijas identifikāciju;
 - f) ja iespējams, paredzētie termiņi dažādo datu kategoriju dzēšanai;
 - g) ja iespējams, 38.d pantā minēto tehnisko un organizatorisko drošības pasākumu vispārējs apraksts.
2. Šā panta 1. punktā minēto reģistrēšanu veic rakstiski, tostarp elektroniski.
3. Eiropas Prokuratūra pēc pieprasījuma nodrošina reģistra pieejamību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

37.o pants

Ierakstu veikšana attiecībā uz automatizētu apstrādi

1. Eiropas Prokuratūra glabā ierakstus par visām šādām apstrādes darbībām automatizētās apstrādes sistēmās: operatīviem nolūkiem izmantotu operatīvo personas datu vākšanu, pārveidošanu, aplūkošanu, izpaušanu, tostarp nosūtīšanu, kombinēšanu un dzēšanu. Ierakstos par aplūkošanu un izpaušanu dod iespēju noteikt šādu darbību pamatojumu un to datumu un laiku, tās personas identificēšanu, kura aplūkoja vai izpaua personas datus, un, ciktāl iespējams, šādu personas datu saņēmēju identitāti.
2. Ierakstus izmanto tikai, lai pārbaudītu apstrādes likumīgumu, veiktu pašpārraudzību, nodrošinātu personas datu integritāti un drošību, un kriminālprocesa vajadzībām. Šādus ierakstus dzēš pēc trīs gadiem, ja vien tie nav nepieciešami vēl notiekošai kontrolei.
3. Eiropas Prokuratūra pēc pieprasījuma nodrošina ierakstu pieejamību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

37.p pants

Sadarbība ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju

Eiropas Prokuratūra pēc pieprasījuma sadarbojas ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju savu uzdevumu izpildē.

38.b pants

Novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību

1. Ja apstrādes veids, jo īpaši izmantojot jaunas tehnoloģijas un ņemot vērā apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, varētu radīt augstu risku fizisko personu tiesībām un brīvībām, Eiropas Prokuratūra pirms apstrādes veic novērtējumu par to, kā plānotās apstrādes darbības ietekmēs personas datu aizsardzību.

2. Šā panta 1. punktā minētajā novērtējumā ietver vismaz vispārēju aprakstu par plānotajām apstrādes darbībām, novērtējumu par riskiem datu subjektu tiesībām un brīvībām, pasākumus, kas paredzēti minēto risku novēršanai, garantijas, drošības pasākumus un mehānismus, ar kuriem nodrošina personas datu aizsardzību un uzskatāmi parāda, ka ir ievērota šī regula, ņemot vērā datu subjektu un citu attiecīgo personu tiesības un leģitīmās intereses.

38.c pants

Iepriekšēja apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju

1. Eiropas Prokuratūra pirms tādu personas datu apstrādes, ko ietvers jaunizveidotā kartotēkā, apspriežas ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju gadījumos, ja:
 - a) šās regulas 38.b pantā paredzētajā novērtējumā par ietekmi uz datu aizsardzību ir norādīts, ka gadījumā, ja Eiropas Prokuratūra neveiktu pasākumus riska mazināšanai, apstrāde radītu augstu risku; vai
 - b) apstrādes veids, jo īpaši izmantojot jaunas tehnoloģijas, mehānismus vai procedūras, ir saistīts ar augstu risku datu subjektu tiesībām un brīvībām.
2. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs var izveidot to apstrādes darbību sarakstu, par kurām veic iepriekšēju apspriešanos, ievērojot šā panta 1. punktu.
3. Eiropas Prokuratūra iesniedz Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību, ievērojot 38.b pantu, un pēc pieprasījuma jebkuru citu informāciju, kas ļauj Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam izvērtēt apstrādes atbilstību, jo īpaši riskus datu subjekta personas datu aizsardzībai un attiecīgās garantijas.

4. Ja Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs uzskata, ka šā panta 1. punktā minētā paredzētā apstrāde pārkāptu šo regulu, jo īpaši gadījumos, kad Eiropas Prokuratūra nav pietiekami apzinājusi vai mazinājusi risku, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs ilgākais sešu nedēļu laikā pēc apspriešanās pieprasījuma saņemšanas sniedz rakstisku padomu Eiropas Prokuratūrai atbilstīgi savām pilnvarām saskaņā ar 44.c pantu. Minēto laikposmu var pagarināt par vienu mēnesi, ņemot vērā paredzētās apstrādes sarežģītību. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs viena mēneša laikā pēc apspriešanās pieprasījuma saņemšanas informē Eiropas Prokuratūru par jebkādu šādu pagarinājumu, kā arī par kavēšanās iemesliem.

38.d pants

Operatīvo personas datu apstrādes drošība

1. Eiropas Prokuratūra, ņemot vērā tehnikas līmeni, īstenošanas izmaksas un apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un nopietnības pakāpes risku attiecībā uz fizisko personu tiesībām un brīvībām, īsteno atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu tādu drošības līmeni, kas ir atbilstīgs riskam, jo īpaši attiecībā uz 37.d pantā minēto īpašu kategoriju personas datu apstrādi.
2. Attiecībā uz automatizētu apstrādi Eiropas Prokuratūra pēc risku izvērtēšanas īsteno pasākumus, lai:
 - a) liegtu nepilnvarotām personām piekļuvi datu apstrādes iekārtām, kuras izmanto datu apstrādei (iekārtu piekļuves kontrole);
 - b) novērstu datu nesēju neatļautu nolasīšanu, kopēšanu, grozīšanu vai izņemšanu (datu nesēju kontrole);

- c) novērstu datu neatļautu ievadīšanu un glabāto personas datu neatļautu apskati, grozīšanu vai dzēšanu (glabāšanas kontrole);
- d) liegtu izmantot automatizētas apstrādes sistēmas nepilnvarotām personām, izmantojot datu komunikācijas iekārtas (lietotāju kontrole);
- e) nodrošinātu, ka personām, kas ir pilnvarotas izmantot automatizētas apstrādes sistēmu, ir piekļuve tikai tiem personas datiem, uz kuriem attiecas viņu piekļuves tiesības (datu piekļuves kontrole);
- f) nodrošinātu, ka ir iespējams pārbaudīt un noteikt struktūras, kurām personas dati ir vai var tikt nosūtīti vai darīti pieejami, izmantojot datu komunikāciju (komunikācijas kontrole);
- g) nodrošinātu, ka pēc tam ir iespējams pārbaudīt un noteikt, kuri personas dati ir ievadīti datu automatizētās apstrādes sistēmās, un ievadīšanas laiku un ievadītāju (ievades kontrole);
- h) novērstu personas datu neatļautu nolasīšanu, kopēšanu, grozīšanu vai dzēšanu personas datu pārsūtīšanas laikā vai datu nesēja transportēšanas laikā (transportēšanas kontrole);
- i) nodrošinātu, ka traucējumu gadījumā uzstādītās sistēmas var atjaunot (atkopšana);
- j) nodrošinātu, ka sistēma funkcionē tā, ka par darbības kļūdu parādīšanos tiek ziņots (drošums) un ka glabātie dati nevar tikt sabojāti sistēmas darbības traucējumu dēļ (integritāte).

Personas datu aizsardzības pārkāpuma paziņošana Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam

1. Personas datu aizsardzības pārkāpuma gadījumā Eiropas Prokuratūra bez nepamatotas kavēšanās un, ja iespējams, ne vēlāk kā 72 stundu laikā pēc tam, kad pārkāpums tai kļuvis zināms, paziņo par personas datu aizsardzības pārkāpumu Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, izņemot gadījumus, kad ir maz ticams, ka personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt risku fizisku personu tiesībām un brīvībām. Ja paziņošana Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam nav notikusi 72 stundu laikā, reizē ar paziņojumu informē par kavēšanās iemesliem.
2. Paziņojumā, kas minēts 1. punktā, vismaz:
 - a) apraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturu, tostarp, ja iespējams, skarto datu subjektu kategorijas un aptuveno skaitu un skarto personas datu ierakstu kategorijas un aptuveno skaitu;
 - b) paziņo datu aizsardzības speciālista vārdu un uzvārdu un kontaktinformāciju;
 - c) apraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma iespējamās sekas;
 - d) apraksta pasākumus, ko Eiropas Prokuratūra veikusi vai ierosinājusi veikt, lai risinātu personas datu aizsardzības pārkāpuma jautājumu, tostarp attiecīgā gadījumā – pasākumus, lai mazinātu tā iespējamās nelabvēlīgās sekas.

3. Ja un ciktāl 2. punktā minēto informāciju nav iespējams sniegt vienlaikus, informāciju var sniegt pa posmiem bez turpmākas nepamatotas kavēšanās.
4. Eiropas Prokuratūra dokumentē visus personas datu aizsardzības pārkāpumus, kas minēti 1. punktā, norādot faktus, kas saistīti ar personas datu pārkāpumu, tā sekas un veiktās koriģējošās darbības. Minētā dokumentācija ļauj Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam pārbaudīt šā panta ievērošanu.
5. Ja personas datu aizsardzības pārkāpums ietver personas datus, ko ir nosūtījis cits pārzinis vai kas ir nosūtīti citam pārzinim, Eiropas Prokuratūra bez nepamatotas kavēšanās paziņo minētajam pārzinim 3. punktā minēto informāciju.

38.f pants

Datu subjekta informēšana par personas datu aizsardzības pārkāpumu

1. Ja personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt augstu risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, Eiropas Prokuratūra bez nepamatotas kavēšanās informē datu subjektu par personas datu aizsardzības pārkāpumu.
2. Šā panta 1. punktā minētajā informācijā datu subjektam, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, apraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturu un ietver vismaz 38.e panta 2. punkta b), c) un d) apakšpunktā paredzēto informāciju un ieteikumus.
3. Informācija datu subjektam, kas minēta 1. punktā, nav jāsniedz, ja tiek izpildīts jebkurš no šādiem nosacījumiem:
 - a) Eiropas Prokuratūra ir īstenojusi atbilstīgus tehnoloģiskus un organizatoriskus aizsardzības pasākumus, un minētie pasākumi tika piemēroti personas datiem, ko skāris personas datu aizsardzības pārkāpums, jo īpaši tādi pasākumi, kas personas datus padara nesaprotamus personām, kurām nav pilnvaru piekļūt datiem, piemēram, šifrēšana;

- b) Eiropas Prokuratūra ir veikusi turpmākus pasākumus, ar ko nodrošina, lai, visticamāk, vairs nevarētu materializēties 1. punktā minētais augstais risks attiecībā uz datu subjektu tiesībām un brīvībām;
 - c) tas prasītu nesamērīgi lielas pūles. Šādā gadījumā tā vietā izmanto publisku saziņu vai līdzīgu pasākumu, ar ko datu subjekti tiek informēti vienlīdz efektīvā veidā.
4. Ja Eiropas Prokuratūra vēl nav datu subjektu informējusi par personas datu aizsardzības pārkāpumu, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, apsvēris iespējamību, ka personas datu pārkāpums varētu radīt augstu risku, var pieprasīt Eiropas Prokuratūrai informēt datu subjektu vai var nolemt, ka ir izpildīti visi 3. punktā minētie nosacījumi.
5. Šā panta 1. punktā minēto informācijas sniegšanu datu subjektam var atlikt, ierobežot vai informāciju var nesniegt, ievērojot nosacījumus un pamatojoties uz iemesliem, kas minēti 37.i panta 3. punktā.

[...]

40. pants

Atļauta piekļuve personas datiem Eiropas Prokuratūrā

Tikai Eiropas galvenais prokurors, Eiropas prokurori, Eiropas deleģētie prokurori un pilnvarotie darbinieki, kas viņiem palīdz, var, lai izpildītu savus uzdevumus, ievērojot ierobežojumus, kas paredzēti šajā regulā, piekļūt operatīvajiem personas datiem, kurus apstrādā Eiropas Prokuratūra.

41. pants

Datu aizsardzības speciālista iecelšana

1. Kolēģija ieceļ datu aizsardzības speciālistu, pamatojoties uz Eiropas galvenā prokurora priekšlikumu. Datu aizsardzības speciālists ir konkrēti šim nolūkam amatā iecelts darbinieks. Pildot savus pienākumus, datu aizsardzības speciālists darbojas neatkarīgi un nevar saņemt nekādus norādījumus.

- 1.a Datu aizsardzības speciālistu izraugās, pamatojoties uz šī speciālista profesionālo kvalifikāciju, jo īpaši speciālām zināšanām datu aizsardzības tiesību un prakses jomā un spēju pildīt uzdevumus, kas minēti šajā regulā, jo īpaši 41.b pantā.
- 1.b Datu aizsardzības speciālista izvēles rezultātā nerodas interešu konflikts starp šīs amatpersonas kā datu aizsardzības speciālista pienākumiem un jebkuriem citiem dienesta pienākumiem, jo īpaši attiecībā uz šīs regulas noteikumu piemērošanu.
- 1.c Datu aizsardzības speciālistu ieceļ amatā uz četriem gadiem, un viņam ir tiesības tikt atkārtoti ieceltam šajā amatā uz laiku, kas kopā nepārsniedz astoņus gadus. Kolēģija var datu aizsardzības speciālistu atbrīvot no amata vienīgi ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja piekrišanu, ja viņš vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami pienākumu pildīšanai.
- 1.d Eiropas Prokuratūra publicē datu aizsardzības speciālista kontaktinformāciju un to paziņo Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

41.a pants

Datu aizsardzības speciālista statuss

- 1. Eiropas Prokuratūra nodrošina, ka datu aizsardzības speciālists tiek pienācīgi un laikus iesaistīts visos jautājumos, kas ir saistīti ar personas datu aizsardzību.
- 2. Eiropas Prokuratūra atbalsta datu aizsardzības speciālistu 41.b pantā minēto uzdevumu izpildē, nodrošinot resursus, kas nepieciešami, lai pildītu minētos uzdevumus, un nodrošinot piekļuvi personas datiem un apstrādes darbībām, un lai viņš uzturētu speciālās zināšanas.
- 3. Eiropas Prokuratūra nodrošina, ka datu aizsardzības speciālists nesaņem nekādus norādījumus attiecībā uz minēto uzdevumu izpildi. Kolēģija datu aizsardzības speciālistu neatbrīvo no amata vai viņam nepiemēro sankcijas par viņa uzdevumu pildīšanu. Datu aizsardzības speciālists ir tieši atbildīgs Eiropas galvenā prokurora priekšā.

4. Datu subjekti var vērsties pie datu aizsardzības speciālista visos jautājumos, kas saistīti ar viņu personas datu apstrādi un ar šajā regulā un Regulā (EK) Nr. 45/2001 paredzēto tiesību īstenošanu.
5. Kolēģija pieņem īstenošanas noteikumus attiecībā uz datu aizsardzības speciālistu. Minētie īstenošanas noteikumi jo īpaši attiecas uz kandidātu atlases procedūru datu aizsardzības speciālista amatam un uz viņa atbrīvošanu no amata, uz datu aizsardzības speciālista uzdevumiem, pienākumiem un pilnvarām un uz viņa neatkarības garantijām.
6. Eiropas Prokuratūra nodrošina datu aizsardzības speciālistu ar darbiniekiem un resursiem, kas viņam nepieciešami uzdevumu pildīšanai.
7. Datu aizsardzības speciālistam un viņa darbiniekiem ir saistošs konfidencialitātes pienākums saskaņā ar 64. pantu.

41.b pants

Datu aizsardzības speciālista uzdevumi

1. Datu aizsardzības speciālistam ir jo īpaši šādi uzdevumi attiecībā uz personas datu apstrādi:
 - a) neatkarīgā veidā nodrošināt to, ka Eiropas Prokuratūra ievēro datu aizsardzības noteikumus, kas paredzēti šajā regulā un Regulā (EK) Nr. 45/2001, un attiecīgos datu aizsardzības noteikumus, kas paredzēti reglamentā; tostarp pārraudzīt, vai tiek ievērota šī regula, citi Savienības vai valstu noteikumi par datu aizsardzību un Eiropas Prokuratūras politika saistībā ar personas datu aizsardzību, tostarp pienākumu sadali, apstrādes darbībās iesaistīto darbinieku informēšanu un apmācību, un ar to saistītajām revīzijām;
 - b) informēt un konsultēt Eiropas Prokuratūru un darbiniekus, kas veic apstrādi, par viņu pienākumiem saskaņā ar šo regulu un ar citiem Savienības vai valstu noteikumiem par datu aizsardzību;

- c) pēc pieprasījuma sniegt padomus attiecībā uz novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību un pārraudzīt tā īstenošanu saskaņā ar 38.b pantu;
 - d) nodrošināt, ka personas datu nosūtīšana un saņemšana tiek reģistrēta saskaņā ar noteikumiem, kas jāparedz Eiropas Prokuratūras reglamentā;
 - e) sadarboties ar Eiropas Prokuratūras darbiniekiem, kuri ir atbildīgi par procedūrām, mācībām un konsultācijām par datu apstrādi;
 - f) sadarboties ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju;
 - g) nodrošināt to, ka datu subjekti tiek informēti par viņu tiesībām saskaņā ar šo regulu;
 - h) būt par Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja kontaktpunktu jautājumos, kas saistīti ar apstrādi, tostarp 38.c pantā minēto iepriekšējo apspriešanos, un attiecīgā gadījumā konsultēt par jebkuru citu jautājumu.
 - i) sagatavot gada ziņojumu un nosūtīt to Eiropas galvenajam prokuroram un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.
- 2.a Datu aizsardzības speciālists veic funkcijas, kas attiecībā uz administratīvajiem personas datiem paredzētas Regulā (EK) Nr. 45/2001.
3. Datu aizsardzības speciālistam un Eiropas Prokuratūras darbiniekiem, kuri palīdz datu aizsardzības speciālistam pienākumu izpildē, ir piekļuve Eiropas Prokuratūras apstrādātajiem personas datiem un tās telpām tādā mērā, kādā tas nepieciešams viņu uzdevumu pildīšanai.
4. Ja datu aizsardzības speciālists uzskata, ka nav nodrošināta atbilstība Regulas (EK) Nr. 45/2001 noteikumiem attiecībā uz administratīvo personas datu apstrādi vai šīs regulas noteikumiem attiecībā uz operatīvo personas datu apstrādi, datu aizsardzības speciālists par to informē Eiropas galveno prokuroru, pieprasot viņam noteiktā termiņā novērst neatbilstību. Ja Eiropas galvenais prokurors noteiktajā termiņā nenovērš apstrādes neatbilstību, datu aizsardzības speciālists nodod jautājumu Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

Personas datu nosūtīšanas vispārīgie principi

1. Eiropas Prokuratūra personas datus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, ievērojot pārējos šīs regulas noteikumus, jo īpaši 37.c pantu, var nosūtīt tikai tad, ja tiek ievēroti 43.a–43.d pantā izvirzītie nosacījumi, proti:
 - a) nosūtīšana ir nepieciešama Eiropas Prokuratūras uzdevumu veikšanai;
 - b) personas dati tiek nosūtīti tādām pārzinām trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, kas ir iestāde, kura ir kompetenta 59. pantā (attiecības ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām) minētajā nolūkā;
 - c) ja saskaņā ar šo pantu nosūtāmos personas datus dalībvalsts ir nosūtījusi vai darījusi pieejamus Eiropas Prokuratūrai, Eiropas Prokuratūrai no minētās dalībvalsts attiecīgās kompetentās iestādes saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem ir jāsaņem iepriekšēja atļauja nosūtīšanai, ja vien minētā dalībvalsts nav piešķirusi šo atļauju šādam nosūtīšanai vispārīgi vai ar konkrētiem nosacījumiem;
 - d) Komisija, ievērojot 43.b pantu, ir nolēmusi, ka attiecīgā trešā valsts vai starptautiskā organizācija nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni, vai, ja šāda lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību nav, tiek sniegtas vai pastāv atbilstošas garantijas saskaņā ar 43.c pantu, vai, ja nav nedz lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību, nedz arī šādu atbilstošu garantiju, tad ir piemērojama atkāpe īpašās situācijās saskaņā ar 43.d pantu; un

e) ja trešā valsts vai starptautiska organizācija datus tālāk nosūta citai trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, Eiropas Prokuratūra šai trešai valstij vai starptautiskai organizācijai pieprasa lūgt iepriekšēju atļauju minētajai tālākai nosūtīšanai, kuru Eiropas Prokuratūra var sniegt tikai pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā visus būtiskos faktorus, tostarp noziedzīgā nodarījuma smagumu, nolūku, kādā personas dati sākotnēji tika nosūtīti, un personas datu aizsardzības līmeni trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, kurai personas dati tiek tālāk nosūtīti.

2. Eiropas Prokuratūra var nosūtīt personas datus bez dalībvalsts iepriekšējas atļaujas saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu tikai tad, ja personas datu nosūtīšana ir nepieciešama, lai novērstu tiešus un nopietnus draudus kādas dalībvalsts vai trešās valsts sabiedriskajai drošībai vai kādas dalībvalsts būtiskām interesēm, un nav iespējams laikus iegūt iepriekšēju atļauju. Nekavējoties tiek informēta iestāde, kas atbildīga par iepriekšējas atļaujas sniegšanu.

2.a Dalībvalstij vai Savienības iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai ir aizliegts no Eiropas Prokuratūras saņemtos personas datus nosūtīt trešai valstij vai starptautiskai organizācijai. Tas neattiecas uz gadījumiem, kad Eiropas Prokuratūra ir atļāvusi šādu nosūtīšanu pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā visus būtiskos faktorus, tostarp noziedzīgā nodarījuma smagumu, nolūku, kādā personas dati sākotnēji tika nosūtīti, un personas datu aizsardzības līmeni trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, kurai personas dati tiek nosūtīti. Šis pienākums saņemt no Eiropas Prokuratūras iepriekšēju atļauju neattiecas uz lietām, kas ir nodotas kompetentajām valsts iestādēm saskaņā ar 28.a pantu.

3. 43.a–43.d pantu piemēro, lai nodrošinātu, ka nemazinās ar šo regulu un Savienības tiesību aktiem nodrošinātais fizisku personu aizsardzības līmenis.

43.b pants

Nosūtīšana, pamatojoties uz lēmumu par aizsardzības līmeņa pietiekamību

Eiropas Prokuratūra var nosūtīt personas datus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, ja Komisija saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 36. pantu ir nolēmusi, ka šī trešā valsts, teritorija vai viens vai vairāki sektori minētajā trešā valstī, vai attiecīgā starptautiskā organizācija nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni.

43.c pants

Nosūtīšana, kurai piemērojamas atbilstošas garantijas

1. Ja nav lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību, Eiropas Prokuratūra var nosūtīt personas datus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, ja:
 - a) juridiski saistošā instrumentā ir sniegtas atbilstošas garantijas attiecībā uz personas datu aizsardzību; vai
 - b) Eiropas Prokuratūra ir izvērtējusi visus apstākļus saistībā ar personas datu nosūtīšanu un secina, ka pastāv atbilstošas garantijas attiecībā uz personas datu aizsardzību.
2. Eiropas Prokuratūra informē Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju par 1. panta b) apakšpunktā minētās nosūtīšanas kategorijām.

3. Ja nosūtīšana balstās uz 1. punkta b) apakšpunktu, šādu nosūtīšanu dokumentē, un dokumentāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, ietverot nosūtīšanas datumu un laiku, informāciju par saņēmēju kompetento iestādi, nosūtīšanas pamatojumu un nosūtītos personas datus.

43.d pants

Atkāpes konkrētās situācijās

1. Ja nav lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību vai ja nav atbilstošu garantiju saskaņā ar 43.c pantu, Eiropas Prokuratūra var nosūtīt personas datus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai tikai ar nosacījumu, ka nosūtīšana ir vajadzīga:
- a) lai aizsargātu datu subjekta vai citas personas vitālas intereses;
 - b) lai pasargātu datu subjekta leģitīmās intereses;
 - c) lai novērstu tiešus un nopietnus draudus kādas dalībvalsts vai trešās valsts sabiedriskajai drošībai; vai
 - d) atsevišķos gadījumos, lai veiktu Eiropas Prokuratūras uzdevumus, ja vien Eiropas Prokuratūra nekonstatē, ka nosūtīšanas gadījumā attiecīgā datu subjekta pamattiesības un pamatbrīvības ir svarīgākas par sabiedrības interesēm.
2. Ja nosūtīšana balstās uz 1. punktu, šādu nosūtīšanu dokumentē, un dokumentāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, ietverot nosūtīšanas datumu un laiku un informāciju par saņēmēju kompetento iestādi, par nosūtīšanas pamatojumu un par nosūtītajiem personas datiem.

Personas datu nosūtīšana saņēmējiem, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs

1. Atkāpjoties no 43.a panta 1. punkta b) apakšpunkta un neskarot nevienu no šā panta 2. punktā minētajiem starptautiskajiem nolīgumiem, Eiropas Prokuratūra atsevišķos un konkrētos gadījumos saņēmējiem, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, personas datus tieši var nosūtīt tikai tad, ja ir ievēroti pārējie šīs nodaļas noteikumi un ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
 - a) nosūtīšana ir absolūti nepieciešama tās uzdevumu veikšanai, kā paredzēts šajā regulā, nolūkos, kas izklāstīti 37. panta 1. punktā;
 - b) Eiropas Prokuratūra konstatē, ka attiecīgā datu subjekta pamattiesības un pamatbrīvības nav svarīgākas par sabiedrības interesēm, kuru dēļ konkrētajā lietā ir nepieciešama nosūtīšana;
 - c) Eiropas Prokuratūra uzskata, ka nosūtīšana iestādei, kas trešā valstī ir kompetenta 37. panta 1. punktā minētajos nolūkos, ir neefektīva vai nepiemērota, jo īpaši tādēļ, ka nosūtīšana nav paveicama laikus;
 - d) iestāde, kas trešā valstī ir kompetenta 37. panta 1. punktā minētajos nolūkos, tiek informēta bez nepamatotas kavēšanās, ja vien tas nav neefektīvi vai nepiemēroti;
 - e) Eiropas Prokuratūra informē saņēmēju par konkrēto nolūku vai nolūkiem, kas ir vienīgie, kādos saņēmējs personas datus drīkst apstrādāt ar noteikumu, ka šāda apstrāde ir vajadzīga.
2. Šā panta 1. punktā minētais starptautiskais nolīgums ir jebkurš spēkā esošs divpusējs vai daudzpusējs starptautisks nolīgums starp Savienību un trešām valstīm tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās un policijas sadarbības jomā.
3. Ja nosūtīšana balstās uz 1. punktu, šādu nosūtīšanu dokumentē, un dokumentācija pēc pieprasījuma ir jādara pieejama Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, ietverot nosūtīšanas datumu un laiku, informāciju par saņēmēju kompetento iestādi, nosūtīšanas pamatojumu un nosūtītajiem personas datiem.

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja īstenotā uzraudzība

1. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs atbild par to šīs regulas noteikumu piemērošanas pārraudzību un nodrošināšanu, kuri attiecas uz fizisku personu pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību attiecībā uz Eiropas Prokuratūras veiktu operatīvo personas datu apstrādi, kā arī par Eiropas Prokuratūras un datu subjektu konsultēšanu par visiem jautājumiem saistībā ar operatīvo personas datu apstrādi. Šajā nolūkā Datu aizsardzības uzraudzītājs pilda šā panta 2. punktā noteiktos pienākumus, īsteno šā panta 3. punktā piešķirtās pilnvaras un sadarbojas ar valstu uzraudzības iestādēm saskaņā ar 45. pantu.
2. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam saskaņā ar šo regulu ir šādi pienākumi:
 - a) izskatīt un izmeklēt sūdzības un saprātīgā termiņā informēt datu subjektu par iznākumu;
 - b) vai nu pēc savas iniciatīvas, vai pamatojoties uz sūdzību, veikt izmeklēšanu un saprātīgā termiņā informēt datu subjektus par iznākumu;
 - c) pārraudzīt un nodrošināt to šīs regulas noteikumu piemērošanu, kuri attiecas uz fizisku personu aizsardzību attiecībā uz operatīvo personas datu apstrādi, ko veic Eiropas Prokuratūra;
 - d) vai nu pēc savas iniciatīvas, vai atbildot uz lūgumu sniegt konsultāciju, konsultēt Eiropas Prokuratūru par visiem jautājumiem saistībā ar operatīvo personas datu apstrādi, jo īpaši pirms tā izstrādā iekšējos noteikumus attiecībā uz pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību saistībā ar operatīvo personas datu apstrādi.

3. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs saskaņā ar šo regulu var:
- a) sniegt konsultācijas datu subjektiem par viņu tiesību īstenošanu;
 - b) nodot jautājumu Eiropas Prokuratūrai, ja, iespējams, ir pārkāpti noteikumi, kas regulē operatīvo personas datu apstrādi, un attiecīgā gadījumā iesniegt priekšlikumus minētā pārkāpuma novēršanai un datu subjektu aizsardzības uzlabošanai;
 - c) apspriesties ar Eiropas Prokuratūru, kad pieprasījumi par konkrētu tiesību īstenošanu attiecībā uz operatīvajiem personas datiem ir noraidīti, pārkāpjot 37.e–37.k pantu;
 - d) nodot jautājumu Eiropas Prokuratūrai;
 - e) uzdot Eiropas Prokuratūrai veikt to operatīvo personas datu labošanu, ierobežošanu vai dzēšanu, ko Eiropas Prokuratūra ir apstrādājusi, pārkāpjot noteikumus, kas regulē operatīvo personas datu apstrādi, un paziņot par šādām darbībām trešām personām, kurām šādi dati ir izpausti, ar noteikumu, ka tas netraucē izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko vada Eiropas Prokuratūra;
 - f) nodot jautājumu Eiropas Savienības Tiesai saskaņā ar Līgumā izklāstītajiem nosacījumiem;
 - g) iesaistīties lietās, ko izskata Eiropas Savienības Tiesa.
4. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam ir piekļuve personas datiem, ko apstrādā Eiropas Prokuratūra, un tās telpām, ciktāl tas vajadzīgs tā uzdevumu izpildei.
5. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs izstrādā gada ziņojumu par uzraudzības darbībām attiecībā uz Eiropas Prokuratūru.

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja dienesta noslēpums

Esot amatā un arī pēc pilnvaru laika beigām, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam un tā darbiniekiem ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu attiecībā uz jebkādu konfidenciālu informāciju, ko tie ir ieguvuši, pildot savus dienesta pienākumus.

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja un valstu uzraudzības iestāžu sadarbība

1. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs rīkojas ciešā sadarbībā ar valstu uzraudzības iestādēm attiecībā uz konkrētiem jautājumiem, kuros nepieciešama valsts iesaistīšanās, jo īpaši tad, ja Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs vai valsts uzraudzības iestāde konstatē nozīmīgas neatbilstības dalībvalstu praksē vai atklāj, iespējams, nelikumīgu nosūtīšanu, kas veikta, izmantojot Eiropas Prokuratūras sakaru kanālus, vai saistībā ar jautājumiem, kurus izvirzījusi viena vai vairākas valstu uzraudzības iestādes par šīs regulas īstenošanu un interpretāciju.
2. Gadījumos, kas minēti 1. punktā, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs un valstu uzraudzības iestādes, kuru kompetencē ir datu aizsardzības uzraudzība, var, darbojoties savas attiecīgās kompetences robežās, apmainīties ar relevantu informāciju un palīdzēt cits citam revīziju un pārbaūžu veikšanā, analizēt šīs regulas interpretācijas vai piemērošanas grūtības, pētīt problēmas, kas saistītas ar neatkarīgas uzraudzības vai datu subjektu tiesību īstenošanu, izstrādāt saskaņotus priekšlikumus jebkuru problēmu kopīgiem risinājumiem un veicināt informētību par datu aizsardzības tiesībām, ja tas ir vajadzīgs.
3. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija, kas izveidota ar Regulu (ES) 2016/679, pilda arī uzdevumus, kas noteikti Direktīvas (ES) 2016/680 51. pantā attiecībā uz jautājumiem, kas reglamentēti šajā regulā, jo īpaši tiem, kuri minēti šā panta 1. un 2. punktā.

46. pants

Tiesības iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam

1. Ikvienam datu subjektam ir tiesības iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, ja datu subjekts uzskata, ka ar datu subjektu saistīto operatīvo personas datu apstrāde, ko veic Eiropas Prokuratūra, pārkāpj šīs regulas noteikumus.
2. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs informē datu subjektu par sūdzības izskatīšanas virzību un iznākumu, tostarp par tiesību aizsardzības tiesā iespēju, ievērojot 46.a pantu.

46.a pants

Tiesības uz Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja lēmumu pārbaudi tiesā

Prasības par Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja lēmumiem ceļ Eiropas Savienības Tiesā.

[...]

VII NODAĻA
FINANŠU UN PERSONĀLA NOTEIKUMI
1. IEDAĻA
FINANŠU NOTEIKUMI

48. pants

Finanšu dalībnieki

1. Eiropas galvenais prokurors ir atbildīgs par budžeta izveides lēmumu sagatavošanu un to iesniegšanu Kolēģijai pieņemšanai.
2. Administratīvais direktors kā kredītrīkotājs ir atbildīgs par Eiropas Prokuratūras budžeta izpildi.

49. pants

Budžets

1. Eiropas galvenais prokurors, pamatojoties uz administratīvā direktora izstrādātu priekšlikumu, sagatavo Eiropas Prokuratūras visu ieņēmumu un izdevumu tāmi katram finanšu gadam, kas atbilst kalendārajam gadam. Šo tāmi ietver Eiropas Prokuratūras budžetā.
2. Eiropas Prokuratūras budžeta ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.
3. Neskarot citus resursus, Eiropas Prokuratūras ieņēmumus veido:
 - a) Savienības iemaksa, kas ir ietverta Savienības vispārējā budžetā;
 - b) maksas par publikācijām un visiem Eiropas Prokuratūras sniegtajiem pakalpojumiem.
4. Eiropas Prokuratūras izdevumi ietver Eiropas galvenā prokurora, Eiropas prokuroru, Eiropas deleģēto prokuroru, administratīvā direktora un Eiropas Prokuratūras darbinieku atalgojumu, administratīvos un infrastruktūras izdevumus un darbības izdevumus.

5. Ja Eiropas deleģētie prokurori rīkojas Eiropas Prokuratūras uzdevumu izpildes ietvaros, šo darbību gaitā Eiropas deleģētajiem prokuroriem radušies attiecīgie izdevumi ir uzskatāmi par Eiropas Prokuratūras darbības izdevumiem.

Eiropas Prokuratūras darbības izdevumos principā neiekļauj izmaksas, kas saistītas ar kompetento valsts iestāžu veiktiem izmeklēšanas pasākumiem, vai juridiskās palīdzības izmaksas. Tomēr šajos darbības izdevumos – Prokuratūras budžeta ietvaros – iekļauj konkrētas izmaksas, kas ir saistītas ar 5.a punktā izklāstītajām izmeklēšanas un kriminālvajāšanas darbībām.

Darbības izdevumos arī iekļauj lietu pārvaldības sistēmas izveidi, apmācību, komandējumus un tulkojumus, kas ir vajadzīgi Eiropas Prokuratūras iekšējās darbības nodrošināšanai, piemēram, tulkojumus Pastāvīgajai palātai.

- 5.a Ja Prokuratūras vārdā tiek veikts izmeklēšanas pasākums, kura izmaksas ir īpaši augstas, Eiropas deleģētie prokurori pēc kompetento valsts iestāžu motivēta lūguma vai pēc savas iniciatīvas var apspriesties ar Pastāvīgo palātu par to, vai izmeklēšanas pasākuma izmaksas varētu daļēji segt Eiropas Prokuratūra. Šādas apspriedes neaizkavē izmeklēšanu.

Pastāvīgā palāta tad, pēc apspriešanās ar administratīvo direktoru un pamatojoties uz konkrētajos apstākļos veiktā pasākuma samērīgumu un ar šo pasākumu saistītajām ārkārtējām izmaksām, var nolemt pieņemt vai noraidīt lūgumu saskaņā ar šo kritēriju izvērtēšanas noteikumiem, kurus paredzēts izklāstīt reglamentā Administratīvais direktors, pamatojoties uz pieejamiem finanšu resursiem, tad lemj par piešķiramās dotācijas summu. Administratīvais direktors bez kavēšanās par minēto lēmumu par dotācijas summu informē Eiropas deleģēto prokuroru, kurš nodarbojas ar lietu.

Budžeta izveide

1. Katru gadu Eiropas galvenais prokurors, pamatojoties uz administratīvā direktora izstrādātu priekšlikumu, sagatavo provizorisku Eiropas Prokuratūras ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam. Eiropas galvenais prokurors provizorisko tāmes projektu nosūta Kolēģijai pieņemšanai.
2. Eiropas Prokuratūras provizorisko ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu katru gadu ne vēlāk kā 31. janvārī nosūta Komisijai. Eiropas Prokuratūras tāmes projekta galīgo redakciju, tostarp štatu saraksta projektu, katru gadu līdz 31. martam nosūta Komisijai.
3. Komisija tāmi kopā ar Savienības vispārējā budžeta projektu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei (budžeta lēmēj institūcijai).
4. Pamatojoties uz tāmi, Komisija Savienības vispārējā budžeta projektā iekļauj aplēses, ko tā uzskata par vajadzīgām attiecībā uz štatu sarakstu un tās iemaksas apjomu, kas attiecināma uz vispārējo budžetu, un iesniedz tās budžeta lēmēj institūcijai saskaņā ar Līguma 313. un 314. pantu.
5. Budžeta lēmēj institūcija apstiprina apropriācijas iemaksai no Savienības vispārējā budžeta, kas piešķirama Eiropas Prokuratūrai.
6. Budžeta lēmēj institūcija pieņem Eiropas Prokuratūras štatu sarakstu.
7. Kolēģija pēc Eiropas galvenā prokurora priekšlikuma pieņem Eiropas Prokuratūras budžetu. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc Savienības vispārējā budžeta galīgās pieņemšanas. Vajadzības gadījumā to koriģē saskaņā ar to pašu procedūru, ko izmanto sākotnējā budžeta pieņemšanai.
8. Jebkādiem ēku projektiem, kuriem varētu būt ievērojama ietekme uz Eiropas Prokuratūras budžetu, piemēro Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 1271/2013 88. pantu.

51. pants

Budžeta izpilde

1. Administratīvais direktors, kas darbojas kā Eiropas Prokuratūras kredītrīkotājs, izpilda tās budžetu saskaņā ar savu atbildību un budžetā atļautajās robežās.
2. Administratīvais direktors katru gadu nosūta budžeta lēmēj institūcijai visu informāciju, kas ir relevanta attiecībā uz jebkādu izvērtēšanas procedūru konstatējumiem.

52. pants

Pārskatu sniegšana un budžeta izpildes apstiprināšana

1. [...]
2. Pēc katra finanšu gada beigām līdz 1. martam Eiropas Prokuratūras grāmatvedis nosūta provizoriskos pārskatus Komisijas grāmatvedim un Revīzijas palātai.
3. Līdz nākamā finanšu gada 31. martam Eiropas Prokuratūra nosūta budžeta un finanšu pārvaldības ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai.
4. Pēc katra finanšu gada beigām līdz 31. martam Komisijas grāmatvedis Revīzijas palātai nosūta Eiropas Prokuratūras provizoriskos pārskatus, kas konsolidēti ar Komisijas pārskatiem.
5. Revīzijas palāta vēlākais līdz nākamā gada 1. jūnijam saskaņā ar Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 148. panta 1. punktu izsaka savus apsvērumus par Eiropas Prokuratūras provizoriskajiem pārskatiem.
6. Kad ir saņemti Revīzijas palātas apsvērumi par Eiropas Prokuratūras provizoriskajiem pārskatiem saskaņā ar Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 148. pantu, Eiropas Prokuratūras grāmatvedis saskaņā ar savu atbildību sagatavo Eiropas Prokuratūras galīgos pārskatus un iesniedz tos Kolēģijai atzinuma sniegšanai.

7. Pēc katra finanšu gada beigām līdz 1. jūlijam Eiropas Prokuratūras grāmatvedis galīgos pārskatus kopā ar Kolēģijas atzinumu nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.
8. Pēc katra finanšu gada beigām līdz 15. novembrim Eiropas Prokuratūras galīgos pārskatus publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
9. Pēc katra finanšu gada beigām vēlākais līdz 30. septembrim Administratīvais direktors Revīzijas palātai nosūta atbildi uz tās apsvērumiem. Minēto atbildi administratīvais direktors nosūta arī Komisijai.
10. Administratīvais direktors pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma iesniedz tam visu informāciju, kas vajadzīga attiecīgā finanšu gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras netraucētai piemērošanai, kā noteikts Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 1271/2013 109. panta 3. punktā ¹⁹.
11. Pēc Padomes ieteikuma, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, Eiropas Parlaments pirms N + 2 gada 15. maija sniedz administratīvajam direktoram apstiprinājumu par N gada budžeta izpildi.

53. pants

Finanšu noteikumi

Eiropas galvenais prokurors, pamatojoties uz administratīvā direktora priekšlikumu, sagatavo Eiropas Prokuratūrai piemērojamo finanšu noteikumu projektu. Kolēģija minētos noteikumus pieņem pēc apspriešanās ar Komisiju. Finanšu noteikumi saturiski neatkāpjas no Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 1271/13 noteikumiem, izņemot tad, ja šāda atkāpšanās ir īpaši nepieciešama Eiropas Prokuratūrai darbībai un Komisija ir devusi iepriekšēju piekrišanu.

¹⁹ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1271/2013 (2013. gada 30. septembris) par finanšu pamatregulu struktūrām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 208. pantā (OV L 328, 7.12.2013., 42. lpp.).

2. IEDAĻA

PERSONĀLA NOTEIKUMI

54. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Uz Eiropas galveno prokuroru un Eiropas prokuroriem, Eiropas deleģētajiem prokuroriem, administratīvo direktoru un Eiropas Prokuratūras darbiniekiem attiecas Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi un Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība un noteikumi, kas pieņemti, Eiropas Savienības iestādēm savstarpēji vienojoties, lai īstenotu minētos Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

Eiropas galveno prokuroru un Eiropas prokurorus pieņem darbā kā Eiropas Prokuratūras pagaidu darbiniekus saskaņā ar Nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu.

- 1.a Eiropas Prokuratūras darbiniekus pieņem darbā saskaņā ar noteikumiem un regulējumu, ko piemēro Eiropas Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem.
2. Pilnvaras noslēgt darba līgumus, kas iecēlējinstitūcijai piešķirtas saskaņā ar Civildienesta noteikumiem un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, īsteno Kolēģija. Attiecībā uz Eiropas Prokuratūras darbiniekiem Kolēģija šīs pilnvaras var deleģēt administratīvajam direktoram. Šajā punktā minētā pilnvaru deleģēšana neattiecas uz Eiropas galveno prokuroru, Eiropas prokuroriem, Eiropas deleģētajiem prokuroriem vai administratīvo direktoru.
3. Kolēģija pieņem Civildienesta noteikumu un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības atbilstošus īstenošanas noteikumus saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu. Kolēģija kā daļu no plānošanas dokumenta pieņem arī personāla resursu plānošanu.
4. Uz Eiropas Prokuratūru un tās personālu attiecas Protokols par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā.

5. Eiropas deleģētos prokurus pieņem darbā kā īpašos padomdevējus saskaņā ar Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 5., 123. un 124. pantu. Kompetentās valsts iestādes sekmē Eiropas deleģēto prokuroru funkciju īstenošanu saskaņā ar šo regulu un atturas no jebkuras darbības vai politikas, kas varētu negatīvi ietekmēt to karjeru un statusu valsts prokuratūras sistēmā. Jo īpaši kompetentās valsts iestādes nodrošina Eiropas deleģētos prokurus ar resursiem un iekārtām, kas nepieciešamas viņu funkciju veikšanai saskaņā ar šo regulu, un nodrošina, ka viņus pilnībā integrē to valsts prokuratūras dienestos. Tiek nodrošināts, ka ievieš adekvātus pasākumus, lai panāktu to, ka tiek saglabātas Eiropas deleģēto prokuroru tiesības, kas saistītas ar sociālo nodrošinājumu, pensiju un apdrošināšanas segumu saskaņā ar valsts shēmu. Tāpat tiek nodrošināts, ka Eiropas deleģētā prokurora kopējais atalgojums nav zemāks par atalgojumu, ko šis prokurors saņemtu, ja būtu palicis tikai valsts prokurora amatā. Eiropas deleģēto prokuroru vispārējie darba nosacījumi un darba apstākļi ietilps kompetento valsts tiesu iestāžu atbildības jomā.
- 5.a Eiropas prokurori un Eiropas deleģētie prokurori, īstenojot savas izmeklēšanas un kriminālvajāšanas pilnvaras, nesaņem nekādas pavēles, norādījumus vai instrukcijas, izņemot tās, kuras ir skaidri paredzētas šajā regulā, kā norādīts 6. pantā.

54.a pants

Pagaidu darbinieki un līgumdarbinieki

1. Pagaidu darbiniekiem, kuri Savienības iestādēs, struktūrās vai aģentūrās nodarbināti saskaņā ar Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības (*CEOS*) 2. panta a) punktu un kurus Prokuratūra pieņem darbā līdz [2020. gada 30. jūnijam], piedāvā līgumus saskaņā ar *CEOS* 2. panta f) punktu, savukārt pārējie līguma nosacījumi paliek nemainīgi, neskarot vajadzību ievērot no *CEOS* izrietošos pienākumus. Tiek uzskatīts, ka šie pagaidu darbinieki visu savu dienesta laiku ir nostrādājuši Prokuratūrā.
2. Līgumdarbiniekiem, kuri Savienības iestādēs nodarbināti saskaņā ar *CEOS* 3.a vai 3.b pantu un kurus Prokuratūra pieņem darbā līdz [2020. gada 30. jūnijam], piedāvā līgumus saskaņā ar *CEOS* 3.a pantu, savukārt pārējie līguma nosacījumi paliek nemainīgi. Tiek uzskatīts, ka šie līgumdarbinieki visu savu dienesta laiku ir nostrādājuši Prokuratūrā.
3. Pagaidu darbiniekiem, kuri Savienības struktūrās vai aģentūrās nodarbināti saskaņā ar *CEOS* 2. panta f) punktu, un līgumdarbiniekiem, kuri Savienības struktūrās vai aģentūrās nodarbināti saskaņā ar *CEOS* 3.a pantu, un kurus Prokuratūra pieņem darbā līdz [2020. gada 30. jūnijam], piedāvā līgumus ar tādiem pašiem nosacījumiem. Tiek uzskatīts, ka šie darbinieki visu savu dienesta laiku ir nostrādājuši Prokuratūrā.

55. pants

Norīkotie valsts eksperti un pārējais personāls

1. Eiropas Prokuratūra papildus savam personālam var izmantot norīkotos valsts ekspertus vai citas personas, kuras nodotas tās rīcībā, bet kuras tā nav pieņēmusi darbā. Norīkotie valsts eksperti, pildot uzdevumus saistībā ar Eiropas Prokuratūras funkcijām, ir pakļauti Eiropas galvenajam prokuroram.
2. Kolēģija pieņem lēmumu, kurā izklāstīti noteikumi par valstu ekspertu norīkošanu darbam Eiropas Prokuratūrā vai par citām personām, kuras nodotas Prokuratūras rīcībā, bet ko tā nav pieņēmusi darbā.

VIII NODAĻA

NOTEIKUMI PAR EIROPAS PROKURATŪRAS ATTIECĪBĀM

AR TĀS PARTNERIEM

1. IEDAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI

56. pants

Kopīgi noteikumi

1. Eiropas Prokuratūra, ciktāl tas ir nepieciešams tās uzdevumu veikšanai, var izveidot un uzturēt sadarbības attiecības ar Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām saskaņā ar to attiecīgajiem mērķiem, kā arī ar trešo valstu iestādēm un starptautiskām organizācijām.
2. Eiropas Prokuratūra, ciktāl tas ir svarīgi tās uzdevumu veikšanai, saskaņā ar 67. pantu var ar šā panta 1. punktā minētajām vienībām tieši apmainīties ar visu informāciju, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.
- 2.a Šā panta 1. un 2. punktā izklāstītajos nolūkos Eiropas Prokuratūra var noslēgt darba vienošanās ar 1. punktā minētajām vienībām. Minētās darba vienošanās regulē tehniskus un/vai darbības aspektus un to mērķis jo īpaši ir veicināt sadarbību un informācijas apmaiņu starp to pusēm. Darba vienošanās nevar būt par pamatu tam, ka tiek atļauta personas datu apmaiņa, nedz arī tās var būt juridiski saistošas Savienībai vai tās dalībvalstīm.

Attiecības ar *Eurojust*

1. Eiropas Prokuratūra izveido un uztur ciešas attiecības ar *Eurojust*, balstot tās uz savstarpēju sadarbību to attiecīgo pilnvaru robežās un uz operatīvo, administratīvo un vadības saišu attīstīšanu to starpā, kā noteikts turpmāk. Šajā nolūkā Eiropas galvenais prokurors un *Eurojust* priekšsēdētājs regulāri tiekas, lai apspriestu abpusēji svarīgus jautājumus.
2. Operatīvos jautājumos Eiropas Prokuratūra var iesaistīt *Eurojust* savās darbībās saistībā ar pārrobežu lietām, tostarp:
 - a) saskaņā ar šīs regulas attiecīgajiem noteikumiem apmainoties ar informāciju, tostarp personas datiem, par tās veiktu izmeklēšanu;
 - b) aicinot *Eurojust* vai tās kompetento(s) valsts(-u) locekli (locekļus) sniegt atbalstu tās lēmumu vai savstarpējas tiesiskās palīdzības lūgumu nosūtīšanā uz valstīm, kuras ir *Eurojust* dalībnieces, bet kuras nepiedalās Eiropas Prokuratūras izveidē, vai uz trešām valstīm, vai šādu lēmumu vai lūgumu izpildē minētajās valstīs.
3. Eiropas Prokuratūrai, pamatojoties uz sistēmu "informācija ir/nav atrasta", ir netieša piekļuve informācijai, kas atrodas *Eurojust* lietu pārvaldības sistēmā. Ikreiz, kad tiek konstatēta sakritība starp datiem, ko lietu pārvaldības sistēmā ievadījusi Eiropas Prokuratūra, un datiem, kas ir *Eurojust* rīcībā, par sakritības faktu tiks paziņots gan *Eurojust*, gan Eiropas Prokuratūrai, kā arī tai dalībvalstij, kura sniedza datus *Eurojust*.
5. Eiropas Prokuratūra var paļauties uz *Eurojust* atbalstu un administratīvajiem resursiem. Šādā nolūkā *Eurojust* var sniegt Eiropas Prokuratūrai pakalpojumus, kas ir kopējās interesēs. Detaļas reglamentē ar vienošanos.

Attiecības ar OLAF

1. Eiropas Prokuratūra izveido un uztur ciešas attiecības ar *OLAF*, kuru pamatā ir savstarpēja sadarbība to attiecīgo pilnvaru robežās un informācijas apmaiņa. Šo attiecību mērķis jo īpaši ir nodrošināt, lai ar papildināmību un atbalstu, ko *OLAF* sniedz Prokuratūrai, Savienības finanšu interešu aizsardzībai tiktu izmantoti visi pieejamie līdzekļi.
2. Neskarot 3. punktā izklāstītās darbības, gadījumā, ja Eiropas Prokuratūra veic kriminālizmeklēšanu saskaņā ar šo regulu, *OLAF* nekādu paralēlu to pašu faktu administratīvu izmeklēšanu neuzsāk.
3. Eiropas Prokuratūras veiktas izmeklēšanas gaitā Prokuratūra var lūgt *OLAF* saskaņā ar tā pilnvarām sniegt atbalstu Prokuratūras darbībai vai to papildināt jo īpaši:
 - a) sniedzot informāciju, analīzi (tostarp tiesu ekspertīzes analīzes), speciālās zināšanas un operatīvo atbalstu;
 - b) atvieglinot kompetento valsts administratīvo iestāžu un ES struktūru īpašo darbību koordināciju;
 - c) veicot administratīvu izmeklēšanu.
4. Lai *OLAF* varētu apsvērt attiecīgu administratīvu rīcību saskaņā ar tā pilnvarām, Eiropas Prokuratūra var sniegt *OLAF* relevantu informāciju par gadījumiem, kad tā ir pieņēmusi lēmumu izmeklēšanu neveikt vai ir izbeigusi lietu.

5. Eiropas Prokuratūrai, pamatojoties uz sistēmu "informācija ir/nav atrasta", ir netieša piekļuve informācijai, kas atrodas *OLAF* lietu pārvaldības sistēmā. Vienmēr, kad ir konstatēta sakritība starp datiem, ko lietu pārvaldības sistēmā ievadījusi Eiropas Prokuratūra, un datiem, kas ir *OLAF* rīcībā, par sakritības faktu paziņos gan *OLAF*, gan Eiropas Prokuratūrai.

58. pants

Attiecības ar Eiropolu

1. Eiropas Prokuratūra izveido un uztur ciešas attiecības ar Eiropolu. Tādēļ tie noslēdz darba vienošanos, kurā izklāstīta to sadarbības kārtība.
2. Ja tas vajadzīgs Eiropas Prokuratūras veiktas izmeklēšanas nolūkā, tai pēc pieprasījuma ir iespēja saņemt jebkādu Eiropola rīcībā esošu relevantu informāciju par nodarījumu tās kompetences ietvaros, un tā var arī lūgt Eiropolu sniegt analītisku atbalstu konkrētā Eiropas Prokuratūras veiktā izmeklēšanā.

58.a pants

Attiecības ar citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām

1. Eiropas Prokuratūra izveido un uztur sadarbības attiecības ar Komisiju Savienības finanšu interešu aizsardzības nolūkā. Tādēļ tās noslēdz nolīgumu, kurā izklāstīta to sadarbības kārtība.

2. Neskarot Eiropas Prokuratūras veikto izmeklēšanu pareizu norisi un konfidencialitāti, tā nekavējoties sniedz attiecīgajai Savienības iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai un citiem cietušajiem pietiekamu informāciju, lai tie varētu veikt attiecīgus pasākumus, jo īpaši:
- a) tādos administratīvus pasākumus kā piesardzības pasākumi Savienības finanšu interešu aizsardzībai. Prokuratūra Savienības iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai var ieteikt konkrētus pasākumus;
 - b) iestāties kā civilprasītāji tiesvedībā;
 - c) nolūkā administratīvi atgūt summas, kam jābūt Savienības budžetā, vai saukt pie disciplināras atbildības.

59. pants

Attiecības ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām

1. Regulas 56. panta 2.a punktā minētās darba vienošanās ar trešo valstu iestādēm un starptautiskām organizācijām var jo īpaši attiekties uz stratēģiskās informācijas apmaiņu un uz sadarbības koordinātoru norīkošanu darbam Eiropas Prokuratūrā.
2. Lai veicinātu sadarbību atbilstīgi Eiropas Prokuratūras darbības vajadzībām, Eiropas Prokuratūra ar attiecīgo kompetento iestāžu piekrišanu var noteikt kontaktpunktus trešās valstīs.
3. Eiropas Prokuratūrai ir saistoši starptautiskie nolīgumi, ko Savienība noslēgusi vai kam Savienība pievienojusies saskaņā ar Līguma 218. pantu, ar vienu vai vairākām trešām valstīm tādās jomās, kuras ir Eiropas Prokuratūras kompetencē, proti, starptautiskie nolīgumi attiecībā uz sadarbību krimināllietās starp Eiropas Prokuratūru un minētajām trešām valstīm.

4. Gadījumā, kad 3. punktā minētā nolīguma nav, dalībvalstis, ja tas atļauts saskaņā ar attiecīgo daudzpusējo starptautisko nolīgumu un ja saņemts trešās valsts akcepts, atzīst Eiropas Prokuratūru par kompetento iestādi un – attiecīgā gadījumā – paziņo to kā kompetento iestādi nolūkā īstenot dalībvalstu noslēgtos daudzpusējos starptautiskos nolīgumus par tiesisko palīdzību krimināllietās, tostarp – ja nepieciešams un iespējams – minētajos nolīgumos izdarot grozījumu.

Dalībvalstis var arī paziņot Eiropas Prokuratūru kā kompetento iestādi nolūkā īstenot citus to noslēgtus starptautiskos nolīgumus par tiesisko palīdzību krimināllietās, tostarp minētajos nolīgumos izdarot grozījumu.

5. Gadījumā, kad 3. punktā minētā nolīguma nav vai 4. punktā minētā atzīšana nenotiek, Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, var saskaņā ar 12. panta 1. punktu izmantot savas dalībvalsts valsts prokurora pilnvaras, lai trešo valstu iestādēm lūgtu tiesisko palīdzību krimināllietās, pamatojoties uz starptautiskajiem nolīgumiem, ko attiecīgā dalībvalsts ir noslēgusi, vai piemērojamiem valsts tiesību aktiem un – vajadzības gadījumā – ar kompetento valsts iestāžu starpniecību. Šādā gadījumā Eiropas deleģētais prokurors informē trešo valstu iestādes par to, ka pierādījumus, kas savākti uz minētā pamata, izmantos Eiropas Prokuratūra šīs regulas īstenošanas vajadzībām, un attiecīgā gadījumā cenšas saņemt šo iestāžu piekrišanu. Jebkurā gadījumā trešā valsts tiks pienācīgi informēta par to, ka atbildes uz lūgumu galīgais saņēmējs ir Eiropas Prokuratūra.

Ja Eiropas Prokuratūra nevar pildīt savas funkcijas, pamatojoties uz attiecīgu starptautisku nolīgumu, kas minēts 3. vai 4. punktā, Eiropas Prokuratūra tiesisko palīdzību krimināllietās konkrētā lietā un savas materiāltiesiskās kompetences robežās var lūgt arī trešo valstu iestādēm. Eiropas Prokuratūra ievēro nosacījumus, ko minētās iestādes var noteikt attiecībā uz tās informācijas izmantošanu, kura ir sniegta uz minētā pamata.

6. Ievērojot citus šīs regulas noteikumus, Eiropas Prokuratūra izmeklēšanas vai pierādījumu izmantošana kriminālizmeklēšanā nolūkos var pēc pieprasījuma sniegt kompetentajām trešo valstu iestādēm vai starptautiskām organizācijām informāciju vai pierādījumus, kas jau ir Eiropas Prokuratūras rīcībā. Pēc apspriešanās ar Pastāvīgo palātu Eiropas deleģētais prokurors, kas nodarbojas ar lietu, lemj par jebkādu šādu informācijas vai pierādījuma pārsūtīšanu saskaņā ar savas dalībvalsts tiesību aktiem un šo regulu.
7. Ja ir nepieciešams pieprasīt personas izdošanu, Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, var lūgt savas dalībvalsts kompetentajai iestādei izdot pieprasījumu par izdošanu saskaņā ar piemērojamiem līgumiem un/vai valsts tiesību aktiem.

59.a pants

Attiecības ar dalībvalstīm, kurām šī regula nav saistoša

1. Regulas 56. panta 2.a punktā minētās darba vienošanās ar to dalībvalstu iestādēm, kurām šī regula nav saistoša, var jo īpaši attiekties uz stratēģiskās informācijas apmaiņu un uz sadarbības koordinātoru norīkošanu darbam Eiropas Prokuratūrā.
2. Lai veicinātu sadarbību atbilstīgi Eiropas Prokuratūras darbības vajadzībām, Eiropas Prokuratūra ar attiecīgo kompetento iestāžu piekrišanu var noteikt kontaktpunktus dalībvalstīs, kurām šī regula nav saistoša.

[...]

IX NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

62. pants

Juridiskais statuss un darbības nosacījumi

1. Visās dalībvalstīs Eiropas Prokuratūrai ir tiesībspēja un rīcībspēja, ko saskaņā ar valsts tiesību aktiem piešķir juridiskām personām.
2. Nepieciešamos pasākumus attiecībā uz Eiropas Prokuratūras izmitināšanu un telpām, ko nodrošinājusi uzņēmēja dalībvalsts, kā arī īpašos noteikumus, ko attiecīgajā dalībvalstī piemēro Kolēģijas locekļiem, Eiropas Prokuratūras administratīvajam direktoram un darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka Galvenās mītnes nolīgumā, kas jānoslēdz starp Eiropas Prokuratūru un uzņēmēju dalībvalsti ne vēlāk kā 2 gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

63. pants

Valodu lietošanas kārtība

1. Aktiem, kas minēti 16. un 72. pantā, piemēro Padomes Regulu Nr. 1/58²⁰.
- 1.a Kolēģija ar divu trešdaļu locekļu balsu vairākumu pieņem lēmumu par Eiropas Prokuratūras valodu lietošanas iekšējo kārtību.
2. Eiropas Prokuratūras administratīvajai darbībai nepieciešamos tulkošanas pakalpojumus centrālajā līmenī nodrošina Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs, ja vien steidzamības dēļ nav vajadzīgs cits risinājums. Eiropas deleģētie prokurori lemj par kārtību, kādā notiek tulkošana izmeklēšanu nolūkā saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

²⁰ EEK Padomes Regula Nr. 1, ar ko nosaka valodu lietojumu Eiropas Ekonomikas kopienā (OV L 17, 6.10.1958., 385. lpp.).

Konfidencialitāte un dienesta noslēpums

1. Kolēģijas locekļiem, Eiropas Prokuratūras administratīvajam direktoram un darbiniekiem, norīkotajiem valsts ekspertiem un citām personām, kuras nodotas Prokuratūras rīcībā, bet kuras tā nav pieņēmusi darbā, un Eiropas deleģētajiem prokuroriem un ir saistošs pienākums ievērot konfidencialitāti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecībā uz visu informāciju, kas ir Eiropas Prokuratūras rīcībā.
2. Jebkurai citai personai, kas piedalās vai palīdz Eiropas Prokuratūras funkciju veikšanā valsts līmenī, ir saistošs pienākums ievērot konfidencialitāti, kā tas paredzēts saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.
3. Konfidencialitātes ievērošanas pienākumu attiecina arī uz 1. un 2. punktā minētajām personām, un arī pēc aiziešanas no amata vai darba un pēc darbības izbeigšanas.
4. Konfidencialitātes ievērošanas pienākums saskaņā ar piemērojamiem valsts vai Savienības tiesību aktiem attiecas uz visu Eiropas Prokuratūras saņemto informāciju, ja vien minētā informācija jau nav likumīgi publiskota.
5. Izmeklēšanu, ko veic Eiropas Prokuratūras vadībā, aizsargā ar noteikumiem par dienesta noslēpumu saskaņā ar piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem. Jebkurai personai, kas piedalās vai palīdz Eiropas Prokuratūras funkciju veikšanā, ir pienākums ievērot dienesta noslēpumu, kā tas paredzēts saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem.

Pārredzamība

1. Dokumentiem, kuri nav lietas materiāli, tostarp šo materiālu elektroniskiem attēliem, ko glabā saskaņā ar šīs regulas 36.c pantu, piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001.
2. Eiropas galvenais prokurors sešu mēnešu laikā pēc Eiropas Prokuratūras izveides sagatavo sīki izstrādātus noteikumus par šā noteikuma piemērošanu, lai Kolēģija tos pieņemtu.
3. Par lēmumiem, ko Eiropas Prokuratūra pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību Eiropas Ombudam vai celt prasību Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar attiecīgi Līguma 228. un 263. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

OLAF un Eiropas Revīzijas palāta

1. Lai atvieglotu cīņu pret krāpšanu, korupciju un citām nelikumīgām darbībām, uz kurām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 883/2013 ²¹, sešu mēnešu laikā no šīs regulas piemērošanas dienas Eiropas Prokuratūra pievienojas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) ²², un pieņem attiecīgus noteikumus, kas piemērojami Eiropas galvenajam prokuroram, Eiropas prokuroriem, Eiropas Prokuratūras administratīvajam direktoram un darbiniekiem, norīkotajiem valsts ekspertiem un citām personām, kuras nodotas Prokuratūras rīcībā, bet kuras tā nav pieņēmusi darbā, un Eiropas deleģētajiem prokuroriem, izmantojot minētā nolīguma pielikumā pievienoto paraugu.
2. Eiropas Revīzijas palātai ir tiesības – uz dokumentu pamata un uz vietas – veikt revīziju visiem uzņēmējiem un apakšuzņēmējiem, kas no Eiropas Prokuratūras ir saņēmuši Savienības līdzekļus.
3. *OLAF* var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un inspekcijas uz vietas, saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 883/2013 un Padomes Regulā (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 ²³, ar mērķi noteikt, vai saistībā ar Eiropas Prokuratūras finansētajiem izdevumiem ir bijuši pārkāpumi, kas apdraud Savienības finanšu intereses.

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (*Euratom*) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

²² Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgums par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) (OV L 136, 15. lpp.).

²³ Padomes Regula (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

4. Neskarot 1.– 3. punktu, darba vienošanās ar Savienības struktūrām, trešo valstu iestādēm un starptautiskām organizācijām Eiropas Prokuratūras līgumos ietver noteikumus, kuros Eiropas Revīzijas palāta un *OLAF* skaidri pilnvaroti veikt šādas revīzijas un izmeklēšanas atbilstoši to attiecīgajām kompetencēm.

67. pants

Noteikumi par sensitīvas neklasificētas un klasificētas informācijas aizsardzību

1. Eiropas Prokuratūra iedibina iekšējus noteikumus par sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību, tostarp šādas informācijas radīšanu un apstrādi Eiropas Prokuratūrā.
2. Eiropas Prokuratūra iedibina iekšējus noteikumus par ES klasificētas informācijas aizsardzību, kuri atbilst Padomes Lēmumam 2013/488/ES ²⁴, nolūkā nodrošināt līdzvērtīgu šādas informācijas aizsardzības līmeni.

68. pants

Administratīvā izmeklēšana

Uz Eiropas Prokuratūras administratīvajām darbībām attiecas Eiropas Ombuda izmeklēšana saskaņā ar Līguma 228. pantu.

69. pants

Vispārīgais atbildības režīms

1. Eiropas Prokuratūras līgumisko atbildību regulē tiesību akti, kas piemērojami attiecīgajam līgumam.
2. Eiropas Savienības Tiesai ir jurisdikcija taisīt spriedumu, ievērojot jebkuru šķīrējtiesas klauzulu, kas ietverta Eiropas Prokuratūras noslēgtā līgumā.

²⁴ Padomes Lēmums 2013/488/ES (2013. gada 23. septembris) par drošības noteikumiem ES klasificētas informācijas aizsardzībai (OV L 274, 15.10.2013., 1. lpp.).

3. Ārpuslīgumiskas atbildības gadījumā Eiropas Prokuratūra saskaņā ar vispārīgajiem principiem, kas kopēji dalībvalstu tiesību aktiem, un neatkarīgi no jebkādas atbildības saskaņā ar 47. pantu atlīdzina jebkādu kaitējumu, ko radījusi Eiropas Prokuratūra vai tās darbinieki, veicot savus pienākumus, ciktāl tos var tiem piedēvēt.
4. Šā panta 3. punkts attiecas arī uz kaitējumu, kas radies Eiropas deleģētā prokurora kļūdas dēļ, viņam pildot pienākumus.
5. Eiropas Savienības Tiesai ir jurisdikcija strīdos par 3. punktā minētā kaitējuma kompensāciju.
6. Dalībvalstu tiesas, kas ir kompetentas izskatīt strīdus saistībā ar Eiropas Prokuratūras līgumisko atbildību, kā minēts šajā pantā, nosaka ar atsauci uz Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 ²⁵.
7. Eiropas Prokuratūras darbinieku personisko atbildību pret Eiropas Prokuratūru reglamentē noteikumi, kas izklāstīti piemērojamajos Civildienesta noteikumos vai Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībā.

[...]

²⁵ Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.).

Īstenošanas noteikumi un plānošanas dokumenti

Kolēģija pēc Eiropas galvenā prokurora priekšlikuma pieņem jo īpaši:

- a) katru gadu – plānošanas dokumentu, kurā ietverts Eiropas Prokuratūras gada un daudzgadu plāns;
- b) krāpšanas apkarošanas stratēģiju, kas ir samērīga ar krāpšanas riskiem no īstenojamo pasākumu izmaksu un ieguvumu viedokļa;
- c) noteikumus par Eiropas deleģēto prokuroru nodarbināšanas kārtību, veikuma kritērijiem, profesionālo neatbilstību, tiesībām un pienākumiem, kā arī noteikumus par interešu konfliktu novēršanu un pārvaldību;
- f) sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanu savā darbībā;
- g) īstenošanas noteikumus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 45/2001 24. panta 8. punktā.

72.a pants

Deleģēšanas īstenošana

- 1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
- 2. Pilnvaras pieņemt 37. panta 1.b punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no (*pamata leģislatīvā akta spēkā stāšanās dienas*).
- 3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 37. panta 1.b punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 37. panta 1.b punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja 2 mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par 2 mēnešiem.

72.b pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties, un tos piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi saskaņā ar 2. punktu. Paziņojot deleģētu aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.
2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar A panta 5. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija nekavējoties atceļ aktu, ievērojot Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojumu par lēmumu izteikt iebildumus.

73. pants

Paziņojumi

Katra dalībvalsts izraugās iestādes, kuras ir kompetentas šīs regulas īstenošanas nolūkā. Informāciju par izraudzītajām iestādēm, kā arī par jebkādām turpmākām izmaiņām vienlaicīgi paziņo Eiropas galvenajam prokuroram, Padomei un Komisijai. Dalībvalstis Eiropas Prokuratūrai paziņo arī plašu sarakstu, kurā iekļauti valsts materiālo krimināltiesību noteikumi, kas piemērojami Direktīvā 2017/xx/ES un citos atbilstīgos valsts tiesību aktos definētajiem nodarījumiem. Eiropas Prokuratūra nodrošina, ka informācija, ko saņem ar šiem sarakstiem, tiek publiskota. Turklāt dalībvalstis, kuras saskaņā ar 25. panta 1.b punktu plāno ierobežot 25. panta 1. punkta e) un f) apakšpunkta piemērošanu, piemērojot to tikai konkrētiem smagiem nodarījumiem, paziņo Eiropas Prokuratūrai sarakstu ar šiem noziegumiem.

73.a pants

Noteikumu par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic Eiropas Prokuratūra, pārskatīšana

Saistībā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 pielāgošanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 2016/679 2. panta 3. punktu un 98. pantu Komisija pārskata šajā regulā izklāstītos noteikumus par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic Eiropas Prokuratūra. Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu, lai grozītu vai atceltu minētos noteikumus.

74. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Ne vēlāk kā piecu gadu laikā pēc šīs regulas piemērošanas sākuma un pēc tam reizi piecos gados Komisija uzdod veikt izvērtējumu un iesniedz izvērtējuma ziņojumu par šīs regulas īstenošanu un ietekmi, kā arī par Eiropas Prokuratūras un tās darba prakses efektivitāti un lietderību. Komisija nosūta izvērtējuma ziņojumu kopā ar saviem secinājumiem Eiropas Parlamentam un Padomei un valstu parlamentiem. Izvērtējuma konstatējumus publisko.

2. Komisija iesniedz tiesību aktu priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei, ja tā secina, ka ir nepieciešami papildu vai sīkāk izstrādāti noteikumi par Eiropas Prokuratūras izveidi, tās funkcijām vai tās darbībām piemērojamo procedūru.

75. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Eiropas Prokuratūra īsteno savu kompetenci attiecībā uz jebkuru nodarījumu, kas ir tās kompetencē un ir izdarīts pēc dienas, kad šī regula stājusies spēkā.

Kad Eiropas Prokuratūra ir izveidota, tā uzņemas tai ar šo regulu uzticētos izmeklēšanas un kriminālvajāšanas uzdevumus dienā, kas jānosaka ar Komisijas lēmumu, ko pieņem, pamatojoties uz Eiropas galvenā prokurora priekšlikumu. Komisijas lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Diena, kas jānosaka Komisijai, nav agrāk kā [X] gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā un nav agrāk par dienu, kad tiek īstenota Direktīva par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.
